ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟ ΕΙΚΑΣΤΙΚΩΝ ΤΕΧΝΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ

έκθεση εικαστικών τεχνών

Μεσόγειος...

Η Μεσόγειος Θάλασσα μέσα από την ποίηση των λαών της

Δημοτική Πινακοθήκη Πειραιά

έκθεση εικαστικών τεχνών

Μεσόγειος...

Η Μεσόγειος Θάλασσα
μέσα από την ποίηση των λαών της

© Copyright
ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟ ΕΙΚΑΣΤΙΚΩΝ ΤΕΧΝΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ
Βαλτετσίου 42, 10681 Αθήνα
Τηλ: 2103300016
Fax: 2103301408
e-mail: chafartg@otenet.gr

Με την υποστήριξη της ΣΤΑΣΥ
ΣΤΑΘΕΡΕΣ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΕΣ Α.Ε.

ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟ ΕΙΚΑΣΤΙΚΩΝ ΤΕΧΝΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ

έκθεση εικαστικών τεχνών

Μεσόγειος...

Η Μεσόγειος Θάλασσα μέσα από την ποίηση των λαών της

4-29 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 2018

ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ ΠΕΙΡΑΙΑ

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Επιμελητηρίου Εικαστικών Τεχνών Ελλάδος κάλεσε όλα τα μέλη του ΕΕΤΕ να συμμετέχουν στην έκθεση **«Μεσόγειος... Η Μεσόγειος Θάλασσα μέσα από την ποίηση των λαών της»** και να εμπνευστούν από το έργο των ποιητών και λογοτεχνών, δημιουργώντας πραγματικό όπλο της Ειρήνης με όλα τα μέσα των εικαστικών τεχνών.

Το ΕΕΤΕ, σε αυτές τις εποχές της βαρβαρότητας του πολέμου, εκφράζει την ανησυχία του και παράλληλα κάλεσε τους εικαστικούς μέλη του να εκφράσουν με το έργο τους τη δική τους ανησυχία για τα πολεμικά σχέδια και τους οικονομικούς ανταγωνισμούς, αγωνία και αλληλεγγύη στους πολύπαθους λαούς της Μεσογείου.

Στα πλαίσια της έκθεσης «Μεσόγειος... η Μεσόγειος Θάλασσα μέσα από την ποίηση των λαών της», επιλέξαμε κείμενα από την Ελλάδα και χώρες της Μεσογείου, ποιητές οι οποίοι με το έργο τους, τη στάση τους, τη ζωή τους υπερασπίστηκαν την ανθρωπιά, την αξιοπρέπεια, την ειρήνη και τη ζωή των λαών του τόπου τους.

• ΑΒΑΓΙΑΝΟΥ ΕΙΡΗΝΗ • ΑΘΗΝΑΙΟΣ ΣΤΡΑΤΗΣ • ΑΛΕΞΙΟΥ ΣΩΤΟΣ • ΑΝΟΥΣΗ
ΜΑΓΔΑ • ΑΡΓΥΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ ΜΑΡΙΑ • ΑΡΓΥΡΗΣ ΚΩΣΤΑΣ • ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΥ
ΒΑΣΙΛΑΚΟΥ-ΓΕΡΑΚΑΡΑΚΟΥ ΑΡΓΥΡΗ • ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΟΥ-ΦΡΟΥΜΚΙΝ ΓΚΙΛΝΤΑ • ΒΑΣ
ΤΣΟΥΜΑΤΙΔΟΥ ΣΤΕΛΛΑ • ΓΑΒΑΛΛΑΣ ΝΙΚΟΣ • ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗ ΗΒΗ • ΓΑΒΡΙΛΙΑ
ΒΑΡΒΑΡΑ • ΓΕΡΟΚΩΣΤΑ ΒΑΣΙΛΙΚΗ • ΓΕΡΟΝΙΚΟΛΟΥ ΔΗΜΗΤΡΑ • ΓΕΩΡΓΑ ΜΑΤ
ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΥ ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ • ΓΙΑΝΝΟΥΔΗΣ ΑΝΙΚΗΤΟΣ • ΓΙΔΟΠΟΥΛΟΥ
• ΓΚΙΚΑ ΣΟΦΙΑ • ΓΚΛΕΖΑΚΟΥ ΑΝΤΩΝΙΑ • ΓΟΥΝΑΡΗ ΕΛΕΝΗ • ΓΡΗΓΟΡΑΚΑΚ
ΔΑΦΝΟΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ • ΔΕΒΕΤΖΗΣ ΑΝΔΡΕΑΣ • ΔΕΛΦΙΝΟ ΙΩΑΝΝΑ • ΔΕΣΕΚΟΓ
ΑΡΓΥΡΩ • ΔΙΒΑΡΗ ΕΥΑ • ΔΩΡΟΠΟΥΛΟΣ ΒΑΣΙΛΗΣ • ΕΠΤΑΗΜΕΡΟΥ ΜΑΤΙΝΑ •
ΖΗΣΗ ΕΥΘΑΛΙΑ • ΖΗΣΙΑΔΟΥ ΚΑΤΕΡΙΝΑ • ΖΗΣΙΑΔΟΥ ΤΑΝΥ • ΖΟΥΜΠΟΥΛΑ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ • ΚΑΚΑΔΙΑΡΗΣ ΝΙΚΟΣ • ΚΑΜΠΟΥΡΟΓΛΟΥ ΛΕΩΝΙΔΑΣ • ΚΑΝ
ΕΙΡΗΝΗ • ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗ-ΙΑΤΡΟΠΟΥΛΟΥ ΚΑΤΕΡΙΝΑ • ΚΑΡΑΓΚΟΥΝΗ ΧΡΗΣΤΟΥ
ΚΑΤΣΑΪΤΗ ΡΕΓΓΙΝΑ • ΚΑΤΣΙΜΠΡΑ ΙΩΑΝΝΑ • ΚΑΤΣΟΥΛΑ-ΚΟΡΩΝΑΙΟΥ ΕΛΕΝΗ
ΕΛΙΣΑΒΕΤ • ΚΟΚΚΙΝΟΥ ΘΕΟΔΩΡΑ • ΚΟΛΙΠΕΤΣΑ ΒΑΣΙΛΙΚΗ • ΚΟΛΛΙΔΑ ΙΡΙ
• ΚΟΝΤΟΓΕΩΡΓΟΣ ΒΑΣΙΛΗΣ • ΚΟΝΤΟΝΗΣ ΑΝΔΡΕΑΣ • ΚΟΡΙΤΣΟΓΛΟΥ ΜΑΡΘΑ
ΚΟΥΤΣΟΣΠΥΡΟΥ ΜΑΡΙΝΑ • ΚΟΥΦΟΠΑΝΟΥ-ΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΥ ΑΡΓΥΡΩ •
• ΚΥΠΡΙΑΝΟΥ ΜΑΡΙΑ • ΚΥΡΙΤΣΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ • ΚΥΡΙΤΣΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ • ΚΥΡ
ΚΩΤΣΙΟΥ ΝΤΙΝΑ • ΛΑΜΠΡΕΤΣΑ ΔΗΜΗΤΡΑ • ΛΑΤΙΝΟΠΟΥΛΟΥ ΑΘΗΝΑ • ΛΕ
ΛΙΑΛΙΑΜΠΙΔΟΥ ΚΑΙΤΗ • ΛΙΟΣΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ • ΛΙΟΥΓΚΑΣ ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ • ΛΙΟΥΔΑΚΗ
ΒΑΓΓΕΛΗΣ • ΜΑΚΡΗ ΑΓΓΕΛΙΚΗ • ΜΑΚΡΙΔΗΣ ΛΕΩΝΙΔΑΣ • ΜΑΚΡΟΓΚΙΚΑΣ ΜΑΝΩΛΗ
• ΜΑΚΡΟΠΟΥΛΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ • ΜΑΝΟΥ ΕΦΗ • ΜΑΝΤΕΛΛΟΥ ΕΛΕΝΗ
ΜΑΝΤΖΟΥΚΑ ΑΝΤΩΝΙΑ • ΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ ΣΤΕΛΛΑ • ΜΑΡΑΓΚΟΥ ΚΛΕΟΝΙΚ
• ΜΑΡΑΓΚΟΥΔΑΚΗ-ΠΕΤΑΛΑ ΕΛΕΝΗ • ΜΑΡΑΤΟΣ ΑΝΔΡΕΑΣ • ΜΑΡΙΝΟΥ ΕΥΑΓ
ΜΑΤΑΛΑ ΜΑΡΙΑ • ΜΑΤΖΑΡΗ ΔΕΣΠΟΙΝΑ • ΜΑΤΣΟΥΚΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ • ΜΑΥ
ΜΑΡΙΑ • ΜΗΤΣΑΚΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥΛΑ • ΜΗΧΟΥ ΧΡΙΣΤΙΝΑ • ΜΙΟΥΝΤΙ-ΙΩΑΝΝΙΔΟΥ
ΜΟΥΣΙΟΥ ΚΑΤΕΡΙΝΑ • ΜΠΑΔΟΛΑ ΕΙΡΗΝΗ • ΜΠΟΚΕΑΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ • ΜΠΟ
• ΜΥΡΩΔΙΑΣ ΑΝΤΩΝΗΣ • ΝΑΣΙΟΠΟΥΛΟΥ ΝΤΙΑΝΑ • ΝΕΟΦΩΤΙΣΤΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ •
ΗΡΩ • ΝΥΦΑΔΟΠΟΥΛΟΣ ΤΑΣΟΣ • ΞΕΝΟΥ ΑΘΗΝΑΪΣ • ΞΥΝΕΛΗ ΧΡΥΣΟΥΛΑ
ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ ΝΙΚΟΣ • ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ (ΠΑΝΤΑΖΗ) ΔΕΣΠΟΙΝΑ •
ΚΑΛΛΙΑ • ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ ΜΑΝΤΩ • ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΚΑΛΛΙΟΠΗ • ΠΑ
ΠΑΠΠΑΣ-ΤΣΙΩΤΑ ΑΡΓΥΡΟΥΛΑ • ΠΑΡΙΣΗ ΔΙΑΤΣΕΝΤΑ • ΠΑΤΣΟΓΛΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡ
ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΥ ΣΟΦΙΑ • ΠΕΤΡΟΥΛΙΑ ΓΕΩΡΓΙΑ • ΠΕΤΡΟΧΕΙΛΟΥ ΚΑΛΛΗ • ΠΕΤΣ
• ΠΡΕΣΣΑΣ ΧΑΡΗΣ • ΠΡΙΟΒΟΛΟΥ ΒΟΥΛΑ • ΡΑΛΛΗΣ ΤΑΣΟΣ • ΡΑΝΤΕΒΑ ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ
ΡΑΧΗΛ • ΣΑΜΑΡΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ • ΣΑΜΟΣΒΑΤ ΒΙΤΑΛΙΝΑ • ΣΑΜΟΥΗΛΙΔΟΥ ΒΑ
ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ • ΣΑΤΟΓΛΟΥ ΠΑΥΛΟΣ • ΣΓΟΥΡΙΔΗ ΧΡΙΣΤΙΝΑ • ΣΕΚΛΕΙΖΙΩΤΗ Ζ
ΑΜΑΡΥΛΛΙΣ • ΣΚΑΡΟΓΙΑΝΝΗ ΣΟΦΙΑ • ΣΚΕΠΕΤΖΗ ΧΡΥΣΟΥΛΑ • ΣΚΟΥΛΑΣ ΓΙΑΝΝ
ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ • ΣΠΗΛΙΩΤΑΚΗ ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ • ΣΠΥΡΟΠΟΥΛΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ • ΣΤ
• ΣΤΑΦΕΤΟΣ ΣΤΕΛΙΟΣ • ΣΤΕΠΟΥΝΙΝΑ ΛΙΟΥΜΠΩΦ • ΣΤΕΡΓΙΟΠΟΥΛΟΥ ΝΑΝΑ •
ΣΠΥΡΟΣ • ΣΥΛΙΚΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ • ΣΥΡΜΠΟΠΟΥΛΟΥ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ • ΣΧΟΙΝΑ
ΤΖΕΝΑΝΙΔΟΥ ΤΑΡΣΗ • ΤΟΠΑΚΑ ΑΥΓΗ • ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ ΑΝΤΩΝΗΣ • ΤΣΑΝΑ
ΧΡΗΣΤΟΣ • ΤΣΙΤΣΕΛΑ ΚΑΤΕΡΙΝΑ • ΦΑΡΑΝΤΟΥ ΠΕΓΚΗ • ΦΕΡΕΝΤΙΝΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩ
ΒΙΡΓΙΝΙΑ • ΦΛΟΚΑ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ • ΦΟΥΝΚ ΕΦΗ • ΦΡΑΓΚΟΥ-ΝΙΔΡΙΩΤΗ ΕΛΕΝΗ • ΦΩ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ • ΧΑΤΖΗ ΚΑΤΕΡΙΝΑ • ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ ΝΙΚΟΣ • ΧΑΤΖΗΝΤΕΒΕ ΧΡΙΣΤΙΝΑ • Χ
ΙΩΑΝΝΑ • ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΛΙΝΑ • ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΑΚΗ ΕΛΕΝΗ • ΧΡΙΣΤΟΦΥΛΑΚΗΣ ΣΤΥΛΙΑΝΟ

οι καλλιτέχνες και τα έργα

ΡΕΝΑ • ΑΝΤΟΥΛΙΝΑΚΗ ΣΥΛΒΙΑ • ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΑΝΤΩΝΗΣ • ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ
ΣΟΦΙΑ • ΑΧΕΙΜΑΣΤΟΥ ΦΑΝΗ • ΒΑΚΙΡΤΖΗΣ ΓΙΑΝΝΗΣ • ΒΑΣΙΛΑΚΗ ΣΟΝΙΑ •
ΣΙΛΟΠΟΥΛΟΥ ΕΛΕΝΗ • ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟΥ ΤΙΝΑ • ΒΛΑΧΑΚΗ ΜΑΡΙΝΑ • ΒΟΥΤΥΡΗ-
ΔΗΣ ΑΝΔΡΕΑΣ • ΓΑΛΑΖΟΥΛΑ ΜΑΡΙΑ • ΓΑΡΔΕΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ • ΓΕΡΟΔΗΜΟΥ
ΙΝΑ • ΓΕΩΡΓΟΥΛΕΑ ΣΤΑΥΡΟΥΛΑ • ΓΙΑΒΑΣΙΑΝ ΑΝΝΑ • ΓΙΑΝΝΑΚΑΣ ΓΙΩΡΓΟΣ •
ΛΕΩΝΙΑ • ΓΙΟΜΕΛΑΚΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ • ΓΙΟΣΗΣ ΘΕΟΦΑΝΗΣ • ΓΚΑΝΑ ΝΑΤΑΣΑ
ΚΗ ΓΙΑΝΝΑ • ΓΡΗΓΟΡΙΑΔΗΣ ΜΑΝΟΣ • ΔΑΒΙΛΑ ΕΛΕΝΗ • ΔΑΤΣΕΡΗ ΣΟΦΙΑ •
ΠΟΥΛΟΣ ΝΙΚΟΣ • ΔΗΜΑΚΑΚΟΥ ΧΑΡΑ • ΔΗΜΟΥ ΣΠΥΡΙΔΟΥΛΑ • ΔΙΑΜΑΝΤΑΚΗ
ΕΥΑΓΓΕΛΑΤΟΣ ΚΩΣΤΑΣ • ΕΥΓΕΝΙΚΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ • ΖΑΧΑΡΩΦ ΜΑΡΙΒΑ •
ΚΗΣ ΠΕΤΡΟΣ • ΗΛΙΑΣ ΒΑΓΓΕΛΗΣ • ΘΩΜΑΣ ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ • ΘΩΜΟΠΟΥΛΟΣ
ΝΙΣΤΡΡΑ-ΕΛΕΥΘΕΡΟΥΔΑΚΗ ΠΟΛΥΞΕΝΗ • ΚΑΝΤΑΡΤΖΗ ΒΑΣΙΛΙΚΗ • ΚΑΟΥΚΑΚΗ
ΥΛΑ • ΚΑΡΑΪΣΚΟΣ ΜΙΧΑΛΗΣ • ΚΑΡΑΛΟΥΚΑ ΜΑΡΙΑ • ΚΑΡΤΑ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ •
• ΚΑΦΑΝΤΑΡΗ ΕΛΕΝΗ • ΚΕΒΡΕΚΙΔΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ • ΚΕΝΤΑΡΧΟΥ ΔΩΡΑ • ΚΕΧΑΓΙΑ
Σ • ΚΟΜΠΑΤΣΙΑΡΗ ΜΑΡΙΑ • ΚΟΜΣΕΛΗ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ • ΚΟΝΤΑΞΗ ΑΝΤΩΝΙΑ
Α • ΚΟΥΒΑΤΣΟΥ ΔΕΣΠΟΙΝΑ • ΚΟΥΖΟΥΝΗ ΜΙΝΑ • ΚΟΥΤΗΦΑΡΗ ΚΑΛΛΙΟΠΗ •
ΚΡΟΚΙΔΗ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ • ΚΤΕΝΙΔΗΣ ΛΑΖΑΡΟΣ • ΚΤΙΣΤΟΠΟΥΛΟΥ ΜΑΡΙΑ
ΟΥΔΗΣ ΑΓΓΕΛΗΣ • ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ ΧΡΗΣΤΟΣ • ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΙΩΑΝΝΑ •
ΕΡΤΑ ΣΟΦΙΑ • ΛΕΥΚΑΔΙΤΗ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ • ΛΙΑΚΟΣ ΑΡΗΣ • ΛΙΑΚΟΥ ΜΑΡΙΑ •
Σ
Σ
Η
ΓΕΛΙΑ • ΜΑΣΤΡΑΚΑ ΦΛΩΡΑ • ΜΑΣΤΡΑΝΤΩΝΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ • ΜΑΣΧΑ ΤΙΝΑ •
ΥΡΟΜΜΑΤΗ ΚΑΙΤΗ • ΜΕΝΤΖΕΛΟΠΟΥΛΟΥ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ • ΜΕΤΑΞΑ-ΜΕΤΑΞΑΚΗ
Υ ΕΛΕΝ (MUDIE-YUVANIDI HELEN) • ΜΙΧΑΗΛΟΥ ΕΛΕΝΗ • ΜΟΡΦΟΓΕΝΗ ΛΕΝΑ •
ΟΜΠΟΛΗ ΣΟΦΙΑ • ΜΠΟΡΙΣΟΒΑ-ΜΠΕΡΙΤΖΕ ΝΤΙΑΝΑ • ΜΠΟΥΡΜΑ ΒΑΣΙΛΙΚΗ
• ΝΙΚΑΚΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ • ΝΙΚΑΣ ΗΛΙΑΣ • ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΚΩΣΤΑΣ • ΝΙΚΟΠΟΥΛΟΥ
• ΠΑΓΩΜΕΝΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ • ΠΑΛΑΜΗΔΗΣ ΧΡΗΣΤΟΣ • ΠΑΝΑ ΔΩΡΑ •
ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ • ΠΑΠΑΖΟΓΛΟΥ ΑΡΗΣ • ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΥ
ΑΠΑΣΤΑΜΟΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ • ΠΑΠΠΑ-ΒΕΖΥΡΤΖΗ ΡΟΖΑ • ΠΑΠΠΑΣ ΑΝΤΩΝΗΣ •
ΡΑ • ΠΑΤΣΟΓΛΟΥ ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ • ΠΑΤΤΑΚΟΥ ΕΛΕΝΗ • ΠΕΖΑ-ΨΑΡΩΝΗ ΕΥΓΕΝΙΑ •
ΣΟΥΡΑ ΣΥΛΒΙΑ • ΠΙΑΤΟΥ ΑΝΝΑ • ΠΙΣΤΙΚΟΥ ΒΑΣΙΛΙΚΗ • ΠΟΛΙΤΑΚΗΣ ΑΝΤΩΝΗΣ
Α • ΡΗΓΑ ΝΑΥΣΙΚΑ • ΡΟΒΙΘΗ ΜΑΡΙΝΑ • ΡΟΥΣΙΩΤΗ ΜΑΡΙΑ • ΣΑΪΤΗ ΧΑΡΑ • ΣΑΚΚΗ
ΑΣΙΛΙΚΗ • ΣΑΡΑΝΤΕΑ ΕΥΗ • ΣΑΡΡΑ ΚΑΤΕΡΙΝΑ • ΣΑΡΡΗ ΒΑΣΙΛΙΚΗ • ΣΑΡΡΗΣ
ΩΗ • ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΥ ΣΟΦΙΑ • ΣΙΝΙΟΣΟΓΛΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ • ΣΙΝΟΣΟΓΛΟΥ
ΗΣ • ΣΟΡΤ ΤΟΜΠΥ (SHORT TOBY) • ΣΟΥΛΙΩΤΟΥ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΖΩΗ • ΣΟΥΣΟΥΝΗ
ΤΑΥΡΙΝΙΔΟΥ ΔΗΜΗΤΡΑ • ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ • ΣΤΑΥΡΟΥ ΣΟΦΙΑ
ΣΤΙΝΗ ΜΑΡΙΑ • ΣΤΟΓΙΑΝΟΒΙΤΣ ΣΝΕΖΑΝΑ (STOJANOVIC SNEZANA) • ΣΤΟΥΚΑΣ
Α ΜΑΙΡΗ • ΣΩΤΗΡΗΣ ΑΔΡΙΑΝΟΣ • ΣΩΤΗΡΧΟΣ ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ • ΤΑΤΑΚΗ ΕΙΡΗΝΗ •
ΚΑ ΑΝΝΑ • ΤΣΕΡΠΕΛΗΣ ΑΝΔΡΕΑΣ • ΤΣΙΜΙΤΑΚΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ • ΤΣΙΜΠΟΥΡΛΑΣ
ΤΗΣ • ΦΕΡΡΑΝ-ΓΕΡΑΚΗ ΦΙΝΑ • ΦΙΛΙΝΗ ΑΝΝΑ • ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΣΙΛΙΑ • ΦΙΛΙΠΠΟΥΣΗ
ΩΤΟΠΟΥΛΟΥ ΧΡΙΣΤΙΝΑ • ΧΑΝΔΕΛΗ ΟΛΓΑ • ΧΑΝΤΖΟΠΟΥΛΟΥ ΜΑΡΙΑ • ΧΑΣΕΚΙΔΗ
ΑΤΖΗΠΟΥΛΙΔΟΥ ΕΛΕΝΗ • ΧΡΗΣΤΑΚΗΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ • ΧΡΗΣΤΟΥ ΕΒΗΣ • ΧΡΙΣΤΑΚΟΥ
Σ • ΧΡΥΣΑΝΘΑΚΗ ΧΑΡΑ • ΧΡΥΣΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ • ΧΡΥΣΑΝΘΟΥ ΑΡΕΤΗ •

Αβαγιανού Ειρήνη

Η πιο όμορφη θάλασσα είναι αυτή που δεν έχουμε ακόμα ταξιδέψει…, 2016-2018
(από το ποίημα του Ναζίμ Χικμέτ «Η πιο όμορφη θάλασσα»)
Μεικτή τεχνική σε ξύλο, 60×80 εκ.

Αθηναίος Στρατής

Μεσόγειος, 2018
(από το ποίημα του Γιώργου Σεφέρη «Εδώ τελειώνουν τα έργα της θάλασσας»)
Μεικτή τεχνική. Λάδι σε καμβά, λαδοπαστέλ σε πλέξιγκλας, 110×130 εκ.

Αλεξίου Σώτος

Σπονδή στην οργή του Ποσειδώνα, 2012
(από το ποίημα του Γιώργου Σεφέρη «Η θάλασσα»: *Κι όμως ήταν γλυκό το κύμα...*)
Ξύλο με ακρυλικά, 35×100 εκ.

Ανούση Ρένα

Οδοιπορώ για την αξιοπρέπεια του ανθρώπου που έμαθε να περπατάει, ανάμεσα στ᾽ αστέρια, 2018
(από το ποίημα του Γιάννη Ρίτσου «Οδοιπορώ»)
Ecolinet-ακουαρέλα, 42×30 εκ.

Αντουλινάκη Σύλβια

Σειρήνες, 2006
(από το ποίημα του Νίκου Καββαδία «Fata Morgana»)
Μεικτή τεχνική, ακρυλικά και λάδι σε καμβά, 130×130 εκ.

Αντωνίου Αντώνης

Χωρίς τίτλο, 2018
(από το ποίημα του Νίκου Καββαδία «Fata Morgana»)
Μολύβι, γραφίτης, 50×70 εκ.

Αποστόλου Μάγδα

Χωρίς τίτλο, 2018
(από το ποίημα του Γιώργου Σεφέρη «Η θάλασσα»)
Μεικτή τεχνική σε καμβά, 150×100 εκ.

Αργυρακοπούλου Μαρία

Εμένα, για πατρίδες μη με ρωτάτε, 2018
(από το ποίημα του Χάλεντ Ραούφ «Εμένα, για πατρίδες μη με ρωτάτε»)
Μεικτή τεχνική, 40×60 εκ.

Αργύρης Κώστας

Οδύσσεια, 2010-2018
(από το ποίημα του Χάλεντ Ραούφ «Εμένα, για πατρίδες μη με ρωτάτε»)
Λάδι σε κόντρα πλακέ, 80×110 εκ.

Αργυροπούλου Σοφία

Ξάγναντο, 2016
(από το ποίημα του Γιώργου Σεφέρη «Εδώ τελειώνουν τα έργα της θάλασσας»)
Ακρυλικό σε καμβά, 70×70 εκ.

Αχειμάστου Φανή

Ακρογιάλι, 2006
(από το ποίημα του Γιώργου Σεφέρη «Η θάλασσα»)
Ξυλογραφία, 50×30 εκ.

Βακιρτζής Γιάννης

Fata Morgana, 2018
(από το ποίημα του Νίκου Καββαδία «Fata Morgana»)
Ακρυλικό σε καμβά, 80×100 εκ.

Βασιλάκη Σόνια

Η Θάλασσα, 2018

(από το ποίημα του Γιώργου Σεφέρη «Εδώ τελειώνουν τα έργα της θάλασσας»)

Χαρτί και χρωματιστά μολύβια, 70×50 εκ.

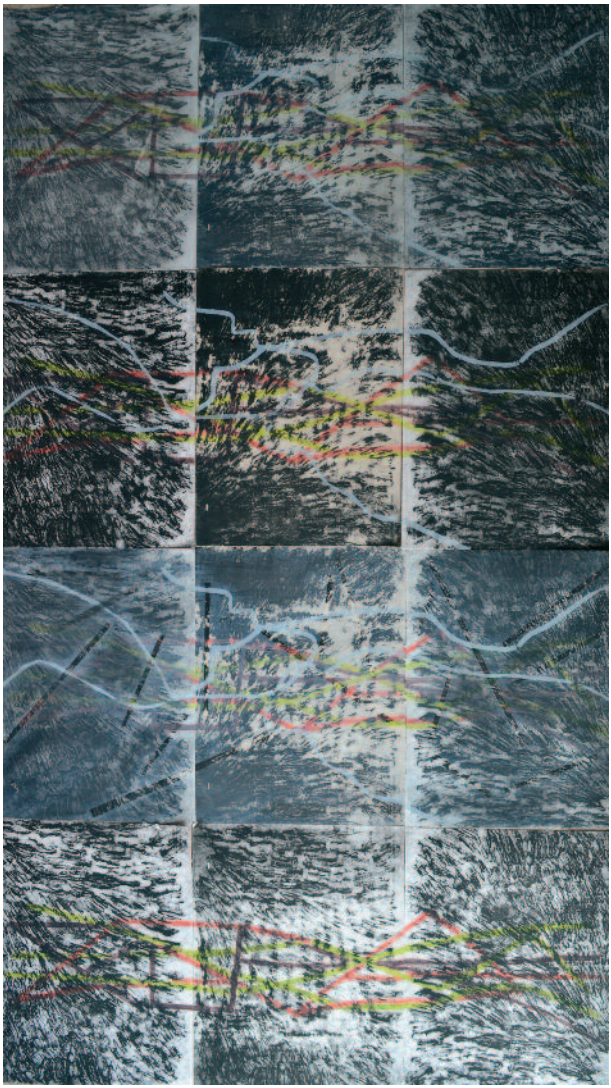

Βασιλάκου-Γερακαράκου Αργυρή

Συναντήσεις, αντιθέσεις, αποχωρήσεις, 2015
(από το ποίημα του Γιώργου Σεφέρη «Εδώ τελειώνουν τα έργα της θάλασσας»)
Μεικτή τεχνική, 86×150 εκ.

Βασιλειάδου-Φρούμκιν Γκίλντα

Το ανθρώπινο πέρασμα – ό,τι έμεινε, 2017
(από το ποίημα του Βισάρ Ζίτι «Η δημοκρατία στη φύση»)
Λάδι σε καμβά, 75×100 εκ.

Βασιλοπούλου Ελένη

Ταξίδι, 2018
(από το ποίημα του Νίκου Καββαδία «Federico Garcia Lorca»)
Ελαιογραφία σε μουσαμά, 120×80 εκ.

Βασιλοπούλου Τίνα

Θάλασσα και βράχια, 2018
(από το ποίημα του Οδυσσέα Ελύτη «Μικρή Πράσινη Θάλασσα»)
Λάδι σε μουσαμά, 130×60 εκ.

Βλαχάκη Μαρίνα

Το όνειρο του ποιητή, 2016-2018
(από το ποίημα του Οδυσσέα Ελύτη «Μικρή Πράσινη Θάλασσα»)
Ακρυλικό σε μουσαμά, 113×70 εκ.

Βουτύρη-Τσουματίδου Στέλλα

Τόπος, 2018
(από το ποίημα του Ναζίμ Χικμέτ «Η πιο όμορφη θάλασσα»)
Ακρυλικό σε πανί, 100×150 εκ.

Γαβαλλάς Νίκος

Μεσολόγγι, 2010
(από το ποίημα του Γιώργου Σεφέρη «Εδώ τελειώνουν τα έργα της θάλασσας»)
Λάδι σε καμβά, 100×70 εκ.

Γαβριηλίδη Ήβη

Μικρή Πράσινη Θάλασσα, 2018
(από το ποίημα του Οδυσσέα Ελύτη «Μικρή Πράσινη Θάλασσα»)
Λάδι σε καμβά, 96×71 εκ.

Γαβριλιάδης Ανδρέας

Τραγούδι, 2018
(από το ποίημα του Νίκου Καββαδία «Federico Garcia Lorca»)
Ακρυλικά σε καμβά, 94×124 εκ.

Γαλαζούλα Μαρία

Hostel, 2016
(από το ποίημα του Νίκου Καββαδία «Fata Morgana»)
Λάδι σε χαρτί, διαφάνεια πλαστικού, 50×30 εκ.

Γαρδέλη Παρασκευή

Θάλασσα της πατρίδας μου, 2008
(από το ποίημα του Οδυσσέα Ελύτη «Μικρή Πράσινη Θάλασσα»)
Λάδια, 110×82 εκ.

Γεροδήμου Βαρβάρα

Χωρίς πατρίδα, 2016
(από το ποίημα του Χάλεντ Ραούφ «Εμένα για πατρίδες μη με ρωτάτε»)
Μικτή τεχνική, ελαιογραφίες σε καμβά με χρήση φωτός, 140×114 εκ.

Γεροκώστα Βασιλική

Ούτε είσοδος ούτε έξοδος, 2018
(από το ποίημα του Λουί Αραγκόν «Τα μάτια της Έλσας»)
Λάδι σε καμβά, 150×85 εκ.

Γερονικολού Δήμητρα

Η πιο όμορφη θάλασσα είναι αυτή που δεν έχουμε ακόμα ταξιδέψει…, 2000
(από το ποίημα του Ναζίμ Χικμέτ «Η πιο όμορφη θάλασσα»)
Λάδι σε μουσαμά, 127×87 εκ.

Γεωργά Ματίνα

Ιωνίας, Αύγουστος, 6:49 μ.μ., 2018
(από το ποίημα του Οδυσσέα Ελύτη «Μικρή Πράσινη Θάλασσα»)
Φωτογραφία-ψηφιακή εκτύπωση, 70×50 εκ.

Γεωργουλέα Σταυρούλα

Η θάλασσα, 2018
(από το ποίημα του Γιώργου Σεφέρη «Η θάλασσα»)
Ακρυλικά χρώματα, 70×100 εκ.

Γιαβασιάν Άννα

Στο δρόμο, 2014
(από το ποίημα του Τάσου Λειβαδίτη «Αν θέλεις να λέγεσαι άνθρωπος»)
Λάδι σε καμβά, 80,4×60,4 εκ.

Γιάννακας Γιώργος

Αυτά που λένε οι γυναίκες για τους άνδρες, 2018
(από το ποίημα του Μαχμούντ Νταρουίς «Σ΄αυτή τη γη υπάρχει κάτι που αξίζει να το ζήσεις»)
Πλέξιγκλας, ανοξείδωτη λαμαρίνα, 1,05×65 εκ.

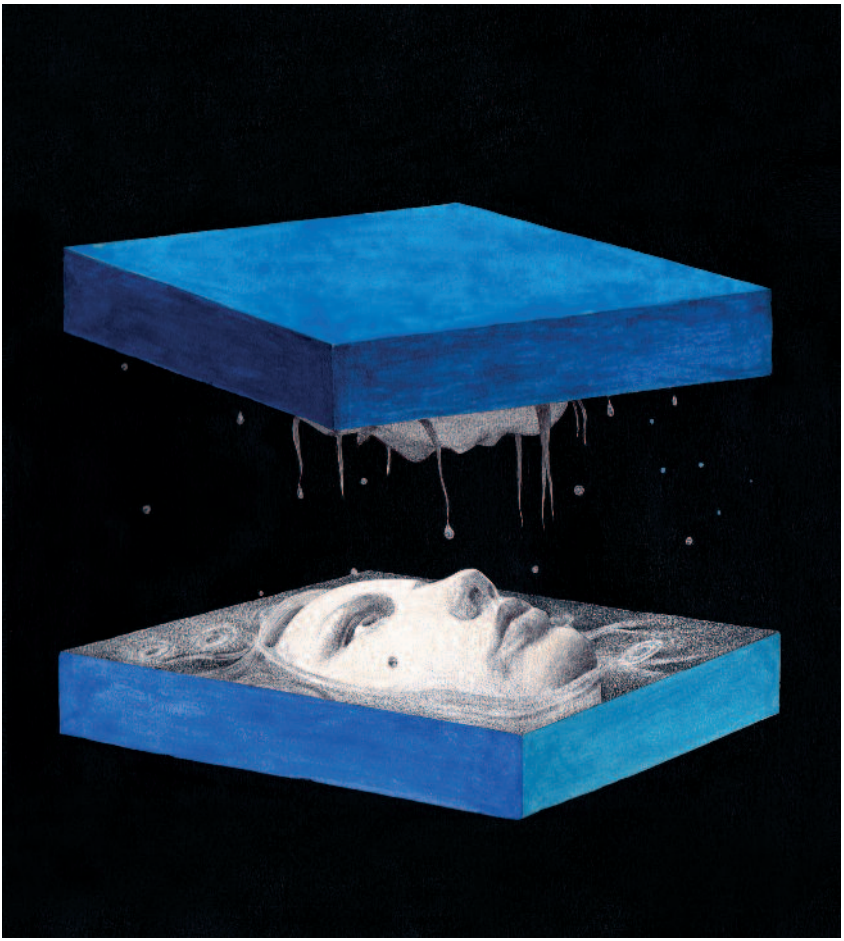

Γιαννοπούλου Ανδρομάχη

Χωρίς τίτλο, 2018

(από το ποίημα του Λουί Αραγκόν «Τα μάτια της Έλσας»)

Μεικτή τεχνική (στυλό διαρκείας, ακουαρέλα, ακρυλικό, ξυλομπογιά σε χαρτί), 42×45 εκ.

Γιαννούδης Ανίκητος

Η Μαρία της ερήμου (Αιγύπτια), 2018
(από το ποίημα του Νίκου Καββαδία «Fata Morgana»)
Λάδι και παστέλ σε καμβά, 100×130 εκ.

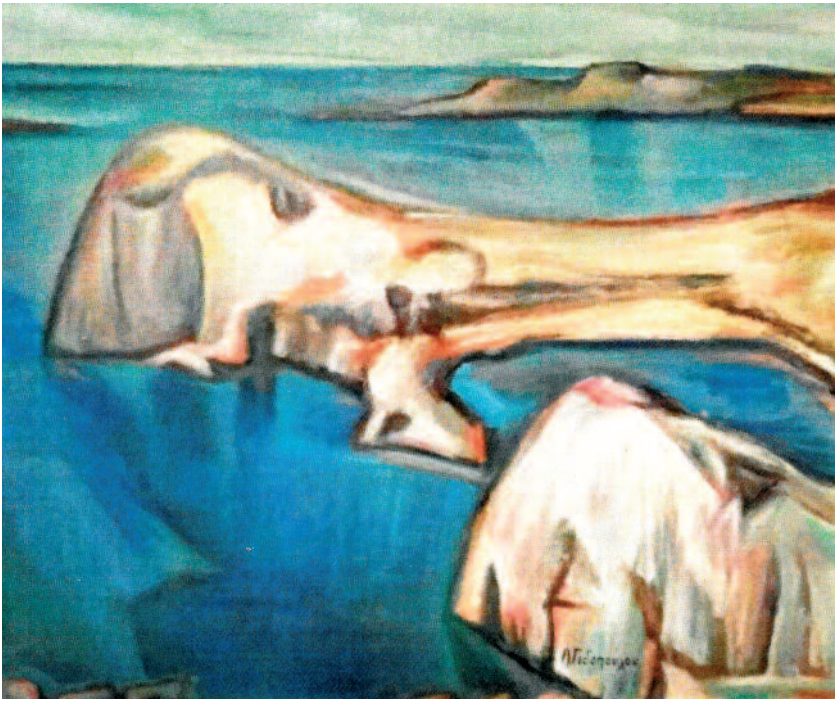

Γιδοπούλου Λεωνία

Βράχια 1, 2011
(από το ποίημα του Χάλεντ Ραούφ «Εμένα, για πατρίδες μη με ρωτάτε»)
Λάδι σε μουσαμά, 60×50 εκ.

Γιομελάκης Γεώργιος

Η θάλασσά μας, 1989

(από το ποίημα του Οδυσσέα Ελύτη «Μικρή Πράσινη Θάλασσα»)

Ακρυλικό σε καμβά, 80×100 εκ.

Γιόσης Θεοφάνης

Μεσογειακό τοπίο, 2015
(από το ποίημα του Οδυσσέα Ελύτη «Μικρή Πράσινη Θάλασσα»)
Ακρυλικά χρώματα σε τελάρο με λινό μουσαμά, 90×65 εκ.

Γκάνα Νατάσα

Χωρίς τίτλο, 2018
(από το ποίημα του Βισάρ Ζίτι «Η δημοκρατία στη φύση»)
Ακρυλικό σε καμβά, μεικτή τεχνική, 135×100 εκ.

Γκίκα Σοφία

Μεταβάσεις, 2012
(από το ποίημα του Γιάννη Ρίτσου «Οδοιπορώ»)
Κάρβουνο και ακρυλικό σε μουσαμά, 150×150 εκ.

Γκλεζάκου Αντωνία

Μνήμες 1, 2018

(από το ποίημα του Αζίζ Νεσίν «Σώπα, μη μιλάς»,)

Πενάκι σε χαρτί, 14×21 εκ. το καθένα

Γούναρη Ελένη

Εμένα, για πατρίδες μη με ρωτάτε, 2018
(από το ποίημα του Χάλεντ Ραούφ «Εμένα, για πατρίδες μη με ρωτάτε»)
Ακρυλικά, 100×70 εκ.

Γρηγορακάκη Γιάννα

Φυγή, 2018

(από το ποίημα του Τάσου Λειβαδίτη «Αν θέλεις να λέγεσαι άνθρωπος»)

Μεικτή τεχνική, 100×150 εκ.

Γρηγοριάδης Μάνος

Ιστία 2, 2018
(από το ποίημα του Νίκου Καββαδία «Federico Garcia Lorca»)
Μεικτή τεχνική, 90×130 εκ.

Δαβιλά Ελένη

Λουλούδια της άμμου, 2018
(από το ποίημα του Οδυσσέα Ελύτη «Το μονόγραμμα»)
Λάδι σε καμβά, 90×60 εκ.

Δατσέρη Σοφία

Fata Morgana, 2018
(από το ποίημα του Νίκου Καββαδία «Fata Morgana»)
Λαδοπαστέλ σε χαρτόνι, 78×105 εκ.

Δάφνος Ελευθέριος

Διαδήλωση, 2018
(από το ποίημα του Τάσου Λειβαδίτη «Αν θέλεις να λέγεσαι άνθρωπος»)
Μεικτή τεχνική, 90×90 εκ.

Δεβετζής Ανδρέας

Παιδί με μια φωτογραφία, 2018
(από το ποίημα του Κυριάκου Χαραλαμπίδη «Παιδί με μια φωτογραφία»)
Λάδι σε καμβά, 95×95 εκ.

Δελφίνο Ιωάννα

Χωρίς τίτλο, 2018
(από το ποίημα του Χάλεντ Ραούφ «Εμένα για πατρίδες μη με ρωτάτε»)
Λινόλεουμ, 44×46 εκ.

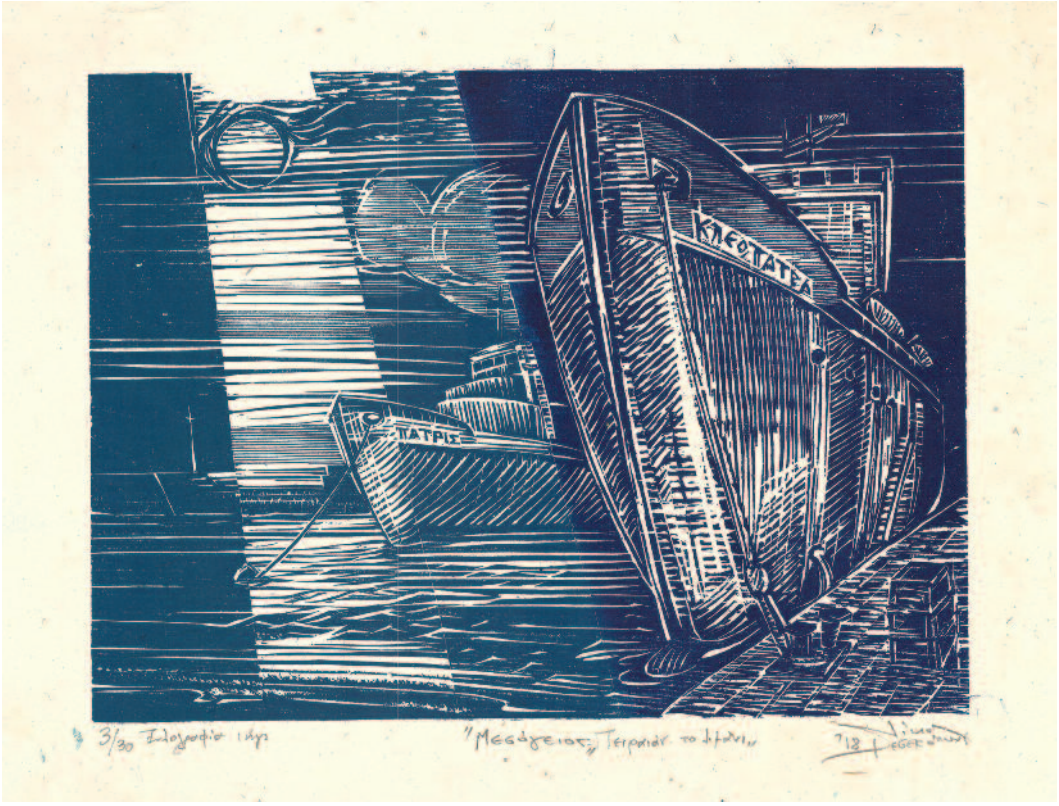

Δεσεκόπουλος Νίκος

Μεσόγειος: Πειραιάς, το λιμάνι, 2018
(από το ποίημα του Γιώργου Σεφέρη «Εδώ τελειώνουν τα έργα της θάλασσας»)
Έγχρωμη ξυλογραφία, 40×30 εκ.

Δημακάκου Χαρά

Αλγερινό, 2018
(από το ποίημα του Νίκου Καββαδία «Fata Morgana»)
Έγχρωμη ξυλογραφία, 31×40,7 εκ.

Δήμου Σπυριδούλα

Θαλασσινό τοπίο, 2011
(από το ποίημα του Οδυσσέα Ελύτη «Μικρή Πράσινη Θάλασσα»)
Λάδι, 80×60 εκ.

Διαμαντάκη Αργυρώ

Θαλασσογραφία, 2018
(από το ποίημα του Ναζίμ Χικμέτ «Η πιο όμορφη θάλασσα»)
Ακρυλικά, 40×50 εκ.

Διβάρη Εύα

Θα μεταλάβω με νερό θαλασσινό, 2010
(από το ποίημα του Νίκου Καββαδία «Fata Morgana»)
Λάδι σε μουσαμά, 100×130 εκ.

Δωρόπουλος Βασίλης

Ειρήνη (μακέτα του μνημείου «Ειρήνη» στη Θεσσαλονίκη, αφιερωμένο στον μαραθωνοδρόμο της ειρήνης Γρηγόρη Λαμπράκη), 1985
(από το ποίημα του Γιάννη Ρίτσου «Οδοιπορώ»)
Μπρούτζος, 30×40×30 εκ.

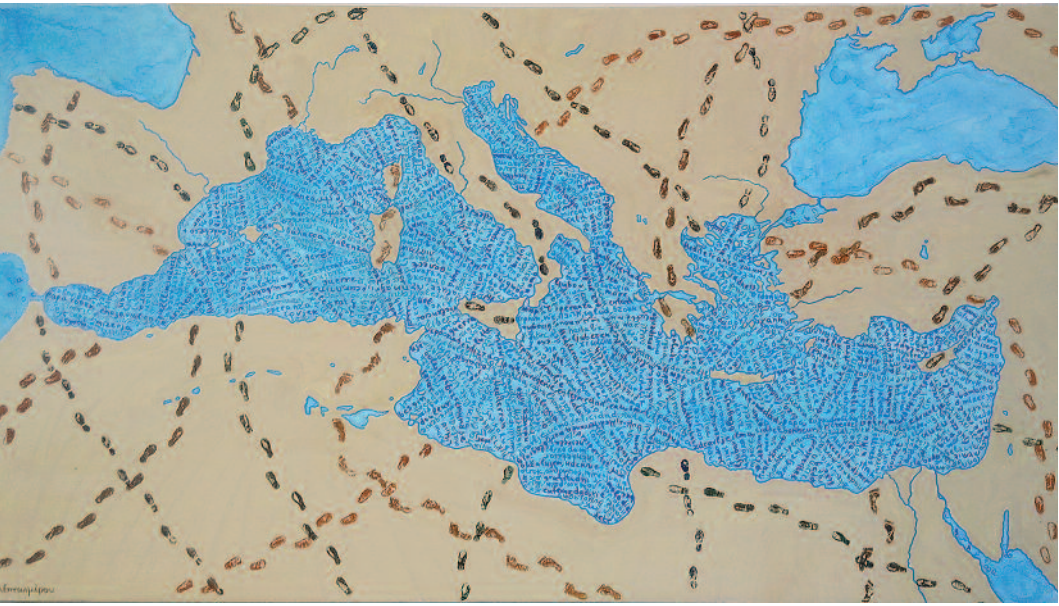

Επταημέρου Ματίνα

Διαχρονικά ερωτήματα, αιώνιες πορείες, 2018
(από τα ποιήματα «Εμένα, για πατρίδες μη με ρωτάτε» του Χ. Ραούφ και «Οδοιπορώ» του Γ. Ρίτσου)
Ακρυλικά και μμαρκαδόροι σε μουσαμά, 93×53 εκ.

Ευαγγελάτος Κώστας

Τριαντάφυλλα δακρύων, 1988
(από το ποίημα του Μαχμούντ Νταρουίς «Τα τριαντάφυλλα και το λεξικό»)
Ακρυλικό σε καμβά, 70×50 εκ.

Ευγενικός Κωνσταντίνος

Ταξιδιώτης, 2018

(από το ποίημα του Χάλεντ Ραούφ «Εμένα, για πατρίδες μη με ρωτάτε»)

Μικτή τεχνική,μελάνια,ακρυλικά, 35×50 εκ.

Ζαχάρωφ Μαρίβα

Η πιο όμορφη θάλασσα (προσχέδιο), 2018
(από το ποίημα του Ναζίμ Χικμέτ «Η πιο όμορφη θάλασσα»)
Μεικτή τεχνική σε καμβά, 120×120 εκ.

Ζήση Ευθαλία

Η ωραία σου θάλασσα, 2018
(από το ποίημα του Πιέρ Πάολο Παζολίνι «Στο έθνος μου»)
Στυλό, ξυλομπογιές, κολάζ, 42×29,7 εκ.

Ζησιάδου Κατερίνα

09 010-1/4 Square Meter Water - V, 2009
(από το ποίημα του Γιώργου Σεφέρη «Εδώ τελειώνουν τα έργα της θάλασσας»)
Λάδι σε μουσαμά, 50×50 εκ.

Ζησιάδου Τάνυ

Σκουριασμένη αναμονή, 2006
(από το ποίημα του Νίκου Καββαδία «Fata Morgana»)
Λάδι σε καμβά, 150×110 εκ.

Ζουμπουλάκης Πέτρος

Καββαδίας-Λόρκα, 2015
(από το ποίημα του Νίκου Καββαδία «Federico Garcia Lorca»)
Μεικτή τεχνική σε μουσαμά, 70×50 εκ.

Ηλίας Βαγγέλης

Κραυγή, 2004
(από το ποίημα του Αζίζ Νεσίν «Σώπα, μη μιλάς»)
Πέτρα, 15×30×25 εκ.

Θωμάς Γεράσιμος

No sugar added, 2017
(από το ποίημα του Χάλεντ Ραούφ «Εμένα, για πατρίδες μη με ρωτάτε»)
Λάδι και κάρβουνο σε μουσαμά, 70×100 εκ.

Θωμόπουλος Κωνσταντίνος

Αναπολώ, 2015
(από το ποίημα του Γιώργου Σεφέρη «Η θάλασσα»)
Φωτογραφική εκτύπωση, 63×43 εκ.

Κακαδιάρης Νίκος

Θάλασσα, 2018
(από το ποίημα του Γιώργου Σεφέρη «Εδώ τελειώνουν τα έργα της θάλασσας»)
Ακρυλικό, 80×80 εκ.

Καμπούρογλου Λεωνίδας

Για λίγο μπλε, 2018
(από το ποίημα του Γιώργου Σεφέρη «Η θάλασσα»)
Λάδι σε καμβά, 120×70 εκ.

Κάνιστρα-Ελευθερουδάκη Πολυξένη

Η θάλασσα, 2018
(από το ποίημα του Γιώργου Σεφέρη «Η θάλασσα»)
Ακρυλικό σε λινάτσα, 80×60 εκ.

Κανταρτζή Βασιλική

Η πιο όμορφη θάλασσα, 2018
(από το ποίημα του Ναζίμ Χικμέτ «Η πιο όμορφη θάλασσα»)
Ακρυλικό, 50×50 εκ.

Καουκάκη Ειρήνη

Στην άκρη της θάλασσας, 2016
(από το ποίημα του Γιώργου Σεφέρη «Εδώ τελειώνουν τα έργα της θάλασσας»)
Λάδι σε καμβά, 100×40 εκ.

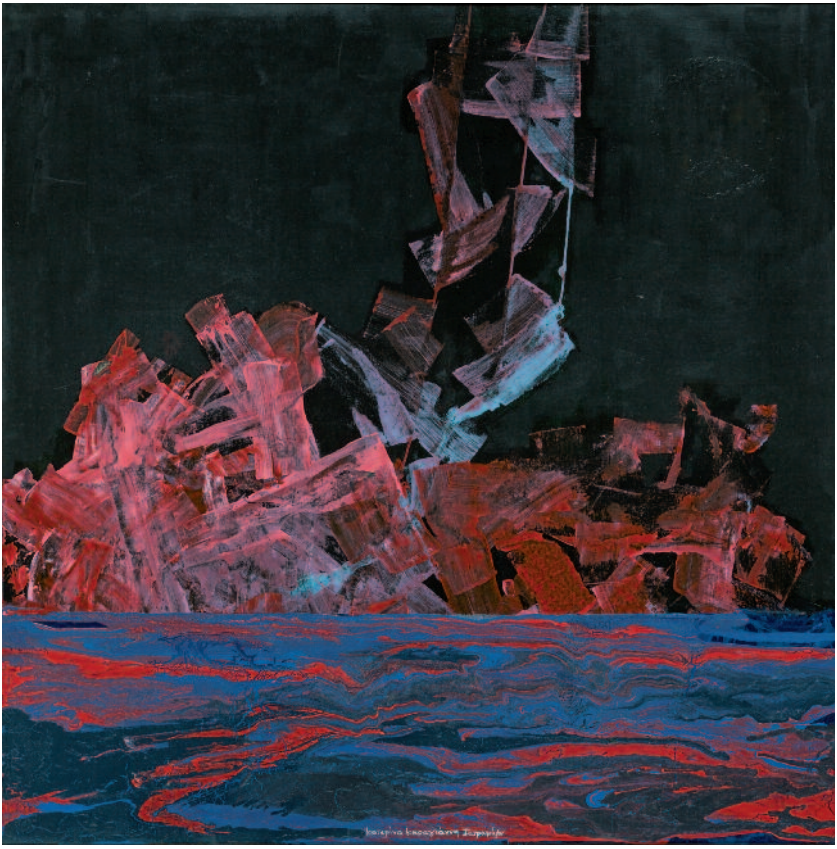

Καραγιάννη-Ιατροπούλου Κατερίνα

Η Αργώ, 2017
(από το ποίημα του Οδυσσέα Ελύτη «Το μονόγραμμα»)
Ακρυλικό, 130×130 εκ.

Καραγκούνη Χρηστούλα

Μεσόγειος, 2018
(από το ποίημα του Οδυσσέα Ελύτη «Μικρή Πράσινη Θάλασσα»)
Εκολίνες και χρωματιστά μολύβια, 65×45 εκ.

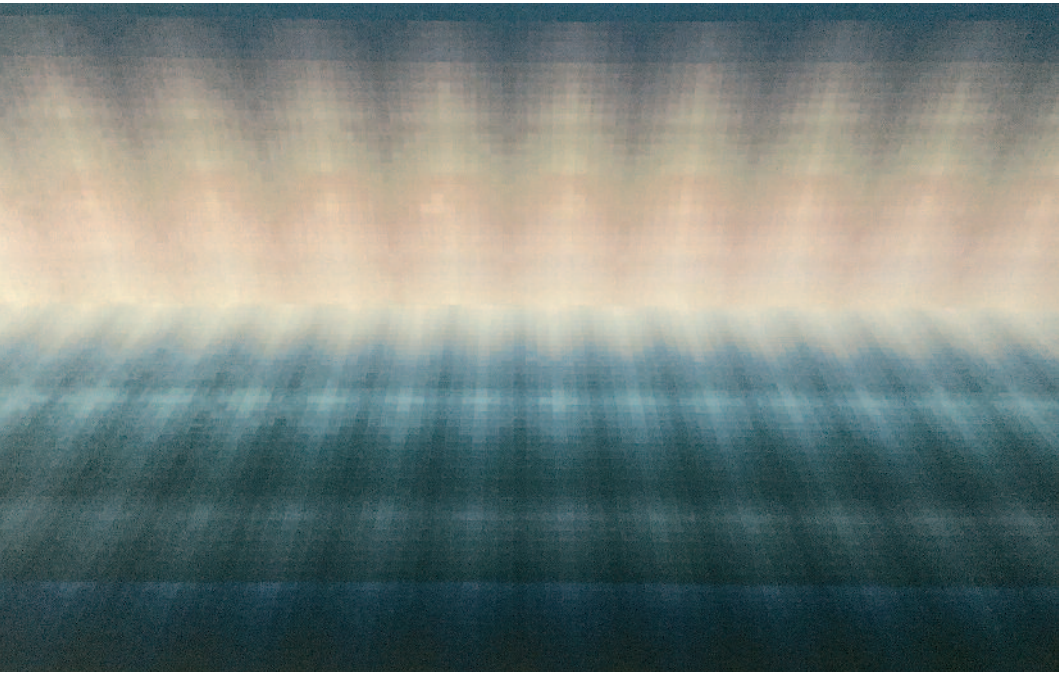

Καραΐσκος Μιχάλης

Then peace you shall have, 2018
(από το ποίημα του Γιώργου Σεφέρη «Εδώ τελειώνουν τα έργα της θάλασσας»)
Λάδι σε καμβά, 150×105 εκ.

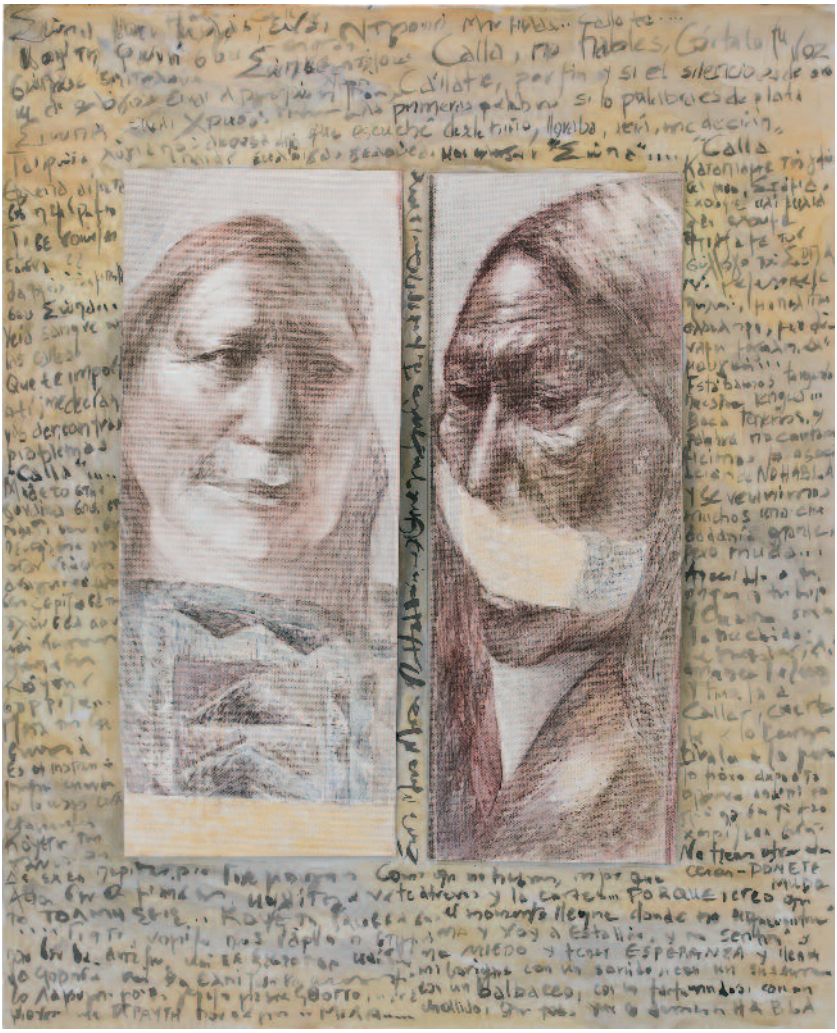

Καραλουκά Μαρία

Ο κοινός τους τόπος…, 2016-2018

(από το ποίημα του Αζίζ Νεσίν «Σώπα, μη μιλάς»)

Κραγιόνια ακουαρέλας σε μουσαμά και κολλημένα σε χαρτί επιζωγραφισμένο, 38×45 εκ.

Καρτά Αικατερίνη

Παλαιστίνη, 2018

(από το ποίημα του Μαχμούντ Νταρουίς «Σ' αυτή τη γη υπάρχει κάτι που αξίζει το να ζήσεις»)

Παστέλ-τέμπερα, σινική, 60×45 εκ.

Κατσαΐτη Ρεγγίνα

Η έκφραση της δύναμης, 2000
(από το ποίημα του Τάσου Λειβαδίτη «Αν θέλεις να λέγεσαι άνθρωπος»)
Πηλός, 50×100 εκ.

Κατσίμπρα Ιωάννα

Επιστροφή, 2015
(από το ποίημα του Μιλάντ Φαϊζά «Ένας ήσυχος αποχαιρετισμός»)
Ψηφιακή φωτογραφία, 70×50 εκ.

Κατσούλα-Κορωναίου Ελένη

Νησιώτικη αυλή, 2011
(από το ποίημα του Γιώργου Σεφέρη «Εδώ τελειώνουν τα έργα της θάλασσας»)
Μπατίκ σε μετάξι, 44×29 εκ.

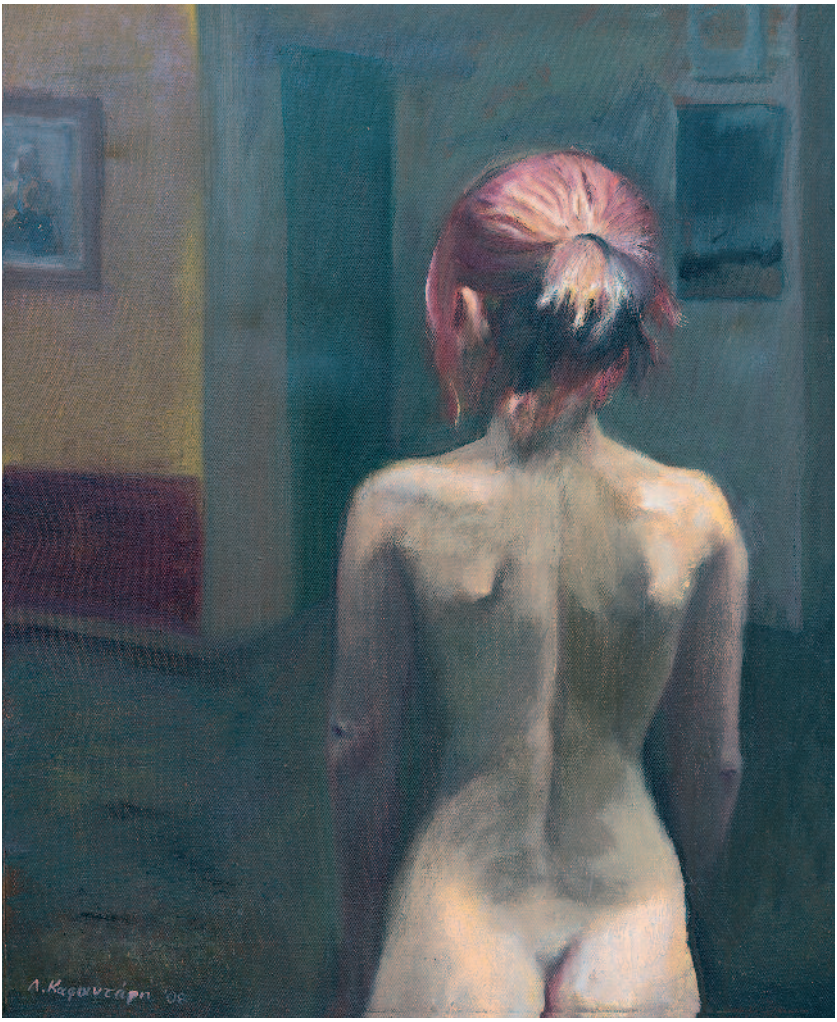

Καφαντάρη Ελένη

Αγγελική 1, 2008
(από το ποίημα του Λουί Αραγκόν «Τα μάτια της Έλσας»)
Ελαιογραφία σε χειροποίητο μουσαμά, 50×60 εκ.

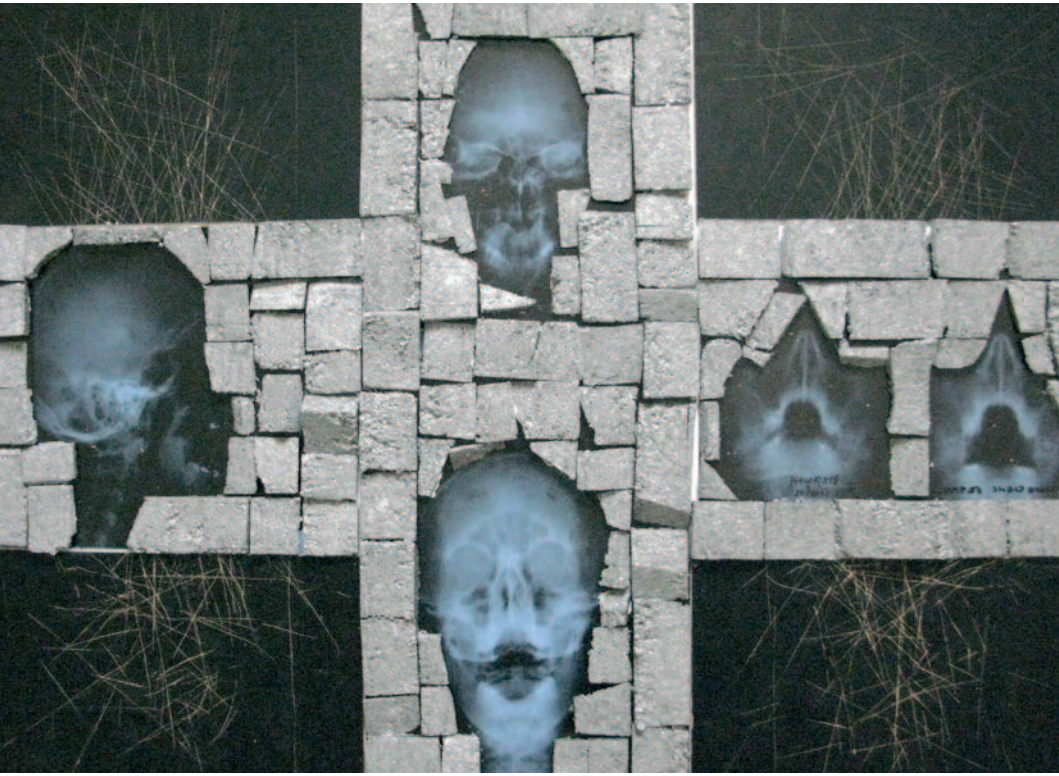

Κεβρεκίδης Γεώργιος

Μετά το μαύρο τι; 2013

(από το ποίημα του Σάλεμ Χιμίς «Κάτι που κατονομάζω»)

Τρισδιάστατη σύνθεση με φως (ακτινογραφίες, πλάκες πολυστερίνης, λάμπες, led, πλάκες μοριοσανίδας, λευκό plexiglas), 100×70×10 εκ.

Κεντάρχου Δώρα

Ταξιδιώτης χωρίς Ιθάκη, 2018
(από το ποίημα του Χάλεντ Ραούφ «Εμένα, για πατρίδες μη με ρωτάτε»)
Τσίγκος, ακρυλικά, μεικτή τεχνική, 30×20 εκ.

Κεχαγιά Ελισάβετ

Νοσταλγία, 2018

(από το ποίημα του Χάλεντ Ραούφ «Εμένα, για πατρίδες μη με ρωτάτε»)

Σχέδιο, μολύβι, κάρβουνο, ακουαρέλα, 110×65 εκ.

Κοκκίνου Θεοδώρα

Federico del Sagrado Corazon de Jesus Garcia Lorca, 2018
(από το ποίημα του Νίκου Καββαδία «Federico Garcia Lorca»)
Μελάνι σε χαρτί, 40×50 εκ.

Κολιπέτσα Βασιλική

Σχεδια 10, 2018

(από το ποίημα του Γιώργου Σεφέρη «Η θάλασσα»)

Χαρακτική, χαλκογραφία, ξυλογραφία, λινόλεουμ, 50×35 εκ.

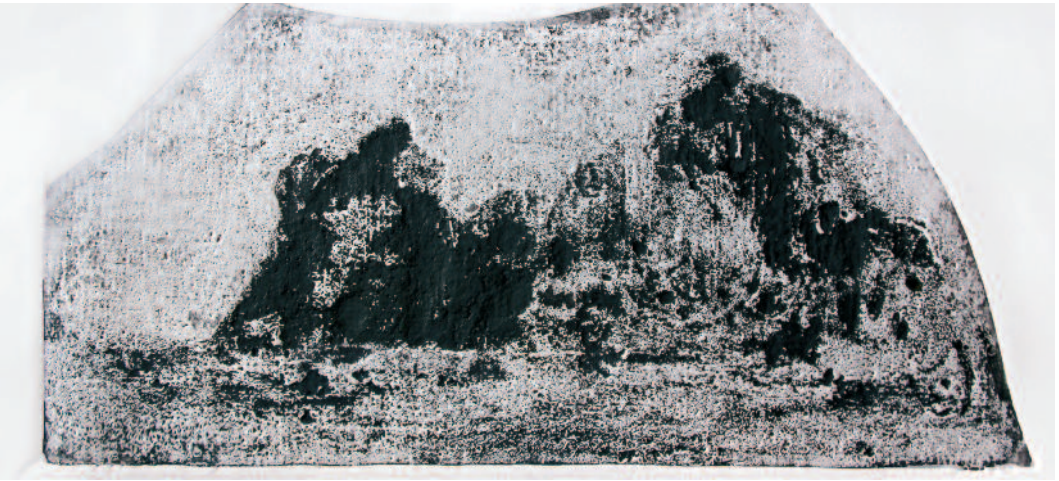

Κολλιδά Ίρις

Χωρίς τίτλο, 2017
(από το ποίημα του Γιώργου Σεφέρη «Η θάλασσα»)
Χαρακτικό (μονοτυπία, carborundum με άμμο θαλάσσης), 61×27 εκ.

Κομπατσιάρη Μαρία

Θάλασσα, 2018
(από το ποίημα του Γιώργου Σεφέρη «Η θάλασσα»)
Χαρτί, 50×105 εκ.

Κομσέλη Αναστασία

Οι χάριτες της Μεσογείου, 2017
(από το ποίημα του Οδυσσέα Ελύτη «Μικρή Πράσινη Θάλασσα»)
Πηλός, 18×35×14 εκ.

Κονταξή Αντωνία

Στο νησί, 2018
(από το ποίημα του Οδυσσέα Ελύτη «Το μονόγραμμα»)
Ακρυλικό σε μουσαμά, 75×46 εκ.

Κοντογεώργος Βασίλης

Ακούγομαι; 2018
(από το ποίημα του Αζίζ Νεσίν «Σώπα, μη μιλάς»)
Λάδι σε μουσαμά, 80×120 εκ.

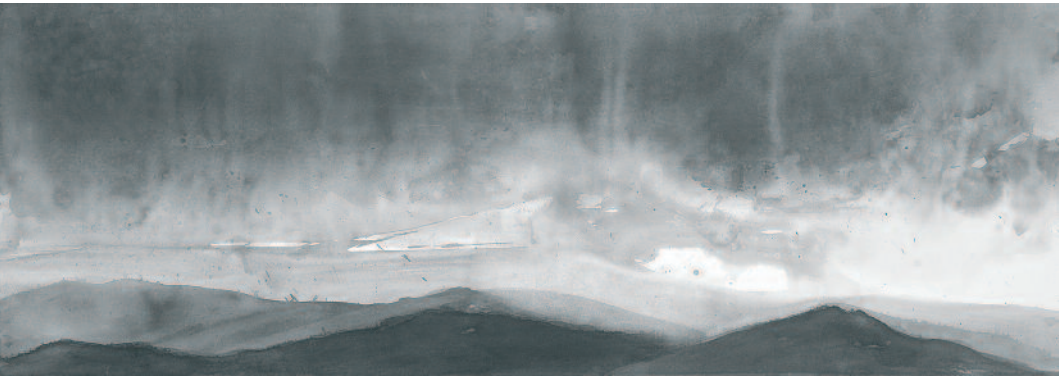

Κοντονής Ανδρέας

Τραγωδία φθινοπωρινή, 2018
(από το ποίημα του Φεντερίκο Γκαρθία Λόρκα «Άλλο τραγούδι»)
Ακρυλικά πάνω σε χαρτί, 99×35 εκ.

Κορίτσογλου Μάρθα

Χωρίς τίτλο, 2018
(από το ποίημα του Αζίζ Νεσίν «Σώπα, μη μιλάς»)
Ακουαρέλα, 39×50 εκ.

Κουβάτσου Δέσποινα

Μικρή πράσινη θάλασσα δεκατριώ χρονώ, 2018
(από το ποίημα του Οδυσσέα Ελύτη «Μικρή Πράσινη Θάλασσα»)
Λάδι σε καμβά, 120×70 εκ.

Κουζούνη Μίνα

Άγγελοι, 2018
(από το ποίημα του Οδυσσέα Ελύτη «Το μονόγραμμα»)
Ακρυλικό σε καμβά, 40×50 εκ.

Κουτήφαρη Καλλιόπη

Στο λαβύρινθο του είναι…, 2006
(από το ποίημα του Τάσου Λειβαδίτη «Αν θέλεις να λέγεσαι άνθρωπος»)
Μάρμαρο, 24×41×10 εκ.

Κουτσοσπύρου Μαρίνα

Χωρίς τίτλο, 2018
(από το ποίημα του Οδυσσέα Ελύτη «Μικρή Πράσινη Θάλασσα»)
Λάδι σε καμβά, 80×60 εκ.

Κουφοπάνου-Μιχαλοπούλου Αργυρώ

Η απουσία, άδεια καρέκλα, 2017
(από το ποίημα του Νίκου Καββαδία «Federico Garcia Lorca»)
Μεικτή ζωγραφική, 95×78 εκ.

Κροκίδη Αναστασία

Ο Τόπος μου. Εγώ είμαι ο τόπος σου, ίσως να μην είμαι κανείς αλλά μπορώ να γίνω αυτό που θέλεις, 2014

(από το ποίημα του Γιώργου Σεφέρη «Η θάλασσα»)

Ακρυλικό σε καμβά, 70×70 εκ.

Κτενίδης Λάζαρος

Φάρος, 2014
(από το ποίημα του Γιώργου Σεφέρη «Η θάλασσα»)
Λάδι σε καμβά, 98×77 εκ.

Κτιστοπούλου Μαρία

Above splash 2, 2016
(από το ποίημα του Γιώργου Σεφέρη «Εδώ τελειώνουν τα έργα της θάλασσας»)
Λάδι σε καμβά, 150×60 εκ.

Κυπριανού Μαρία

Η θάλασσα, 2018

(από το ποίημα του Γιώργου Σεφέρη «Η θάλασσα»)

Ζωγραφική, μεικτή τεχνική σε ξύλο, 64×32 εκ.

Κυρίτσης Απόστολος

Μη μου μιλάτε, 2018
(από το ποίημα του Χάλεντ Ραούφ «Εμένα,για πατρίδες μη με ρωτάτε»)
Μεικτή τεχνική, 100×150 εκ.

Κυρίτσης Νικόλαος

Καθώς γεννιέται ένα νησί, 2018
(από το ποίημα του Οδυσσέα Ελύτη «Το μονόγραμμα»)
Λάδι σε καμβά, 120×60 εκ.

Κυρούδης Αγγελής

Η θάλασσα, 2018
(από το ποίημα του Γιώργου Σεφέρη «Η θάλασσα»)
Μαύρο μελάνι, 28×31 εκ.

Κωνσταντινίδης Χρήστος

Χωρίς τίτλο, 2017
(από το ποίημα του Ναζίμ Χικμέτ «Η πιο όμορφη θάλασσα»)
Λάδι σε καμβά, 80×100 εκ.

Κωνσταντίνου Ιωάννα

Εδώ τελειώνουν τα έργα της θάλασσας, 2018
(από το ποίημα του Γιώργου Σεφέρη «Εδώ τελειώνουν τα έργα της θάλασσας»)
Ακρυλικό σε λινό καμβά ειδικής προετοιμασίας, 100×100 εκ.

Κώτσιου Ντίνα

Άρτεμις Λιμναία, 2013
(από το ποίημα του Οδυσσέα Ελύτη «Μικρή Πράσινη Θάλασσα»)
Λιθογραφία, collage, 50×75 εκ.

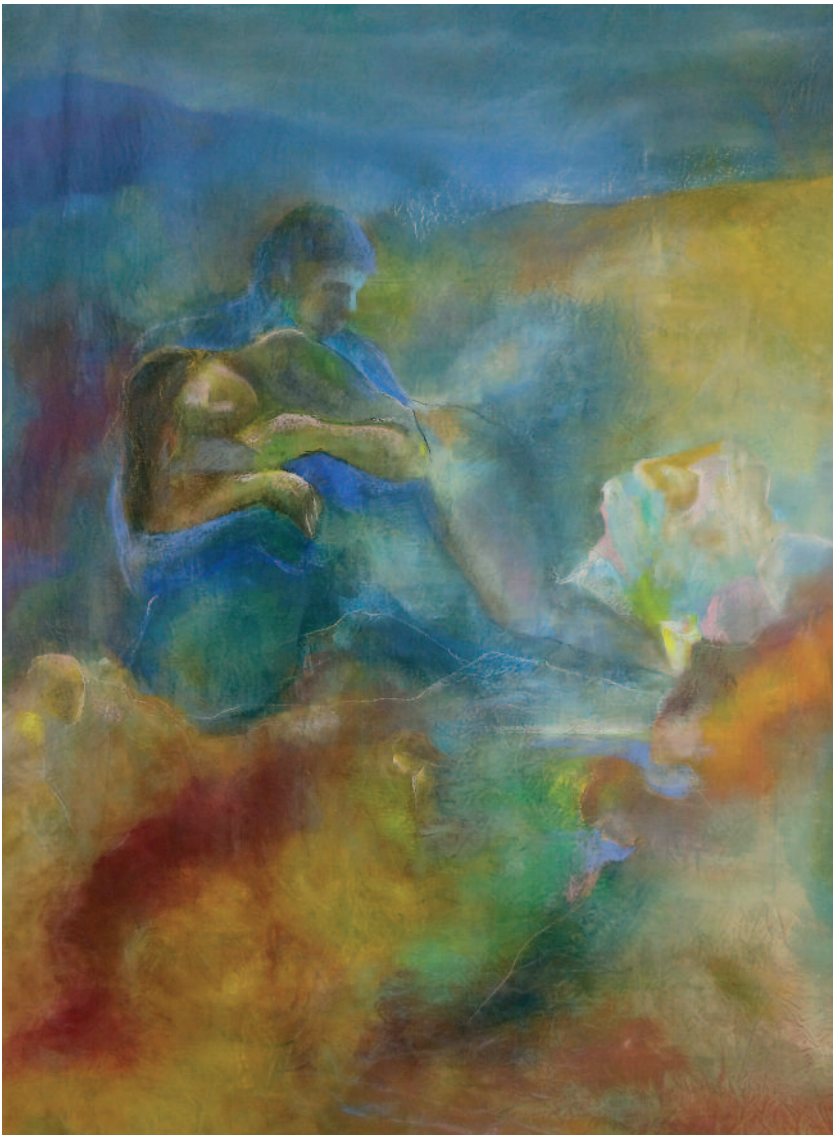

Λαμπρέτσα Δήμητρα

Ταξίδι στο άγνωστο…, 2018

(από το ποίημα του Ναζίμ Χικμέτ «Η πιο όμορφη θάλασσα»)

Ακρυλικό σε κάμποτο. Στη βάση του έργου ένα γλυπτό με άμμο. 100×150 εκ.

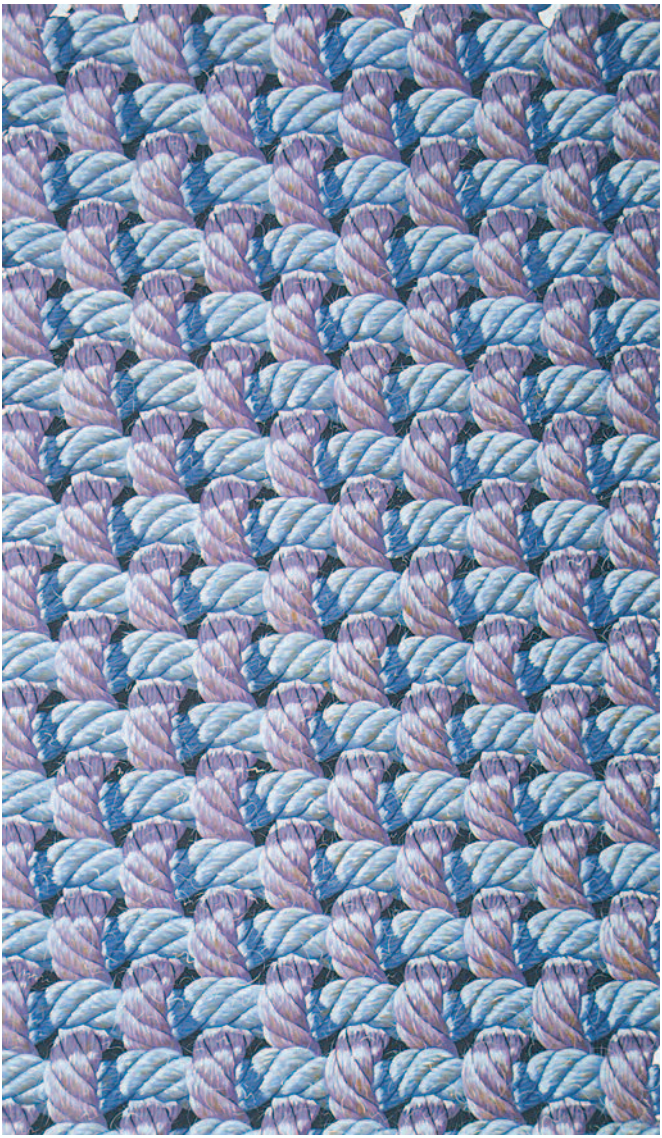

Λατινοπούλου Αθηνά

Ρυθμοί, 2014
(από το ποίημα του Γιώργου Σεφέρη «Η θάλασσα»)
Λάδι σε καμβά, 100×200 εκ.

Λέρτα Σοφία

Αναμονή, 2017
(από το ποίημα του Γιώργου Σεφέρη «Η θάλασσα»)
Ακρυλικά, 100×70 εκ.

Λευκαδίτη Παναγιώτα

Σιωπή, 2018

(από το ποίημα του Αζίζ Νεσίν «Σώπα, μη μιλάς»)

Χαρτί με ακουαρέλα, 70×100 εκ.

Λιάκος Άρης

Νησάκι Λαυρεωτικής, 2014
(από το ποίημα του Οδυσσέα Ελύτη «Μικρή Πράσινη Θάλασσα»)
Λάδι, 100×70 εκ.

Λιάκου Μαρία

Μίλα, 2018
(από το ποίημα του Αζίζ Νεσίν «Σώπα, μη μιλάς»)
Μεικτή τεχνική, 40×117 εκ.

Λιαλιαμπίδου Καίτη

Χωρίς τίτλο, 2018
(από το ποίημα του Νίκου Καββαδία «Fata Morgana»)
Ελαιογραφία σε καμβά, 80×60 εκ.

Λιόσης Παναγιώτης

Μεσόγειος - Προσμονή, 2018
(από το ποίημα του Γιώργου Σεφέρη «Η θάλασσα»)
Λάδι, 40×30 εκ.

Λιούγκας Ευάγγελος

Παζλ συναισθημάτων, 2018
(από το ποίημα του Μαχμούντ Νταρουίς «Τα τριαντάφυλλα και το λεξικό»)
Μεικτή τεχνική (ακρυλικό, ξύλο, μέταλλο, plexiglass), 80×100×10 εκ.

Λιουδάκης Βαγγέλης

Κελύφη, 2012
(από το ποίημα του Χάλεντ Ραούφ «Εμένα, για πατρίδες μη με ρωτάτε»)
Έτοιμα υλικά, μεικτή τεχνική, 100×100×80 εκ.

Μακρή Αγγελική

Ορίζοντας, 2018
(από το ποίημα του Γιώργου Σεφέρη «Εδώ τελειώνουν τα έργα της θάλασσας»)
Λάδι σε μουσαμά, 90×60 εκ.

Μακρίδης Λεωνίδας

Καθοδηγούμενη νοημοσύνη, 2015
(από το ποίημα του Αζίζ Νεσίν «Σώπα, μη μιλάς»)
Ζωγραφισμένος γύψος, 10×20×9 εκ.

Μακρογκίκας Μανώλης

Πεσμένα βράχια, 2018
(από το ποίημα του Χάλεντ Ραούφ «Εμένα,για πατρίδες μη με ρωτάτε»)
Ακρυλικό σε καμβά, 40×30 εκ.

Μακρόπουλος Κωνσταντίνος

Fata Morgana παραισθητικός αντικατοπτρισμός, 2018
(από το ποίημα του Νίκου Καββαδία «Fata Morgana»)
Μεικτή τεχνική, αυγοτέμπερα, ακρυλικά, 130×80 εκ.

Μάνου Έφη

Νυχτερινό, 2018
(από το ποίημα του Βισάρ Ζίτι «Η δημοκρατία στη φύση»)
Λάδι σε μουσαμά, τρίπτυχο 150×50 εκ.

Μαντέλλου Ελένη

Ελένη, 2018
(από το ποίημα του Οδυσσέα Ελύτη «Μικρή Πράσινη Θάλασσα»)
Πλαστικά χρώματα σε ξύλο, 24×161 εκ.

Μαντζούκα Αντωνία

Βλέμμα, πόνος, σιωπή, 2018
(από το ποίημα του Κυριάκου Χαραλαμπίδη «Παιδί με μια φωτογραφία»)
Λάδια, 100×100 εκ.

Μαντοπούλου Στέλλα

Ίσως να μην είμαι κανείς…, 2018
(από το ποίημα του Γιώργου Σεφέρη «Η θάλασσα»)
Ακρυλικό σε ξύλο, τρίπτυχο 60×26 εκ.

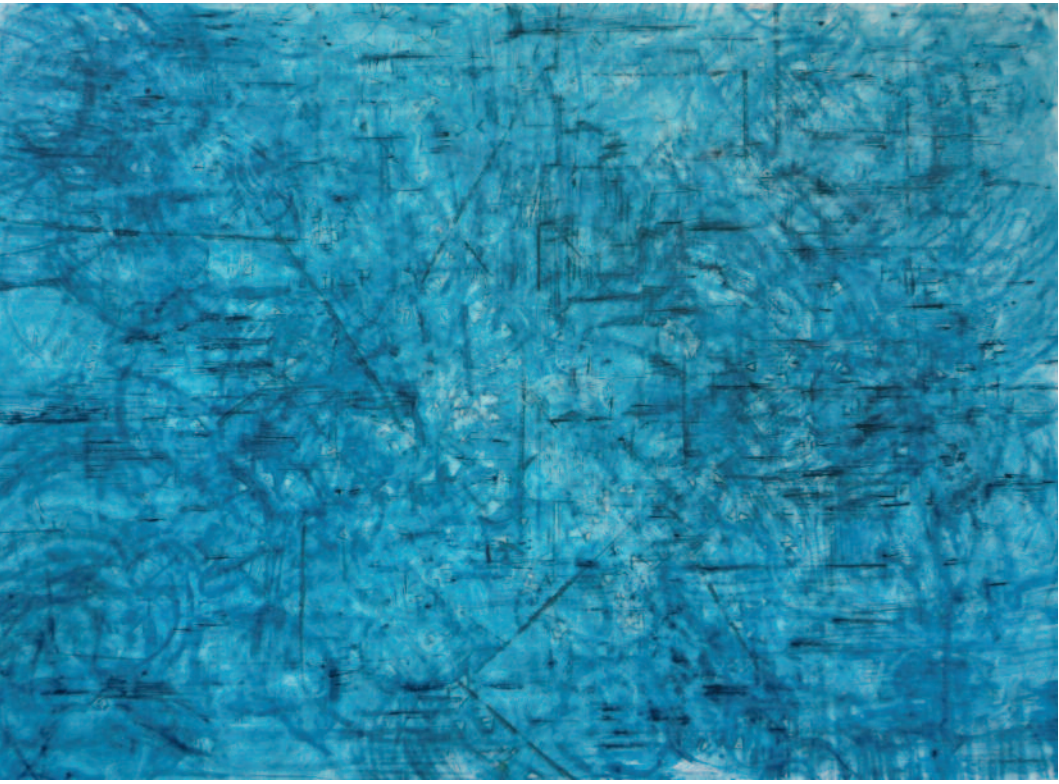

Μαραγκού Κλεονίκη

Χωρίς τίτλο, 2015
(από το ποίημα του Γιώργου Σεφέρη «Η θάλασσα»)
Λάδι σε καμβά, 150×200 εκ.

Μαραγκουδάκη-Πεταλά Ελένη

Αλεξάνδρεια, 2018

(από το ποίημα του Χάλεντ Ραούφ «Εμένα,για πατρίδες μη με ρωτάτε»)

Μεικτή τεχνική, 23×38,5 εκ.

Μαράτος Ανδρέας

Εδώ τελειώνουν τα έργα της θάλασσας; 2018
(από το ποίημα του Γιώργου Σεφέρη «Εδώ τελειώνουν τα έργα της θάλασσας»)
Κάρβουνο και παστέλ σε χαρτί, 60×45 εκ.

Μαρίνου Ευαγγελία

Χωρίς τίτλο, 2018
(από το ποίημα του Φεντερίκο Γκαρθία Λόρκα «Άλλο Τραγούδι»)
Μεικτή τεχνική, 50×70 εκ.

Μάστρακα Φλώρα

Αιγαίο: Καραδοκεί ο θάνατος, 2013
(από το ποίημα του Αζίζ Νεσίν «Σώπα, μη μιλάς»)
Μεικτή τεχνική (ακρυλικό σε χαρτόνι), 52×75 εκ.

Μαστραντώνης Ιωάννης

Μεσόγειος, 2018
(από το ποίημα του Γιώργου Σεφέρη «Εδώ τελειώνουν τα έργα της θάλασσας»)
Ακρυλικό σε μουσαμά, 70×50 εκ.

Μάσχα Τίνα

Σχεδιάζοντας το μέλλον, 2018
(από το κείμενο του Ζοζέ Σαραμάγκου «Νέος άνθρωπος»)
Ακρυλικά, 80×70 εκ.

Ματάλα Μαρία

Όρια, 2018
(από το ποίημα του Γιώργου Σεφέρη «Εδώ τελειώνουν τα έργα της θάλασσας»)
Ακρυλικό σε μουσαμά, 80×60 εκ.

Ματζάρη Δέσποινα

Εγενήθην το έτος 1899…, 2015-2018
(από το ποίημα του Χάλεντ Ραούφ «Εμένα, για πατρίδες μη με ρωτάτε»)
Μεικτή τεχνική σε χαρτόνι, 148,5×99 εκ.

Ματσούκας Παναγιώτης

Οι θύμησες, 2018
(από το ποίημα του Γιώργου Σεφέρη «Η θάλασσα»)
Ξύλο, ρητίνη (υγρό γυαλί), 24×49×5 εκ.

Μαυρομμάτη Καίτη

Ψαράς, 2018

(από το ποίημα του Μωχάμετ Μαγούτ «Ο φόβος του ταχυδρόμου»)

Μεικτή τεχνική, 100×100 εκ.

Μεντζελοπούλου Παρασκευή

Χωρίς τίτλο, 2018
(από το ποίημα του Κυριάκου Χαραλαμπίδη «Παιδί με μια φωτογραφία»)
Ακρυλικά σε καμβά, 60×80 εκ.

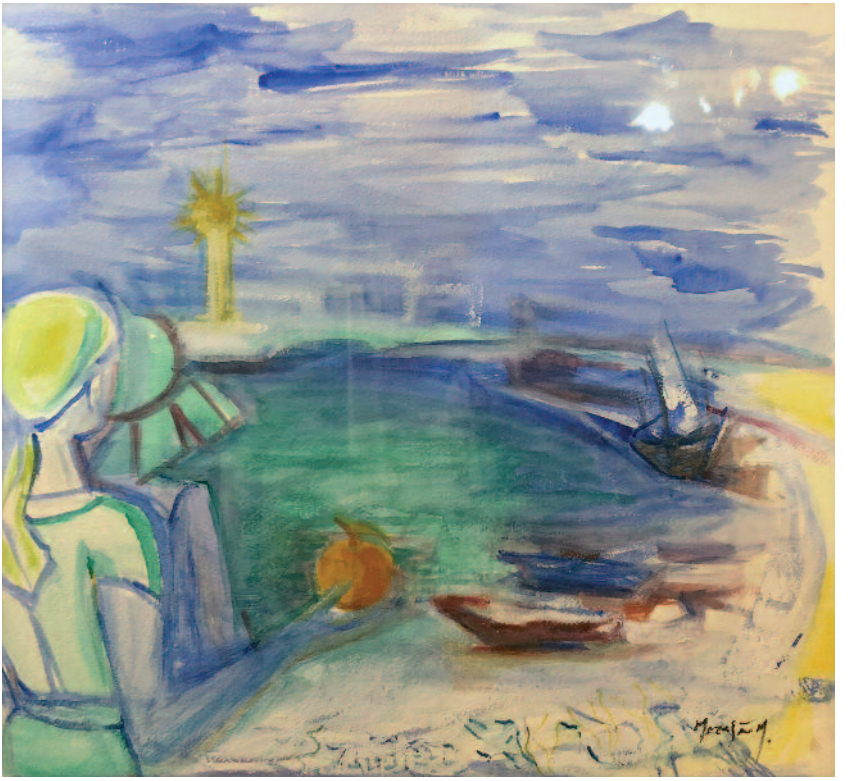

Μεταξά-Μεταξάκη Μαρία

Μικρή Πράσινη Θάλασσα, 2018
(από το ποίημα του Οδυσσέα Ελύτη «Μικρή Πράσινη Θάλασσα»)
Ακουαρέλα, 68×67 εκ.

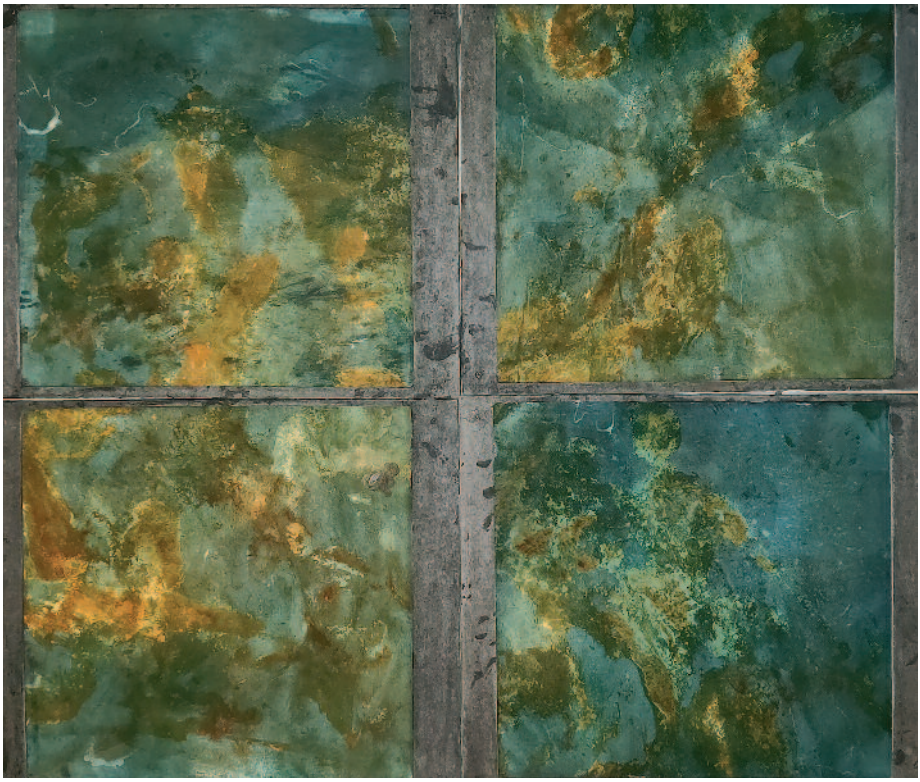

Μητσάκου Σταυρούλα

Γυρεύοντας ρυθμούς, 2015
(από το ποίημα του Γιώργου Σεφέρη «Η θάλασσα»)
Μεικτή τεχνική, χαρτί, πλαίσια, 75×65 εκ.

Μήχου Χριστίνα

Αναζητώντας τον χαμένο Παράδεισο, 2018
(από το ποίημα του Γιώργου Σεφέρη «Εδώ τελειώνουν τα έργα της θάλασσας»)
Ακρυλικό σε καμβά, 80×60 εκ.

Μιούντι-Ιωαννίδου Έλεν (Mudie-Yuvanidi Helen)

***Silence*,** 2018

(από το ποίημα του Αζίζ Νεσίν «Σώπα, μη μιλάς»)

Κεραμικό άγαλμα, αλουμινένιος κύκλος, σιδερένιο πλαίσιο. Φιγούρα 30×62×17 εκ., πλαίσιο 80×180×80 εκ.

Μιχαήλου Ελένη

Παλμύρα, 2003
(από το ποίημα του Νίκου Καββαδία «Fata Morgana»)
Υδατογραφία σε χαρτί Arches, 46×36 εκ.

Μορφογένη Λένα

Χωρίς τίτλο, 2018
(από το ποίημα του Μιλάντ Φαϊζά «Ένας ήσυχος αποχαιρετισμός»)
Λάδι σε καμβά, 100×180 εκ.

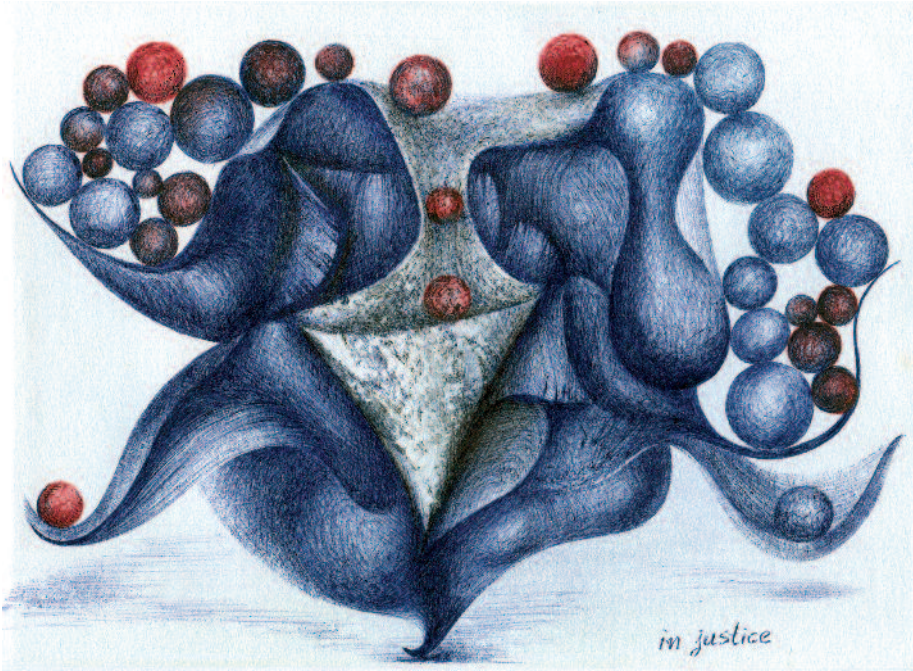

Μουσιού Κατερίνα

Intimate distance / Οικεία απόσταση, 2018
(από το ποίημα του Μιλάντ Φαϊζά «Ένας ήσυχος αποχαιρετισμός»)
Μελάνια σε χαρτί, 21×15 εκ.

Μπαδόλα Ειρήνη

Γεμάτο Ελλάδα, 2017
(από το ποίημα του Χάλεντ Ραούφ «Εμένα, για πατρίδες μη με ρωτάτε»)
Μεικτή τεχνική, 120×120 εκ.

Μποκέας Νικόλαος

Χωρίς τίτλο, 2012
(από το ποίημα του Τάσου Λειβαδίτη «Αν θέλεις να λέγεσαι άνθρωπος»)
Σχέδιο με μολύβι, 69×99 εκ.

Μπόμπολη Σοφία

Χαρά, 2018
(από το ποίημα του Ναζίμ Χικμέτ «Η πιο όμορφη θάλασσα»)
Ακρυλικά σε καμβά, 30×22 εκ.

Μπορίσοβα-Μπερίτζε Ντιάνα

Γυάλινη ευημερία, 2016
(από το ποίημα του Πιέρ Πάολο Παζολίνι «Στο έθνος μου»)
Λάδι, μουσαμάς, 80×150 εκ.

Μπουρμά Βασιλική

Θάλασσα, 2018
(από το ποίημα του Ναζίμ Χικμέτ «Η πιο όμορφη θάλασσα»)
Λάδι σε μουσαμά, 120×70 εκ.

Μυρωδιάς Αντώνης

Οδοιπορώ…, 2018
(από το ποίημα του Γιάννη Ρίτσου «Οδοιπορώ…»)
Εγχάρακτος χάλυβας, αλουμίνιο, 50×190×60 εκ.

Νασιοπούλου Ντιάνα

Αγορά ονείρων, 2018
(από το ποίημα του Χάλεντ Ραούφ «Εμένα, για πατρίδες μη με ρωτάτε»)
Watermixed oil colour, 70×100 εκ.

Νεοφώτιστος Αθανάσιος

Βράχια, 2017
(από το ποίημα του Γιώργου Σεφέρη «Εδώ τελειώνουν τα έργα της θάλασσας»)
Ακουαρέλα, 55×45 εκ.

Νικάκης Κωνσταντίνος

Οι κηπουροί, 2017
(από το ποίημα του Οδυσσέα Ελύτη «Το μονόγραμμα»)
Γραφίτης, μολύβι, κολάζ σε χαρτί, 46×59 εκ.

Νίκας Ηλίας

Μεσόγειος «Η θάλασσα των ξενιτεμένων», 2018
(από το ποίημα του Μιλάντ Φαϊζά «Ένας ήσυχος αποχαιρετισμός»)
Ακρυλικά, 90×58 εκ.

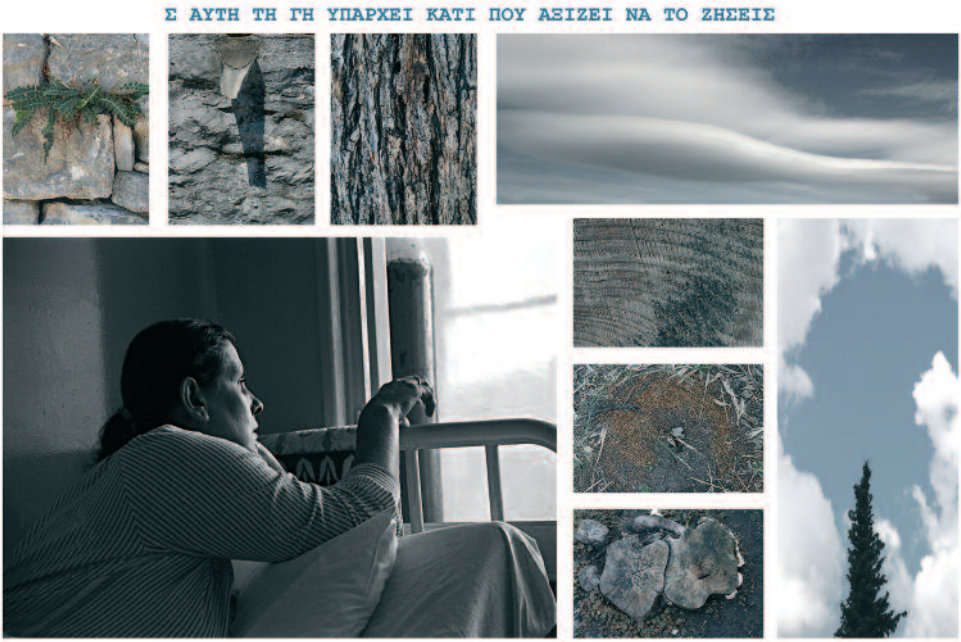

Νικολάου Κώστας

Το όνομά της ήταν Φωτεινή, 2018

(από το ποίημα του Μαχμούντ Νταρουίς «Σ΄αυτή τη γη υπάρχει κάτι που αξίζει να το ζήσεις»)

Φωτογραφίες (fine-art εκτύπωση), 100×80 εκ.

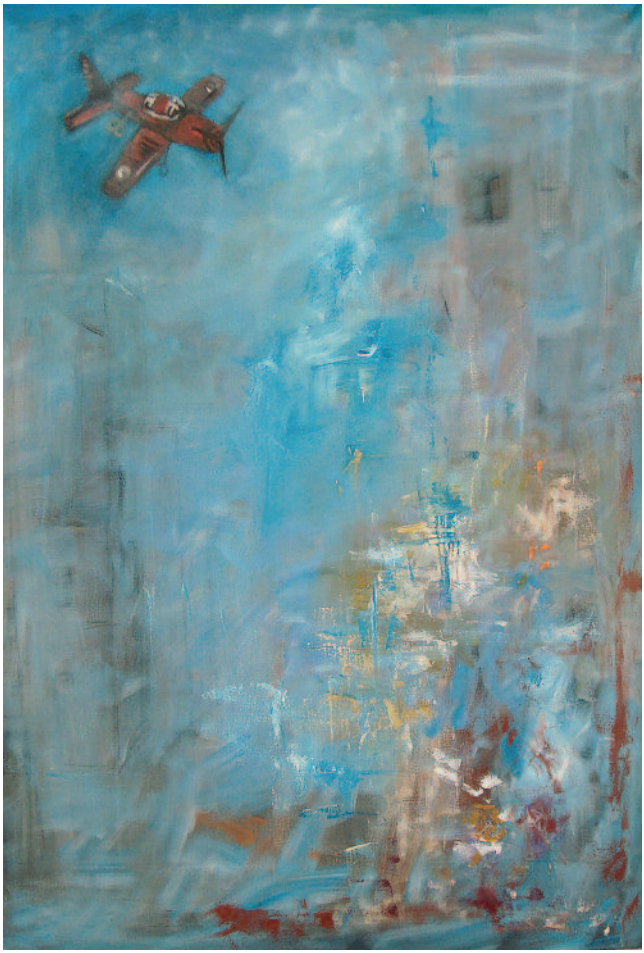

Νικοπούλου Ηρώ

Πτήση, πτώση; Το αίνιγμα της Νέας Ικαρίας Νο 2, 2016
(από το ποίημα του Οδυσσέα Ελύτη «Το μονόγραμμα»)
Λάδι σε καμβά, 70×100 εκ.

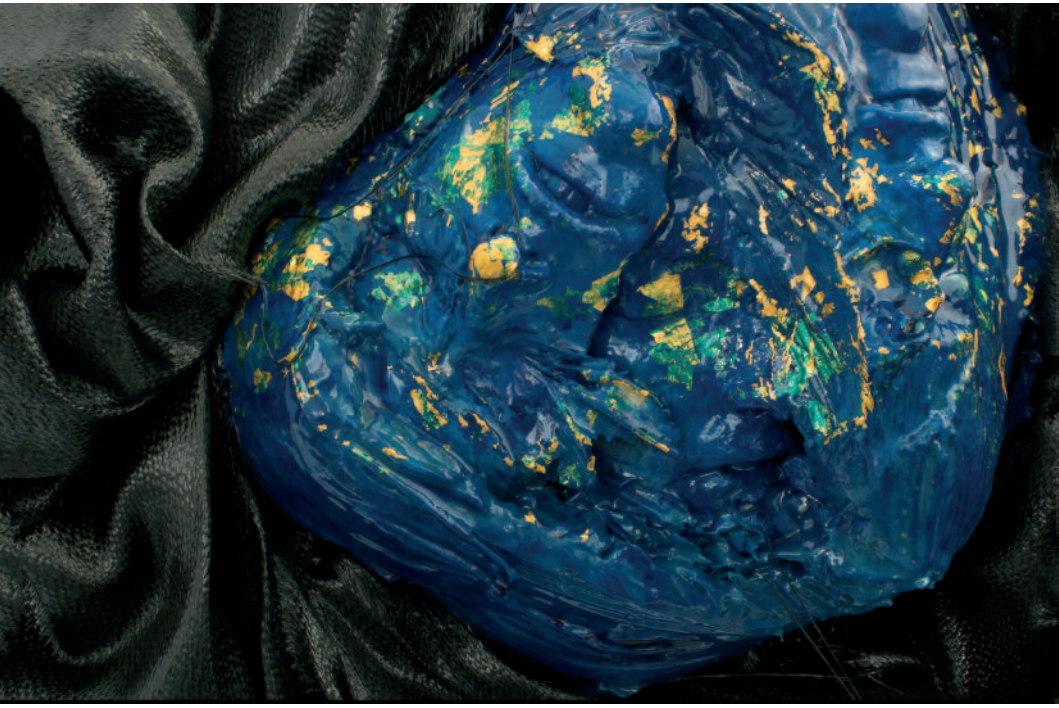

Νυφαδόπουλος Τάσος

Outer within, 2016
(από το ποίημα του Γιάννη Ρίτσου «Οδοιπορώ»)
Ανθρακόνημα, ρητίνη, moldano, χρυσός 24κ, 71×30×62 εκ.

Ξένου Αθηναΐς

Επιστροφή, 1990
(από το ποίημα του Μιλάντ Φαϊζά «Ένας ήσυχος αποχαιρετισμός»)
Πλεξιγκλάς, φως φθορισμού, ξύλο, ακρυλικό χρώμα, πολυεστέρας, 130×130×26 εκ.

Ξυνέλη Χρυσούλα

Φυγή, 2017

(από το ποίημα του Χάλεντ Ραούφ «Εμένα, για πατρίδες μη με ρωτάτε»)

Μεικτή τεχνική σε καμβά, 80×60 εκ.

Παγωμένος Κωνσταντίνος

Για πατρίδες μην με ρωτάτε…, 2018

(από το ποίημα του Χάλεντ Ραούφ «Εμένα, για πατρίδες μη με ρωτάτε»)

Ανακυκλωμένο χαρτί, φύλλα χρυσού οξειδωμένα, ακρυλικό χρώμα, πλεξιγκλάς, 77×56×16 εκ.

Παλαμήδης Χρήστος

Ένα με τη φύση, 2018

(από το ποίημα του Βισάρ Ζίτι «Η δημοκρατία στη φύση»)

Επεξεργασμένη φωτογραφία τυπωμένη σε καμβά, τετράπτυχο 100×100 εκ. (50×50 εκ. × 4)

Πανά Δώρα

Και με λίγο βοριά λίγο λεβάντε κύμα το κύμα να γυρίσεις πίσω, 2017
(από το ποίημα του Οδυσσέα Ελύτη «Μικρή Πράσινη Θάλασσα»)
Λάδι σε μουσαμά, 50×140 εκ.

Παναγιωτόπουλος Νίκος

Το γράμμα, 2018
(από το ποίημα του Μωχάμετ Μαγούτ «Ο φόβος του ταχυδρόμου»)
Μεικτή τεχνική, 65×35 εκ.

Παπαδημητρίου (Πανταζή) Δέσποινα

Στις πιο όμορφες θάλασσες δεν έχουμε ταξιδέψει ακόμα…, 2018
(από το ποίημα του Ναζίμ Χικμέτ «Η πιο όμορφη θάλασσα»)
Μεικτή τεχνική-κατασκευή, 80×80×60 εκ.

Παπαδοπούλου Αναστασία

Χωρίς τίτλο, 2018
(από το ποίημα του Γιώργου Σεφέρη «Η θάλασσα»)
Ακρυλικό και ξυλομπογιά σε χαρτόνι, 49×33 εκ.

Παπάζογλου Άρης

Βυθός, 1972
(από το ποίημα του Γιώργου Σεφέρη «Η θάλασσα»)
Ακρυλικό σε μουσαμά, 38×28 εκ.

Παπαθεοδώρου Κάλλια

Σκουριά πολύχρωμη, 2018
(από το ποίημα του Νίκου Καββαδία «Fata Morgana»)
Ψηφιδωτό με σκουριές και ζωγραφική εγκαυστική, 100×150 εκ.

Παπαϊωάννου Μαντώ

Βυθός Ι, 2010
(από το ποίημα του Γιώργου Σεφέρη «Η θάλασσα»)
Λάδι σε καμβά, 70×70 εκ.

Παπακωνσταντίνου Καλλιόπη

Μεσόγειος, 2018
(από το ποίημα του Λουί Αραγκόν «Τα μάτια της Έλσας»)
Κάρβουνο, κιμωλία σε χαρτί, 1,09×85 εκ.

Παπαστάμος Δημήτρης

Χωρίς τίτλο, 2018
(από το κείμενο του Ζοζέ Σαραμάγκου «Νέος άνθρωπος»)
Λάδι σε καμβά, 40×97 εκ.

Παππά-Βεζυρτζή Ρόζα

Εδώ τελειώνουν τα έργα της θάλασσας, 2018
(από το ποίημα του Γιώργου Σεφέρη «Εδώ τελειώνουν τα έργα της θάλασσας»)
Ακρυλικά σε καμβά, 50×50 εκ.

Παππάς Αντώνης

Αλεξάνδρεια, 2018
(από το ποίημα του Χάλεντ Ραούφ «Εμένα, για πατρίδες μη με ρωτάτε»)
Μολύβι σε χαρτί, 70×50 εκ.

Πάππας-Τσιώτα Αργυρούλα

Θάλασσά μου…, 1991
(από το ποίημα του Γιώργου Σεφέρη «Η θάλασσα»)
Παστέλ, 70×50 εκ.

Παρίση Διατσέντα

Μια θάλασσα, 2018
(από το ποίημα του Γιώργου Σεφέρη «Η θάλασσα»)
Μεικτή τεχνική, 50×28 εκ.

Πατσόγλου Αλεξάνδρα

Δίπλα στη θάλασσα, 2016
(από το ποίημα του Οδυσσέα Ελύτη «Μικρή Πράσινη Θάλασσα»)
Μάρμαρο, ψηφίδα, 43×31 εκ.

Πατσόγλου Αριστείδης

Ηλιοβασίλεμα, 1998
(από το ποίημα του Τάσου Λειβαδίτη «Αν θέλεις να λέγεσαι άνθρωπος»)
Κομμάτια από ατσάλι, 40×63×20 εκ.

Παττακού Ελένη

Ταξίδι, 2016
(από το ποίημα του Γιώργου Σεφέρη «Εδώ τελειώνουν τα έργα της θάλασσας»)
Ελαιογραφία, 100×100 εκ.

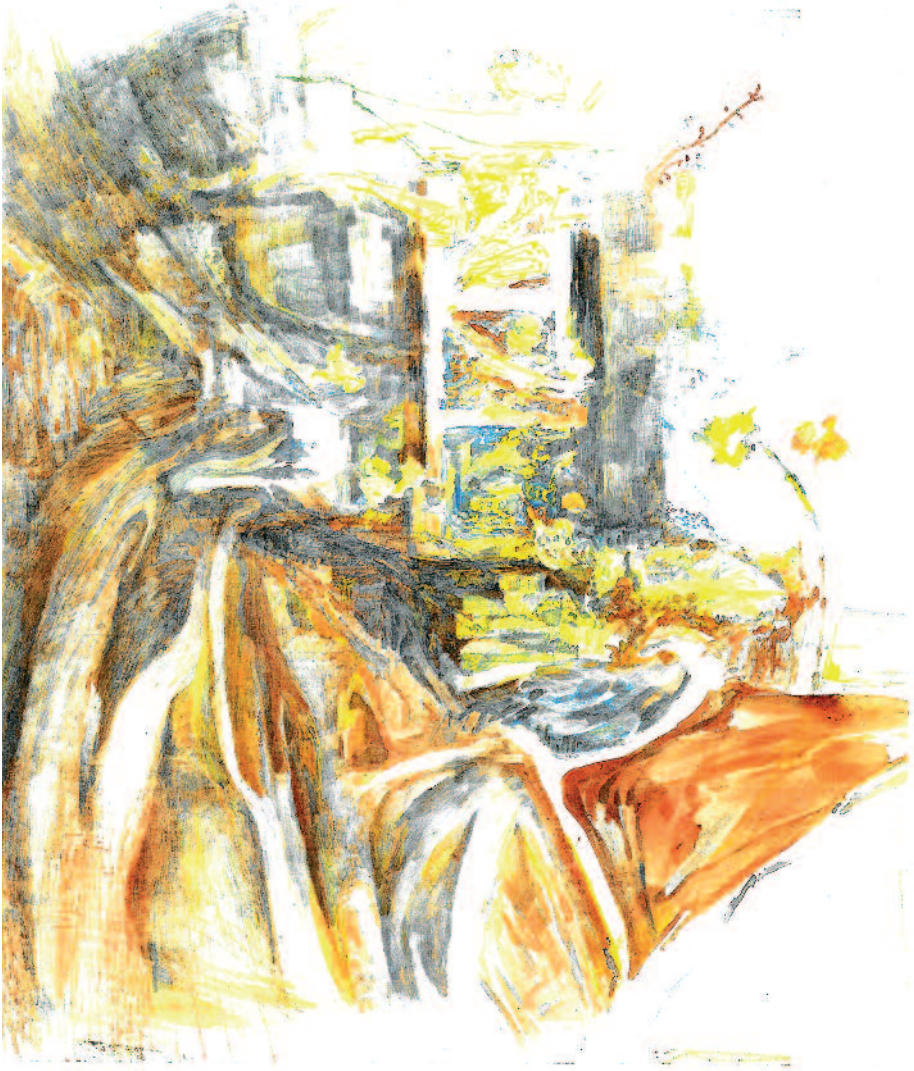

Πεζά-Ψαρώνη Ευγενία

Από απέναντι, 1985
(από το ποίημα του Μιλάντ Φαϊζά «Ένας ήσυχος αποχαιρετισμός»)
Σινική μελάνη έγχρωμη, 28×34 εκ.

Πετροπούλου Σοφία

Υγρό στοιχείο, 2002
(από το ποίημα του Γιώργου Σεφέρη «Η θάλασσα»)
Λάδι σε μουσαμά, 30×80 εκ.

Πετρούλια Γεωργία

Γρηγόρης Λαμπράκης Α΄Μαραθώνια Πορεία Ειρήνης 1963, 2018
(από το ποίημα του Γιάννη Ρίτσου «Οδοιπορώ»)
Μολύβι σε χαρτί, 50×70 εκ.

Πετροχείλου Κάλλη

Θα μεταλάβω με νερό θαλασσινό στάλα τη στάλα συναγμένο απ᾽ το κορμί σου, 2018
(από το ποίημα του Νίκου Καββαδία «Fata Morgana»)
Λάδι σε καμβά, μεικτή τεχνική, τρίπτυχο 70×50 εκ., 70×40 εκ., 50×40 εκ.

Πετσούρα Σύλβια

Μέσα στη θάλασσά σου, 2014
(από το ποίημα του Ναζίμ Χικμέτ «Η πιο όμορφη θάλασσα»)
Λάδια σε καμβά, 40×40 εκ.

Πιάτου Άννα

Εξορία, 2017
(από το ποίημα του Τάσου Λειβαδίτη «Αν θέλεις να λέγεσαι άνθρωπος»)
Εγκατάσταση (σωλήνες plexiglass, pvc, φωτογραφίες, μαξιλάρι, κουβάρι ακρυλικού νήματος)
70×160×100 εκ.

Πιστικού Βασιλική

Η πιο όμορφη θάλασσα, 2018
(από το ποίημα του Ναζίμ Χικμέτ «Η πιο όμορφη θάλασσα»)
Ακρυλικό, 72×52 εκ.

Πολιτάκης Αντώνης

Κύμα από τη Θάλασσα του Σεφέρη, 2018
(από το ποίημα του Γιώργου Σεφέρη «Η θάλασσα»)
Ακρυλικά, 90×80 εκ.

Πρέσσας Χάρης

Το κύμα και η φλόγα, 2010
(από το ποίημα του Βισάρ Ζίτι «Η δημοκρατία στη φύση»)
Ξύλα, χρώματα, ζωγραφική, συναρμολόγηση, 50×60 εκ.

Πριοβόλου Βούλα

Ρέουσες μορφές 1 και 2, 2016
(από το ποίημα του Οδυσσέα Ελύτη «Μικρή Πράσινη Θάλασσα»)
Ανεξίτηλα χρώματα σε πανί, 20×144 εκ. το καθένα

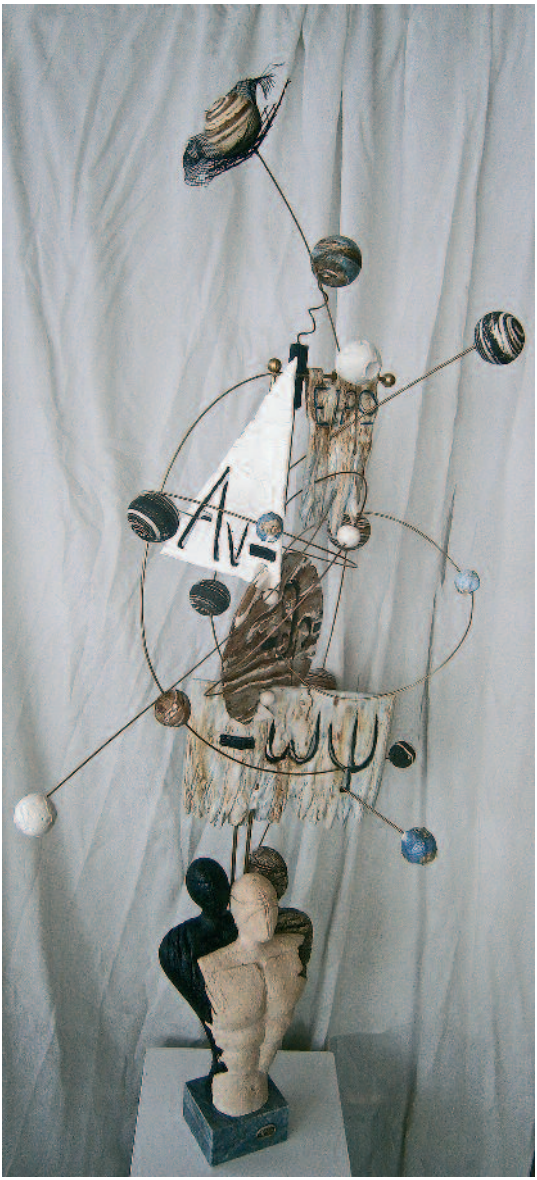

Ράλλης Τάσος

Ειρω-, 2018
(από το ποίημα του Γιάννη Ρίτσου «Οδοιπορώ»)
Πορσελάνη - χρωμ. stoneware, μάρμαρο, βέργες μπρούτζινες, 60×130×40 εκ.

Ράντεβα Μαργαρίτα

Βράχος, 2017-2018
(από το ποίημα του Γιώργου Σεφέρη «Η θάλασσα»)
Ακρυλικό, 70×100 εκ.

Ρήγα Ναυσικά

Χωρίς τίτλο, 2010
(από το ποίημα του Γιάννη Ρίτσου «Οδοιπορώ»)
Ακρυλικά, 125×30 εκ.

Ροβίθη Μαρίνα

Χωρίς τίτλο, 2018
(από το ποίημα του Χάλεντ Ραούφ «Εμένα, για πατρίδες μη με ρωτάτε»)
Ακρυλικό, 100×80 εκ.

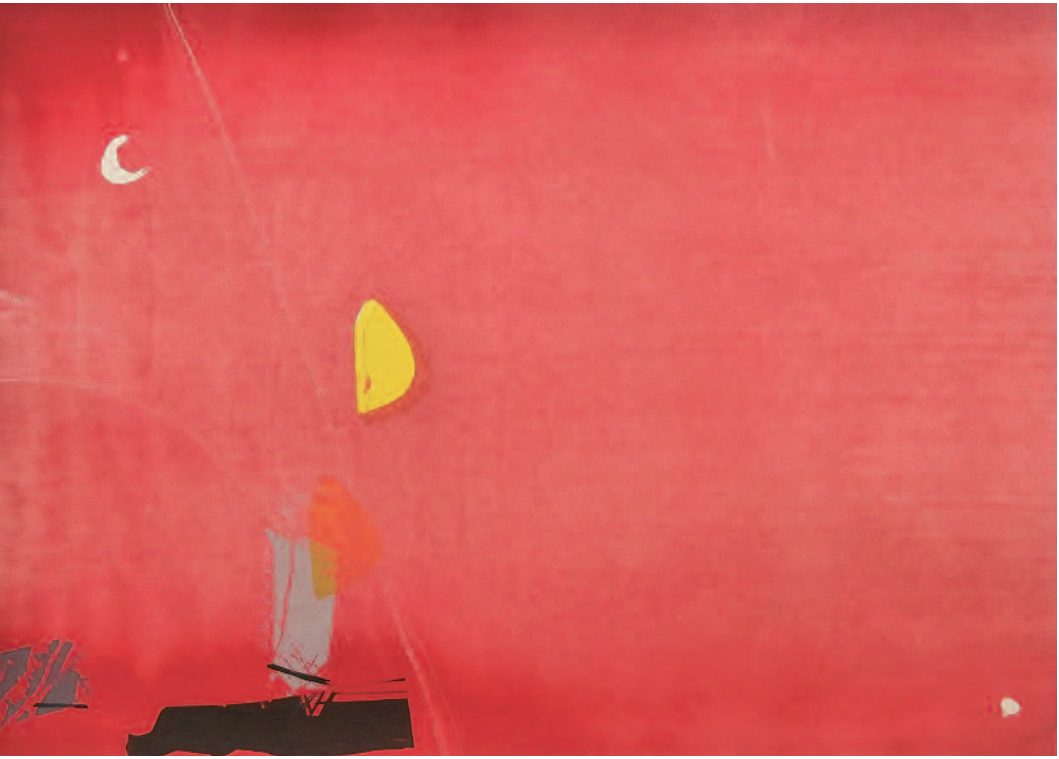

Ρουσιώτη Μαρία

Η πιο όμορφη θάλασσα, 2008
(από το ποίημα του Ναζίμ Χικμέτ «Η πιο όμορφη θάλασσα»)
Μεταξοτυπία, 42×27 εκ.

Σαΐτη Χαρά

Στρείδι ωκεάνιο αρραβωνίζεται το φως, 2018
(από το ποίημα του Νίκου Καββαδία «Fata Morgana»)
Μεικτή τεχνική, μονοτυπία, κολάζ, 46×62 εκ.

Σακκή Ραχήλ

Κι όμως ήταν γλυκό το κύμα, 2018
(από το ποίημα του Γιώργου Σεφέρη «Η θάλασσα»)
Ακουαρέλα σε χαρτί, 25×18 εκ.

Σαμαράς Γεώργιος

Enough! (Αρκετά!), 2018

(από το ποίημα του Γιάννη Ρίτσου «Οδοιπορώ»)

Υποδήματα, υδροχρώματα, σπρέι και μεικτά υλικά, 43×2,21×35 εκ.

Σαμοσβάτ Βιταλίνα

Η σιωπή των γενναίων, 2018
(από το ποίημα του Αζίζ Νεσίν «Σώπα, μη μιλάς»)
Μεικτή τεχνική σε μουσαμά, 40×40 εκ.

Σαμουηλίδου Βασιλική

Καρδιά εκτός σώματος, 2017. Έργο που δημουργήθηκε με την υποστήριξη του Δικτύου για τον Πολιτισμό και την Εκπαίδευση στις φυλακές «Γεώργιος Ζουγανέλης», στο Σχολείο Δεύτερης Ευκαιρίας (2ο ΣΔΕ) των Φυλακών Κορυδαλλού
(από το ποίημα του Τάσου Λειβαδίτη «Αν θέλεις να λέγεσαι άνθρωπος»)
Μεικτή τεχνική, ακρυλικά σε χαρτί, 150×100 εκ.

Σαραντέα Εύη

Εξέλιξη; (Πατέρας με σκοτωμένο παιδί στην αγκαλιά), 2007
(από το ποίημα του Οδυσσέα Ελύτη «Το μονόγραμμα»)
Λάδι σε μουσαμά, 150×140 εκ.

Σάρρα Κατερίνα

***Brown*,** 2016
(από το ποίημα του Οδυσσέα Ελύτη «Το μονόγραμμα»)
Λάδι σε καμβά, 40×57,5 εκ.

Σαρρή Βασιλική

Κόρη ΙΙΙ - Το Φως, 2014
(από το ποίημα του Οδυσσέα Ελύτη «Μικρή Πράσινη Θάλασσα»)
Μεικτή τεχνική, 95×140 εκ.

Σαρρής Παναγιώτης

Χωρίς τίτλο, 2008
(από το ποίημα του Τάσου Λειβαδίτη «Αν θέλεις να λέγεσαι άνθρωπος»)
Μεικτή τεχνική, 142×104 εκ.

Σατόγλου Παύλος

Κόλπος Ελευσίνας, 2017
(από το ποίημα του Φεντερίκο Γκαρθία Λόρκα «Άλλο τραγούδι»)
Έγχρωμη φωτογραφία, 30×20 εκ.

Σγουρίδη Χριστίνα

Federico Garcia Lorca, 2018
(από το ποίημα του Νίκου Καββαδία «Federico Garcia Lorca»)
Σκαλισμένο ξύλο, 27×61,5×8,5 εκ.

Σεκλειζιώτη Ζωή

Και να με χτυπά η φωνή μου, 2018
(από το ποίημα του Οδυσσέα Ελύτη «Το μονόγραμμα»)
Μεικτή τεχνική ακρυλικά, καρβουνο, ξύλο, μέταλλο, 65×150 εκ.

Σιδηροπούλου Σοφία

Θλιμμένη Άνοιξη, 2017
(από το ποίημα του Νίκου Καββαδία «Fata Morgana»)
Ακρυλικά, μεικτή τεχνική, 90×120 εκ.

Σινιόσογλου Αλέξανδρος

Εδώ τελειώνουν τα έργα της θάλασσας, 2018
(από το ποίημα του Γιώργου Σεφέρη «Εδώ τελειώνουν τα έργα της θάλασσας»)
Παστέλ, 70×50 εκ.

Σινόσογλου Αμαρυλλίς

Θάλασσα, 2018
(από το ποίημα του Ναζίμ Χικμέτ «Η πιο όμορφη θάλασσα»)
Ακουαρέλα, 17×12 εκ.

Σκαρογιάννη Σοφία

Σώπα μη μιλάς, 2017
(από το ποίημα του Αζίζ Νεσίν «Σώπα, μη μιλάς»)
Μεικτή τεχνική, μελάνι, ακρυλικό, 100×160 εκ.

Σκεπετζή Χρυσούλα

Ο ποιμένας των ήχων, 2018
(από το ποίημα του Ναζίμ Χικμέτ «Η πιο όμορφη θάλασσα»)
Μεικτή τεχνική, 90×110 εκ.

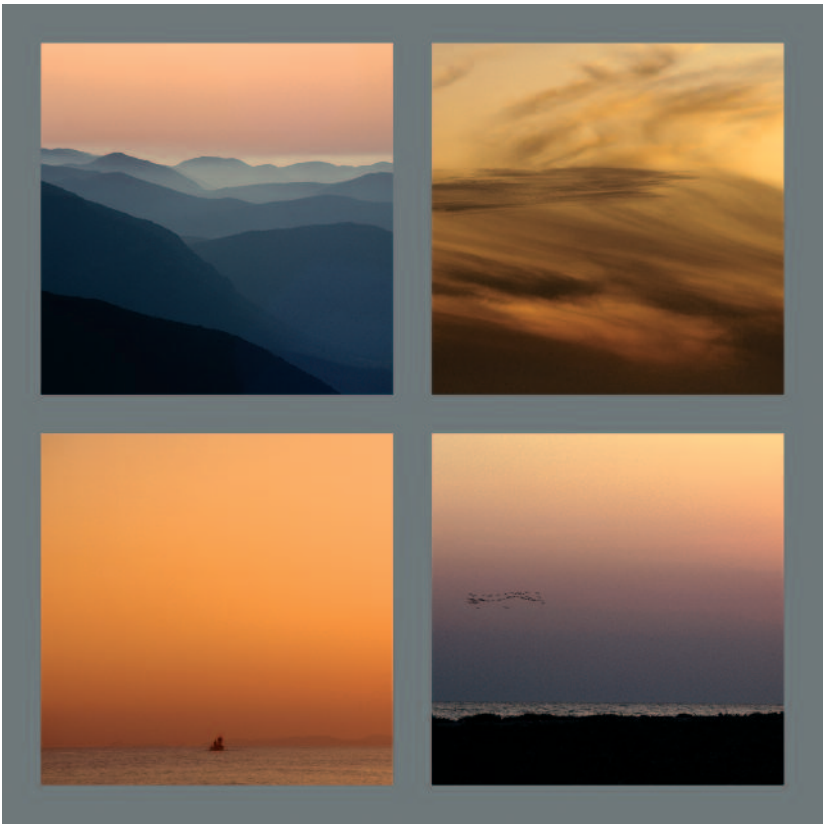

Σκουλάς Γιάννης

Στη Μεσόγειο ένα μοναχικό Αύγουστο, 2018
(από το ποίημα του Νίκου Καββαδία «Federico Garcia Lorca»)
Φωτογραφία σε καμβά, τετράπτυχο 100×100 εκ. (50×50 εκ. έκαστο)

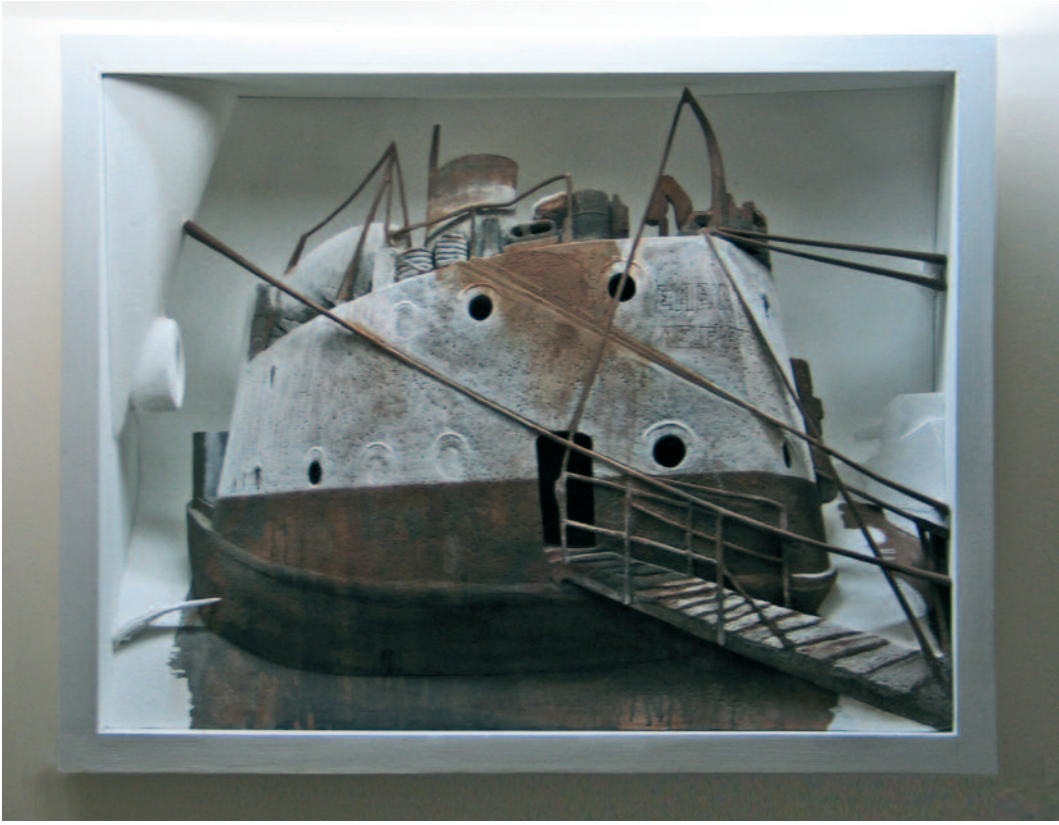

Σορτ Τόμπυ (Short Toby)

Όργανο δράσης - Business end, 2017
(από το ποίημα του Σάλεμ Χιμίς «Κάτι που κατονομάζω»)
Ανάμικτα υλικά, 104×83×22 εκ.

Σουλιώτου Αναστασία Ζωή

Πανθάλασσα I - Google Sea View, 2018
(από το ποίημα του Γιώργου Σεφέρη «Η θάλασσα»)
Κολάζ ψηφιακών εκτυπώσεων σε καμβά, 60×20 εκ.

Σουσούνη Αναστασία

Να περάσεις από εδώ, 2018
(από το ποίημα του Οδυσσέα Ελύτη «Το μονόγραμμα»)
Μεικτή τεχνική (ύφασμα, ξύλο, εκτυπώσεις), 80×80 εκ.

Σπηλιωτάκη Μαργαρίτα

Τα μάτια της Έλσας, 2018
(από το ποίημα του Λουί Αραγκόν «Τα μάτια της Έλσας»)
Papercut, 25×35 εκ.

Σπυρόπουλος Κωνσταντίνος

Αποχαιρετισμός, 2018
(από το ποίημα του Μιλάντ Φαϊζά «Ένας ήσυχος αποχαιρετισμός»)
Ακρυλικό σε μουσαμά, 70×70 εκ.

Σταυρινίδου Δήμητρα

Η θάλασσα, πώς έγινε έτσι η θάλασσα; 2018
(από το ποίημα του Γιώργου Σεφέρη «Η θάλασσα»)
Κεραμικό, άμμος, 125×100×10 εκ.

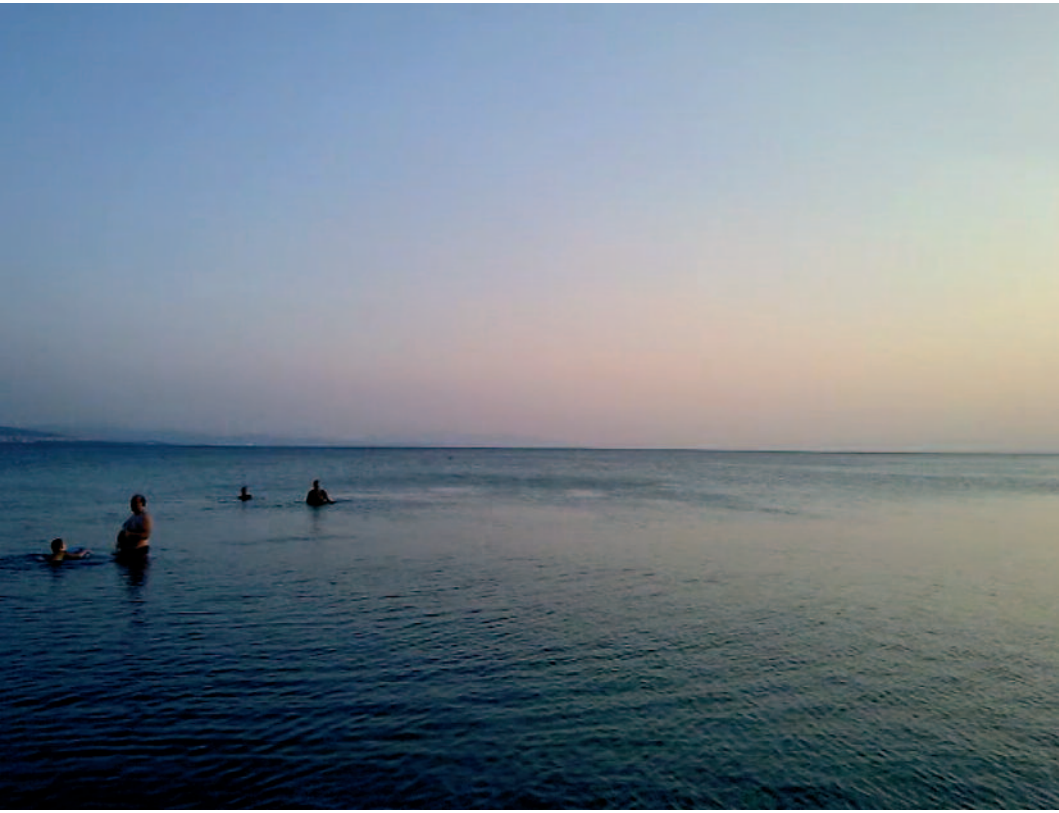

Σταυρόπουλος Κωνσταντίνος

Το χαμόγελο της θάλασσας, 2018
(από το ποίημα του Ναζίμ Χικμέτ «Η πιο όμορφη θάλασσα»)
Video εγκατάσταση, ταυτόχρονη διπλή προβολή από εγκατεστημένο μηχανισμό (projectors)

Σταύρου Σοφία

Θλίψη, 2017
(από το ποίημα του Φεντερίκο Γκαρθία Λόρκα «Άλλο τραγούδι»)
Λάδι σε μουσαμά, 80×60 εκ.

Σταφέτος Στέλιος

Στη μέση της θάλασσας, 2015
(από το ποίημα του Οδυσσέα Ελύτη «Το μονόγραμμα»)
Μεικτή τεχνική, 120×100 εκ.

Στεπούνινα Λιουμπώφ

Ο κύκλος της σιωπής, 2015
(από το ποίημα του Αζίζ Νεσίν «Σώπα, μη μιλάς»)
Ακρυλικό, μεικτή τεχνική, καμβάς, 60×80 εκ.

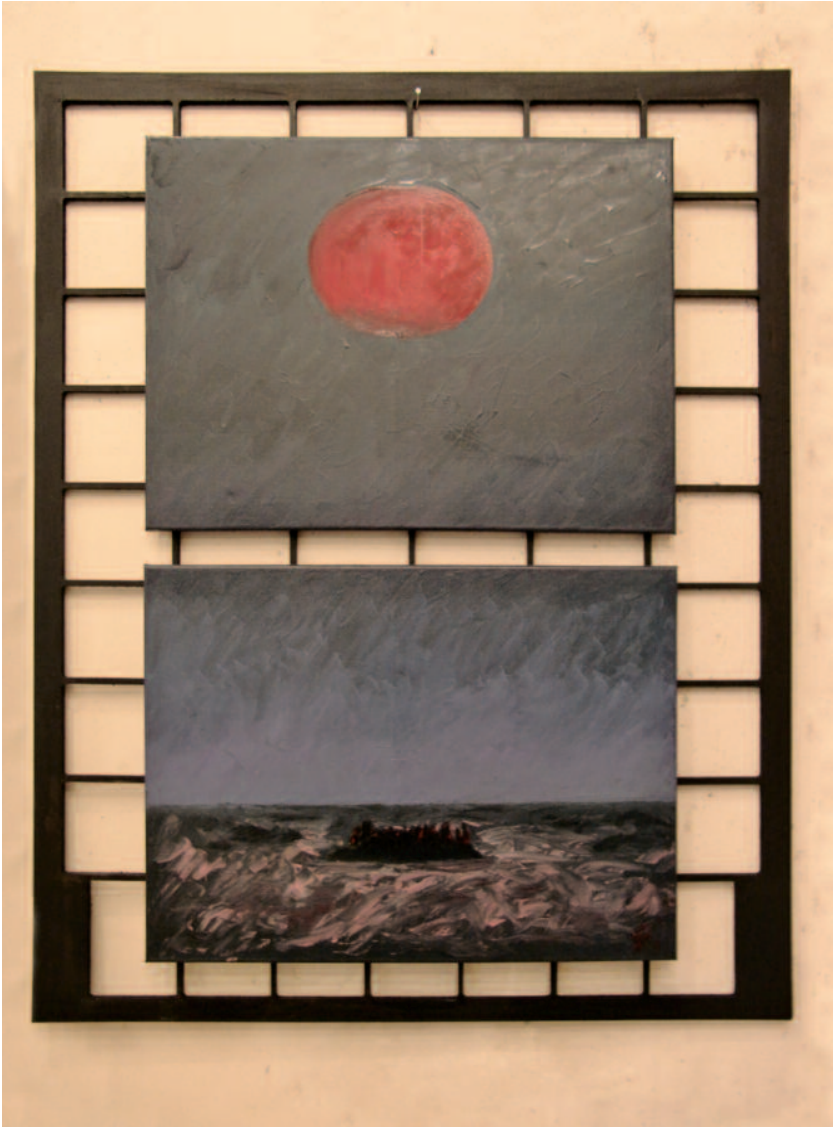

Στεργιοπούλου Νάνα

Πώς έγινε έτσι η θάλασσα, 2016
(από το ποίημα του Γιώργου Σεφέρη «Η θάλασσα»)
Λάδι σε καμβά, 70×100 εκ.

Στίνη Μαρία

Γλάροι στο Αιγαίο, 2014
(από το ποίημα του Γιώργου Σεφέρη «Η θάλασσα»)
Ακρυλικό, 100×100 εκ.

Στογιάνοβιτς Σνεζάνα (Stojanovic Snezana)

Life in the ocean - Η ζωή στον ωκεανό, 2014
(από το ποίημα του Γιώργου Σεφέρη «Η θάλασσα»)
Μεικτή τεχνική σε ξύλο, 80×60 εκ.

Στούκας Σπύρος

Πορτραίτο 1, 2017
(από το ποίημα του Χάλεντ Ραούφ «Εμένα, για πατρίδες μη με ρωτάτε»)
Λάδι σε καμβά, 50×60 εκ.

Συλίκου Κωνσταντίνα

Mesogeios, 2018
(από το ποίημα του Γιώργου Σεφέρη «Εδώ τελειώνουν τα έργα της θάλασσας»)
Ακρυλικά, μεταξωτή κλωστή, 96×54 εκ.

Συρμποπούλου Αναστασία

Χωρίς τίτλο, 2018
(από το ποίημα του Γιώργου Σεφέρη «Εδώ τελειώνουν τα έργα της θάλασσας»)
Μεικτή τεχνική, εκτύπωση, μολύβια σε χαρτί, 20×20 εκ.

Σχοινά Μαίρη

Ο κήπος έμπαινε στη θάλασσα, 2018
(από το ποίημα του Οδυσσέας Ελύτη «Το μονόγραμμα»)
Ξυλογραφία τυπωμένη σε gclee print φωτογραφίας μου, 68×66 εκ.

Σωτήρης Αδριανός

Άνθρωπος που προστατεύει μια αράχνη, 2008
(από το κείμενο του Ζοζέ Σαραμάγκου «Νέος άνθρωπος»)
Λάδι σε καμβά, 100×60 εκ.

Σωτήρχος Ευστάθιος

Linda's dream, 2018
(από το ποίημα του Οδυσσέα Ελύτη «Το μονόγραμμα»)
Ξυλογραφία, 35×45 εκ.

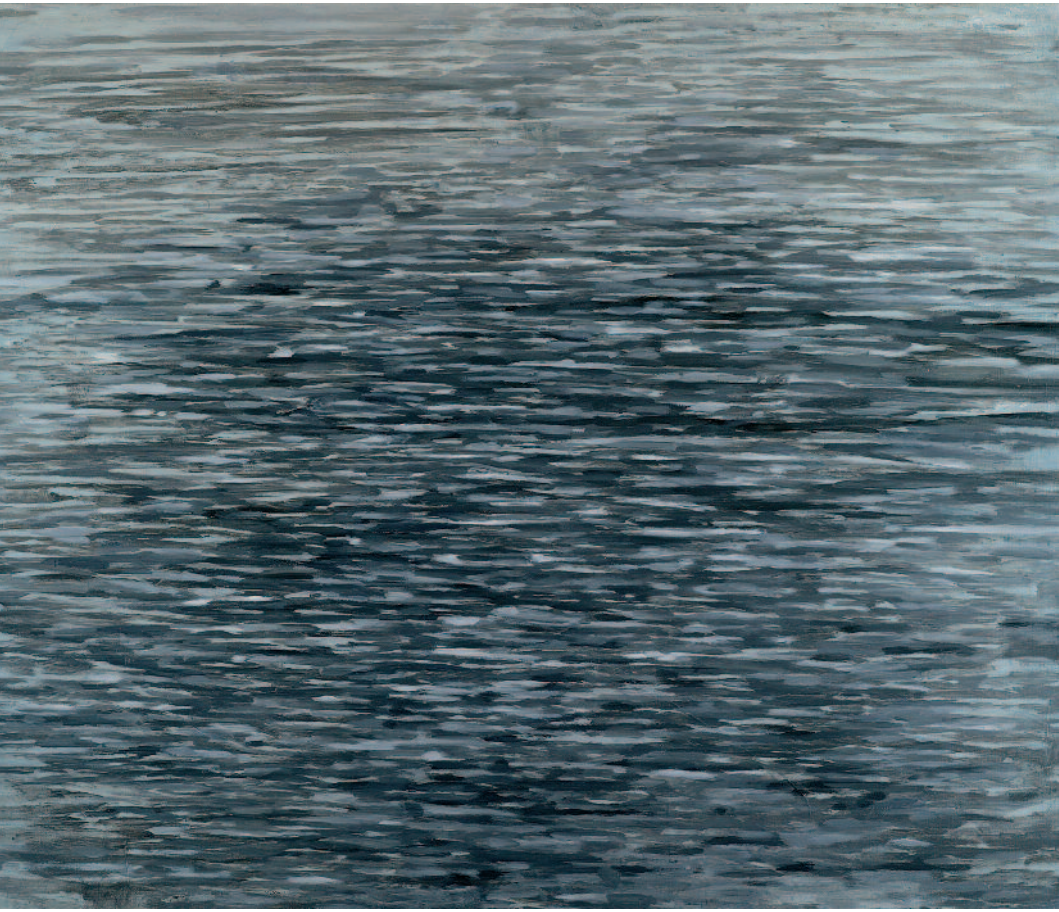

Τατάκη Ειρήνη

Present days, 2018
(από το ποίημα του Γιώργου Σεφέρη «Η θάλασσα»)
Λάδι σε καμβά, 120×100 εκ.

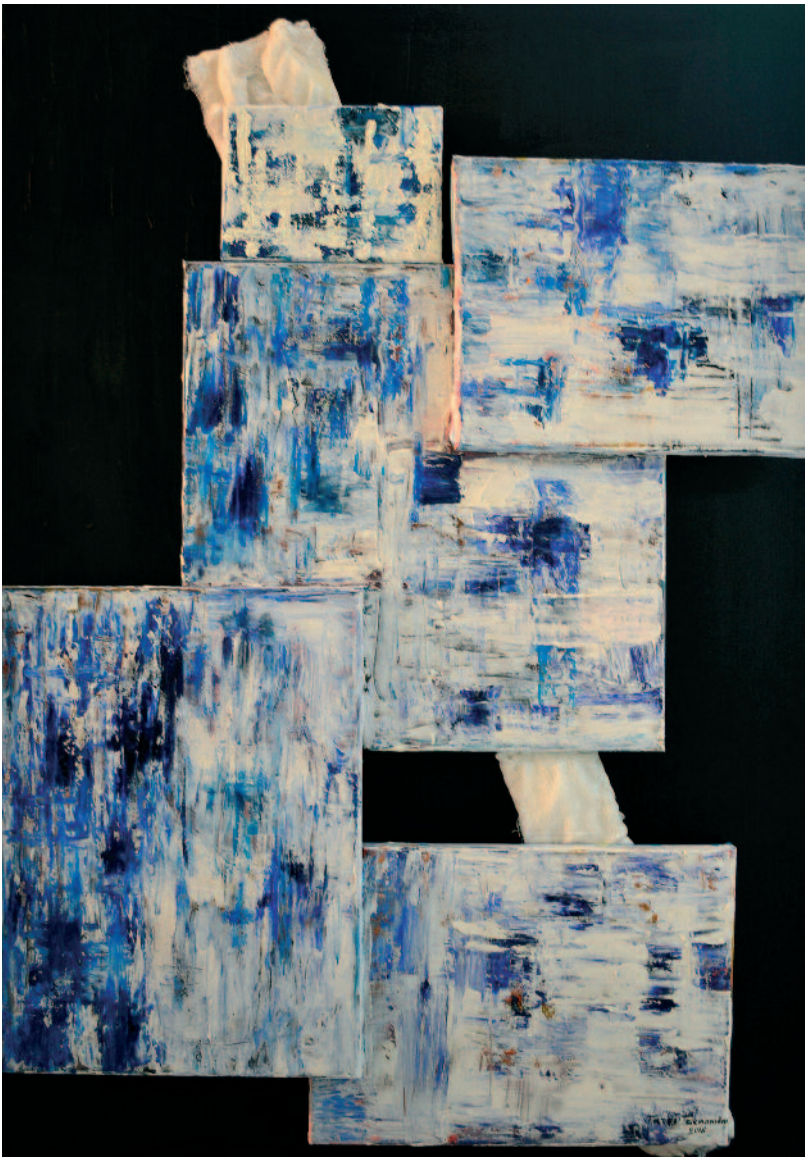

Τζενανίδου Ταρσή

Ιθάκη, 2018

(από το ποίημα του Χάλεντ Ραούφ «Εμένα, για πατρίδες μη με ρωτάτε»)

Μεικτή τεχνική, 70×100 εκ.

Τόπακα Αυγή

Η θάλασσά μου, 2018
(από το ποίημα του Ναζίμ Χικμέτ «Η πιο όμορφη θάλασσα»)
Λάδι σε καμβά, 50×70 εκ.

Τριανταφύλλου Αντώνης

Στρείδι, 2017
(από το ποίημα του Νίκου Καββαδία «Fata Morgana»)
Γλυπτική σε μάρμαρο, 37×25×12 εκ.

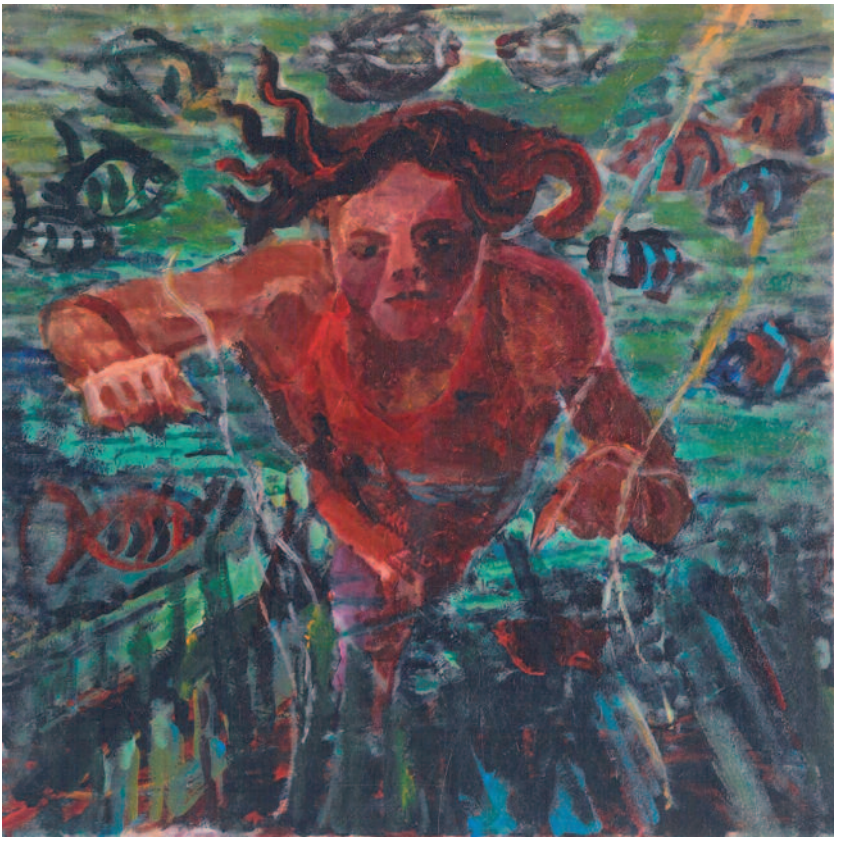

Τσανάκα Άννα

Πράσινη θάλασσα, 2017
(από το ποίημα του Οδυσσέα Ελύτη «Μικρή Πράσινη Θάλασσα»)
Ακρυλικά σε μουσαμά, 60×60 εκ.

Τσερπέλης Ανδρέας

Θαλάσσιο διάβα, 2012
(από το ποίημα του Νίκου Καββαδία «Fata Morgana»)
Μάρμαρο, 43,5×11,5×11 εκ.

Τσιμιτάκης Νικόλαος

Επιστροφή, 2008
(από το ποίημα του Γιώργου Σεφέρη «Εδώ τελειώνουν τα έργα της θάλασσας»)
Ακρυλικά χρώματα σε καμβά, 120×100 εκ.

Τσιμπουρλάς Χρήστος

Το νησί, 2018
(από το ποίημα του Οδυσσέα Ελύτη «Το μονόγραμμα»)
Stoneware clay at 1220C with soda, 80×50 εκ.

Τσίτσελα Κατερίνα

Σώπα, μη μιλάς, 2016
(από το ποίημα του Αζίζ Νεσίν «Σώπα, μη μιλάς»)
Λάδι σε καμβά, 100×120 εκ.

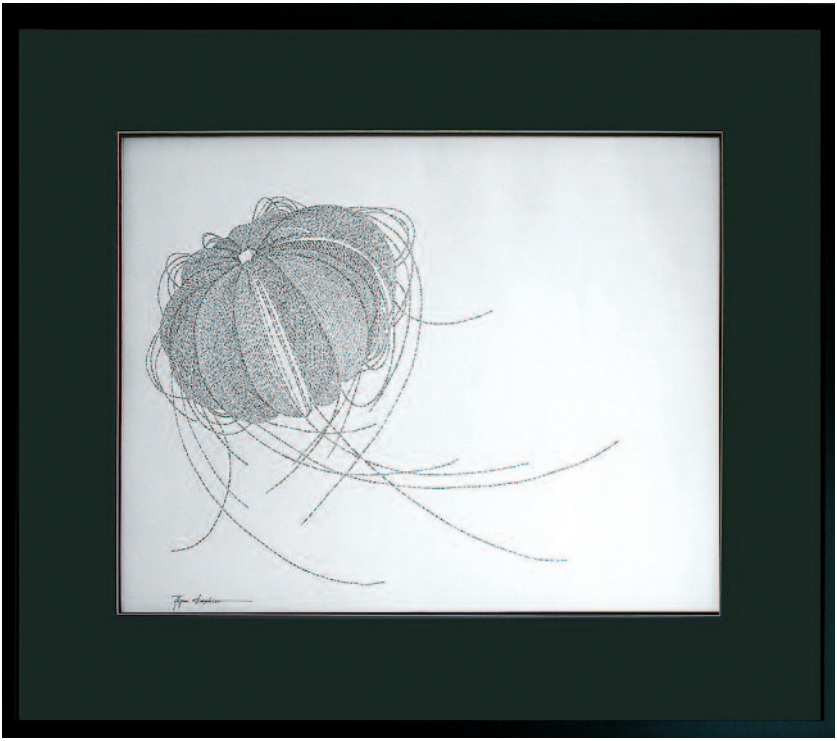

Φαράντου Πέγκη

***Medusa Mediterranea*,** 2012
(από το ποίημα του Γιώργου Σεφέρη «Η θάλασσα»)
Σινική μελάνη, 89×74,5 εκ.

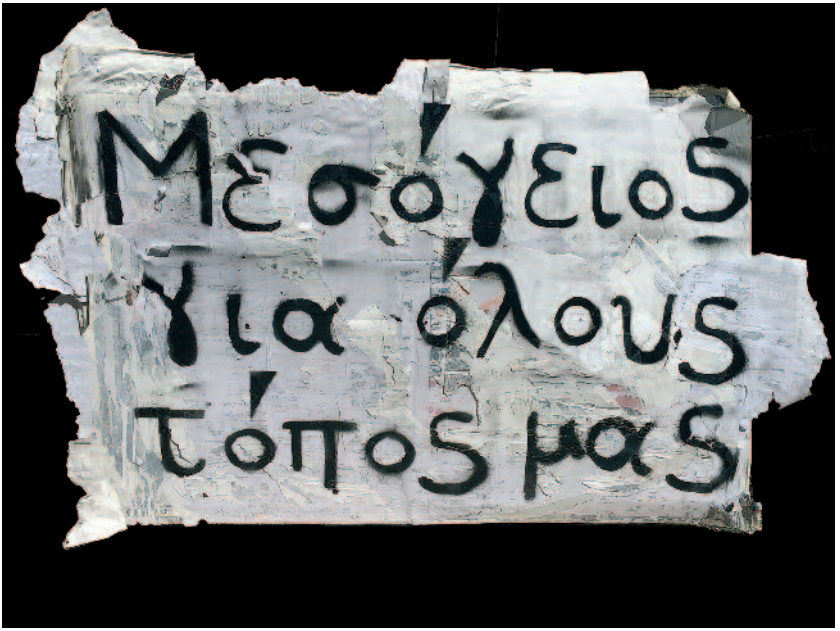

Φερεντίνος Παναγιώτης

Τόπος κοινός, 2018
(από το ποίημα του Τάσου Λειβαδίτη «Αν θέλεις να λέγεσαι άνθρωπος»)
Κολάζ, 140×92 εκ.

Φερράν-Γεράκη Φίνα

Σέριφος, 2016
(από το ποίημα του Γιώργου Σεφέρη «Η θάλασσα»)
Λάδι σε μουσαμά, 61×20 εκ.

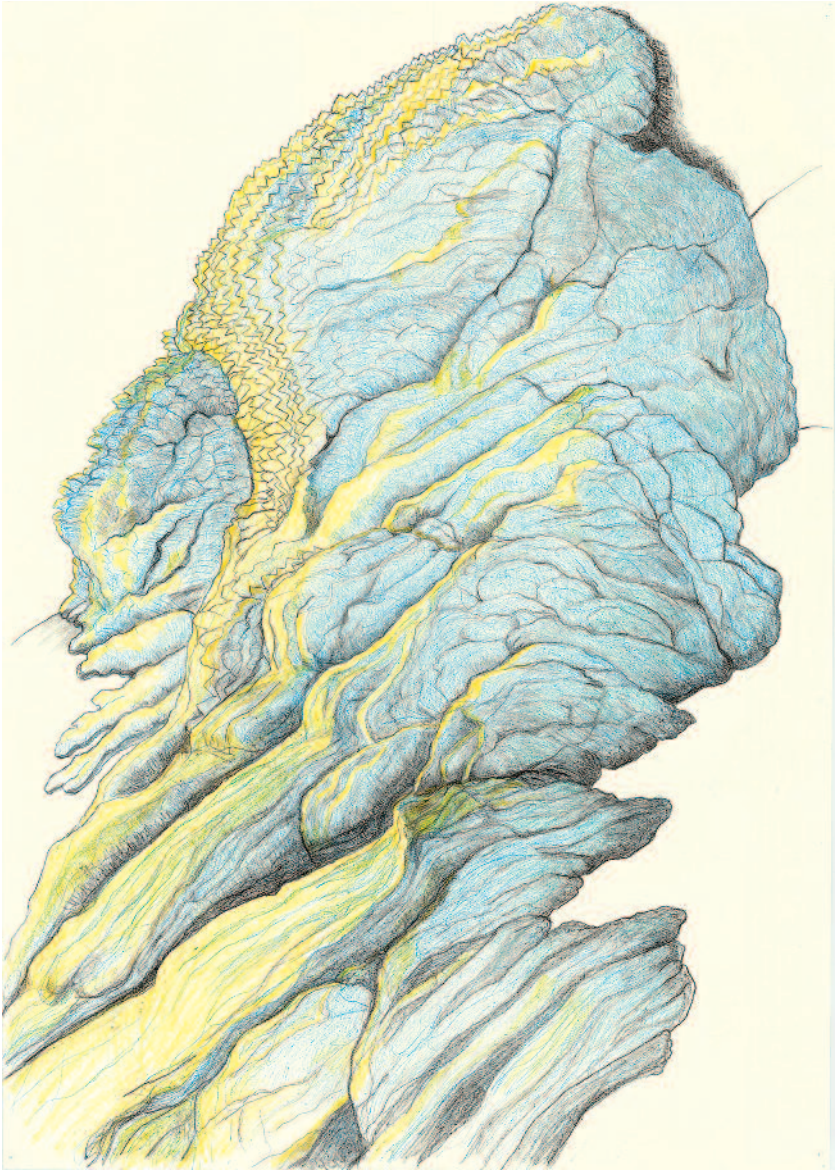

Φιλίνη Άννα

Ξύπνημα παράλιου πετρώματος Αιγαίου, Περσεφόνη, 2018
(από το ποίημα του Λουί Αραγκόν «Τα μάτια της Έλσας»)
Μολύβι σε χαρτί, 71×100 εκ.

Φιλίππου Σίλια

Η θάλασσα που δεν έχουμε ταξιδέψει ακόμα, 2018
(από το ποίημα του Ναζίμ Χικμέτ «Η πιο όμορφη θάλασσα»)
Ακρυλικά σε καμβά, 150×120 εκ.

Φιλιππούση Βιργινία

Τα μάτια της Έλσας, 2018
(από το ποίημα του Λουί Αραγκόν «Τα μάτια της Έλσας»)
Ακρυλικά και λάδια σε καμβά, 100×70 εκ.

Φλόκα Αναστασία

Αντιφεγγιά, 2018
(από το ποίημα του Οδυσσέα Ελύτη «Μικρή Πράσινη Θάλασσα»)
Μεικτή τεχνική (χαρτιά, σκόνες, ακρυλικά), 50×35 εκ.

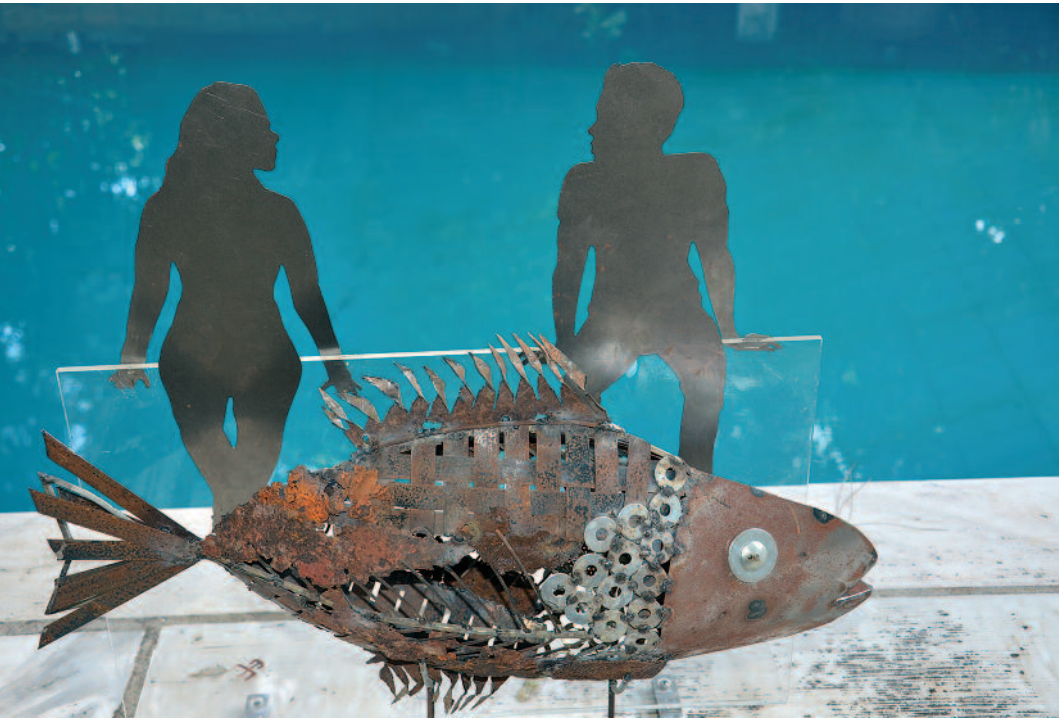

Φούνκ Έφη

Ζευγάρι και θάλασσα, 2018
(από το ποίημα του Οδυσσέα Ελύτη «Το μονόγραμμα»)
Σίδερο, 100×50 εκ.

Φράγκου-Νιδριώτη Ελένη

Η ελιά, 2018

(από το ποίημα του Νίκου Καββαδία «Federico Garcia Lorca)

Χαρακτική σε λινόλεουμ, 31×43 εκ.

Φωτοπούλου Χριστίνα

Το λιμάνι μέσα από τους βράχους, 2010
(από το ποίημα του Οδυσσέα Ελύτη «Μικρή Πράσινη Θάλασσα»)
Λάδι σε χαρτόνι, 52×37 εκ.

Χανδέλη Όλγα

Εμένα, για πατρίδες μη με ρωτάτε, 2018
(από το ποίημα του Χάλεντ Ραούφ «Εμένα, για πατρίδες μη με ρωτάτε»)
Μεικτή τεχνική-κολάζ, 53×77 εκ.

Χαντζοπούλου Μαρία

Μικρή Πράσινη Θάλασσα, 2018
(από το ποίημα του Οδυσσέα Ελύτη «Μικρή Πράσινη Θάλασσα»)
Ακρυλικό σε charbot, 65×85 εκ.

Χασεκίδη Αλεξάνδρα

Μικρές δολοφονίες, 2018
(από το ποίημα του Σάλεμ Χιμίς «Κάτι που κατονομάζω»)
Τελάρο με ακρυλικά και κάρβουνο, 100×150 εκ.

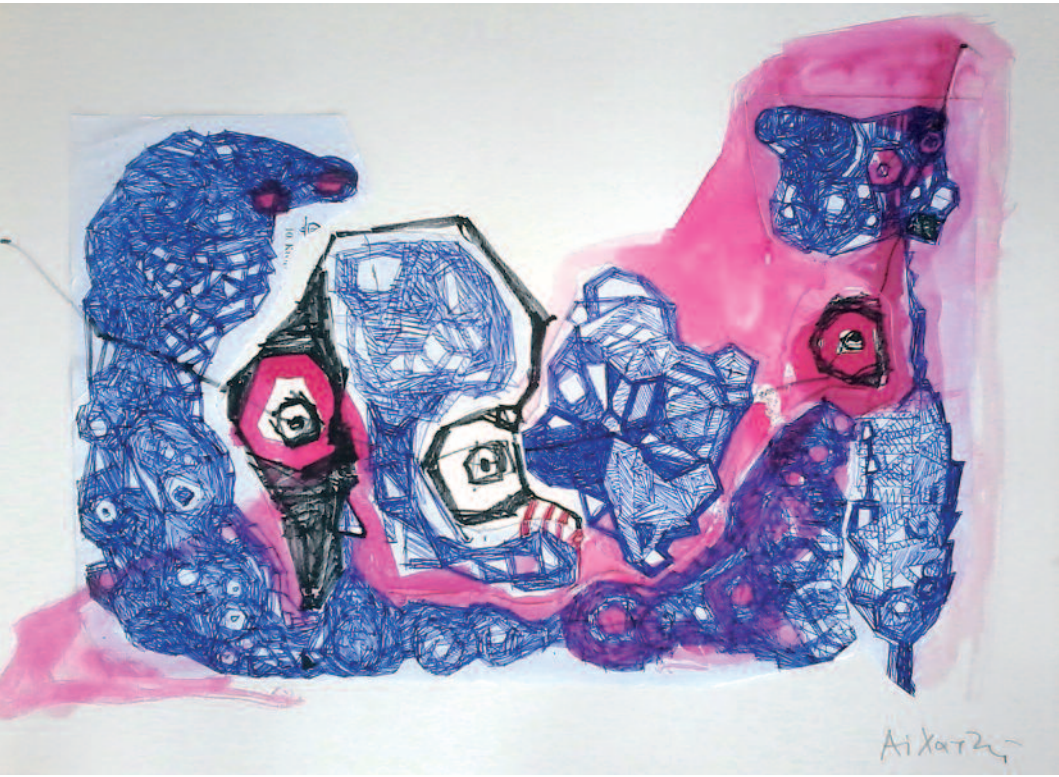

Χατζή Κατερίνα

Πόλεμος για τον πόλεμο, 2018
(από το κείμενο του Ζοζέ Σαραμάγκου «Νέος άνθρωπος»)
Μεικτή τεχνική, 42×30 εκ.

Χατζηδάκης Νίκος

Μικρή Πράσινη Θάλασσα, 2018
(από το ποίημα του Οδυσσέα Ελύτη «Μικρή Πράσινη Θάλασσα»)
Λάδι σε ξύλο, 47×125 εκ.

Χατζηντεβέ Χριστίνα

Μεσόγειος, 2018
(από το ποίημα του Γιώργου Σεφέρη «Εδώ τελειώνουν τα έργα της θάλασσας»)
Λάδι σε καμβά, 100×70 εκ.

Χατζηπουλίδου Ελένη

Νέα πατρίδα, 2018
(από το ποίημα του Χάλεντ Ραούφ «Εμένα, για πατρίδες μη με ρωτάτε»)
Λάδι, 100×90 εκ.

Χρηστάκης Χαράλαμπος

Αιγαίο Πέλαγος, 2018
(από το ποίημα του Ναζίμ Χικμέτ «Η πιο όμορφη θάλασσα»)
Ορείχαλκος-ανάγλυφο, 60 εκ.

Χρήστου Έβης

Ψυχή, 2017

(από το ποίημα του Πιέρ Πάολο Παζολίνι «Στο έθνος μου»)

Ξύλο, χρώμα, φελλός, σύρμα, 30×45×9 εκ.

Χριστάκου Ιωάννα

Αντίο, 2017
(από το ποίημα του Μιλάντ Φαϊζά «Ένας ήσυχος αποχαιρετισμός»)
Λάδι σε καμβά, 100×100 εκ.

Χρίστινα Λίνα

Εδώ τελειώνουν τα έργα της θάλασσας, 2014
(από το ποίημα του Γιώργου Σεφέρη «Εδώ τελειώνουν τα έργα της θάλασσας»)
Λάδι, τσιμέντο και πηλός, καμβάς, 150×200 εκ.

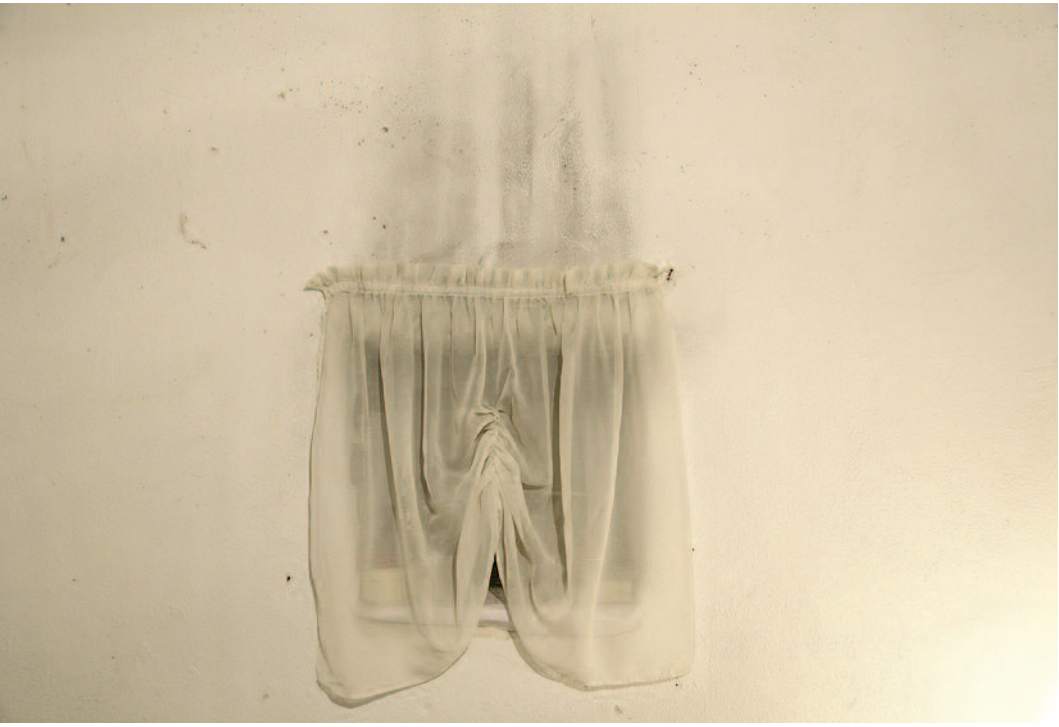

Χριστοδουλάκη Ελένη

Πέρασμα, 2017
(από το ποίημα του Αζίζ Νεσίν «Σώπα μη μιλάς»)
Φωτογραφία, 40×30 εκ.

Χριστοφυλάκης Στυλιανός

Παλαιστίνη τη λένε ακόμα, 2009

(από το ποίημα του Μαχμούντ Νταρουίς «Σ΄αυτή τη γη υπάρχει κάτι που αξίζει να το ζήσεις»)

Μεικτή τεχνική-κολάζ, 60×70 εκ.

Χρυσανθάκη Χαρά

Τις πιο όμορφες μέρες μας δεν τις έχουμε ζήσει ακόμα, 2018
(από το ποίημα του Ναζίμ Χικμέτ «Η πιο όμορφη θάλασσα»)
Ακρυλικό με μεικτή τεχνική, 70×50 εκ.

Χρυσανθόπουλος Αριστείδης

Freedom, 2017
(από το ποίημα του Ναζίμ Χικμέτ «Η πιο όμορφη θάλασσα»)
Ακουαρέλα, 42×28 εκ.

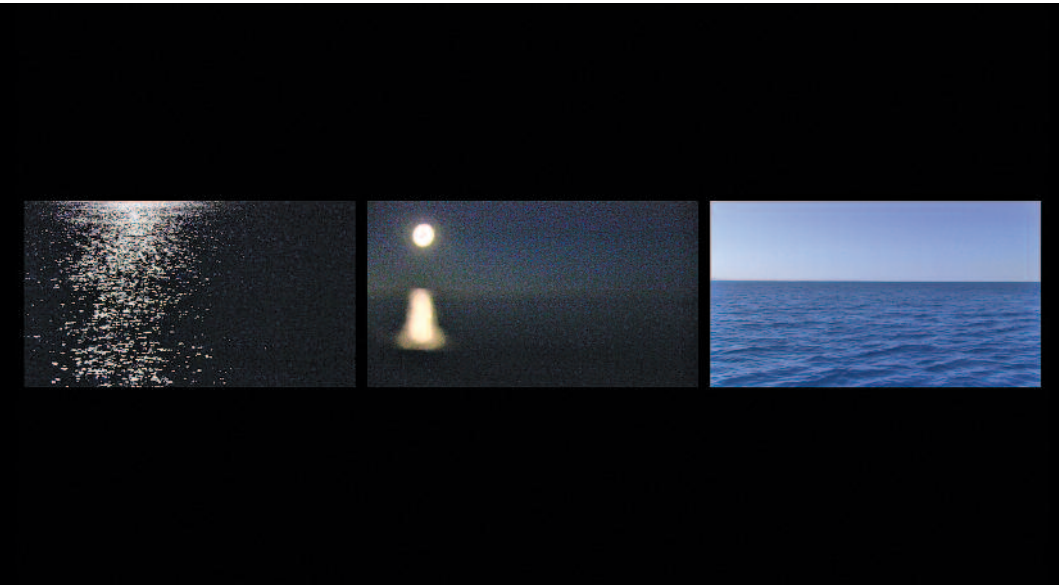

Χρύσανθου Αρετή

GLAMOROUSdreamFLOW, 2014
(από το ποίημα του Χάλεντ Ραούφ «Εμένα, για πατρίδες μη με ρωτάτε»)
Video, προβολή σε οθόνη 52×30 εκ.

τα ποιήματα
&
τα κείμενα

που αποτελούν το πλαίσιο για την έκθεση

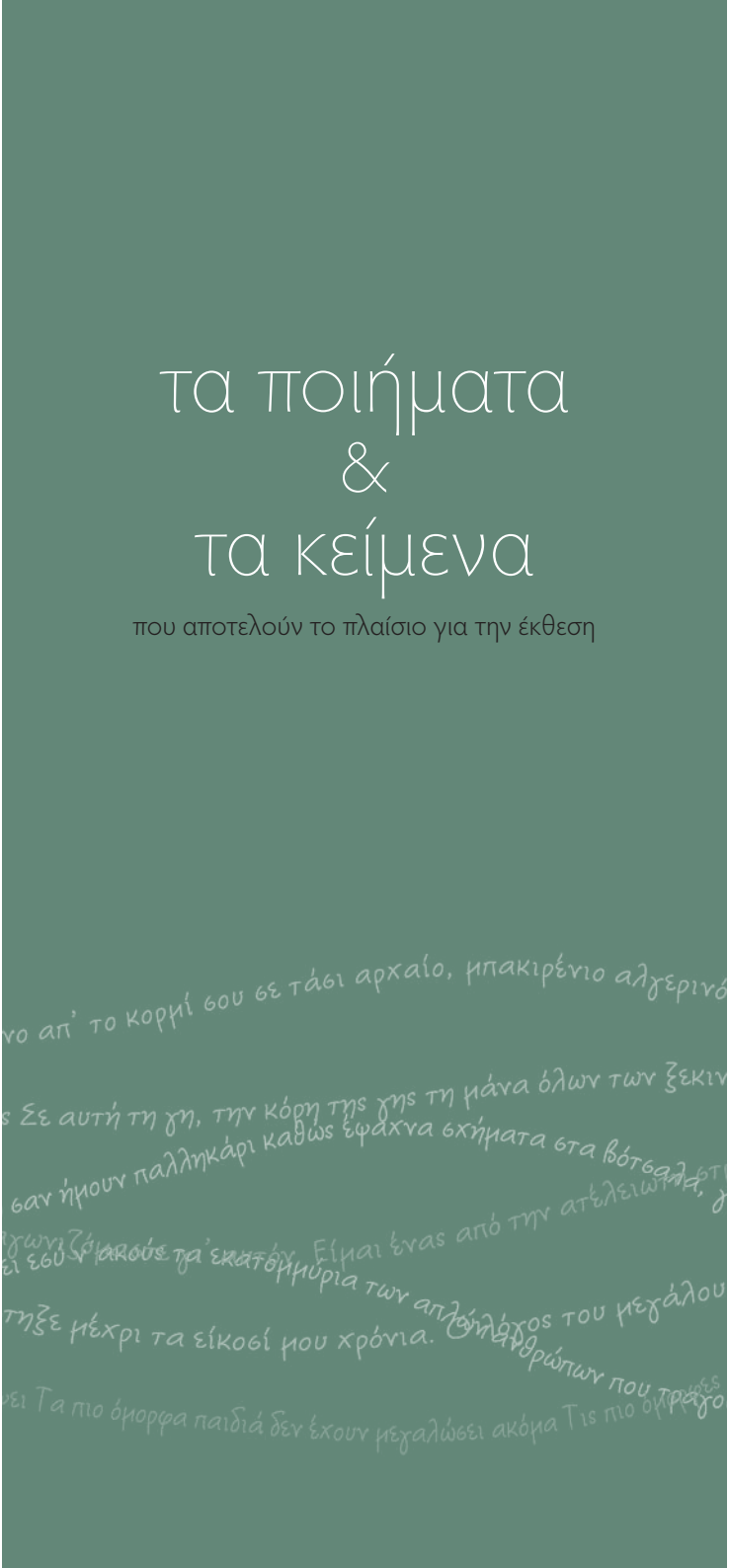

ΕΛΛΑΔΑ

Τάσος Λειβαδίτης

«Αν θέλεις να λέγεσαι άνθρωπος»

Αν θέλεις να λέγεσαι άνθρωπος
δεν θα πάψεις ούτε στιγμή ν' αγωνίζεσαι για την ειρήνη και για το δίκαιο.
Θα βγείς στους δρόμους, θα φωνάξεις, τα χείλια σου θα ματώσουν απ΄τις φωνές
το πρόσωπό σου θα ματώσει από τις σφαίρες – μα ούτε βήμα πίσω.
Κάθε κραυγή σου μια πετριά στα τζάμια των πολεμοκάπηλων
Κάθε χειρονομία σου σα να γκρεμίζει την αδικία.
Και πρόσεξε: μη ξεχαστείς ούτε στιγμή.
Έτσι λίγο να θυμηθείς τα παιδικά σου χρόνια
αφήνεις χιλιάδες παιδιά να κομματιάζονται την ώρα που παίζουν ανύποπτα στις πολιτείες
μια στιγμή αν κοιτάξεις το ηλιοβασίλεμα
αύριο οι άνθρωποι θα χάνουνται στη νύχτα του πολέμου
έτσι και σταματήσεις μια στιγμή να ονειρευτείς
εκατομμύρια ανθρώπινα όνειρα θα γίνουν στάχτη κάτω από τις οβίδες.
Δεν έχεις καιρό
δεν έχεις καιρό για τον εαυτό σου
αν θέλεις να λέγεσαι άνθρωπος.

Αν θέλεις να λέγεσαι άνθρωπος
μπορεί να χρειαστεί ν΄αφήσεις τη μάνα σου, την αγαπημένη
ή το παιδί σου.
Δε θα διστάσεις.
Θ΄απαρνηθείς τη λάμπα σου και το ψωμί σου
Θ΄απαρνηθείς τη βραδινή ξεκούραση στο σπιτικό κατώφλι
για τον τραχύ δρόμο που πάει στο αύριο.
Μπροστά σε τίποτα δε θα δειλιάσεις κι ούτε θα φοβηθείς.
Το ξέρω, είναι όμορφο ν΄ακούς μια φυσαρμόνικα το βράδυ,
να κοιτάς έν΄ άστρο, να ονειρεύεσαι
είναι όμορφο σκυμμένος πάνω απ΄το κόκκινο στόμα της αγάπης σου
Να την ακούς να σου λέει τα όνειρα της για το μέλλον.
Μα εσύ πρέπει να τ΄αποχαιρετήσεις όλ΄αυτά και να ξεκινήσεις
γιατί εσύ είσαι υπεύθυνος για όλες τις φυσαρμόνικες του κόσμου,
για όλα τ΄άστρα, για όλες τις λάμπες και
για όλα τα όνειρα
αν θέλεις να λέγεσαι άνθρωπος.

Αν θέλεις να λέγεσαι άνθρωπος
μπορεί να χρειαστεί να σε κλείσουν φυλακή για είκοσι ή
και περισσότερα χρόνια
μα εσύ και μες στη φυλακή θα θυμάσαι πάντοτε την άνοιξη,
τη μάνα σου και τον κόσμο.
Εσύ και μες απ' το τετραγωνικό μέτρο του κελλιού σου
θα συνεχίσεις τον δρόμο σου πάνω στη γη.
Κι΄ όταν μες στην απέραντη σιωπή, τη νύχτα
θα χτυπάς τον τοίχο του κελλιού σου με το δάχτυλο

απ' τ' άλλο μέρος του τοίχου θα σου απαντάει η Ισπανία.
Εσύ, κι ας βλέπεις να περνάν τα χρόνια σου και ν' ασπρίζουν τα μαλλιά σου
δε θα γερνάς.
Εσύ και μες στη φυλακή κάθε πρωί θα ξημερώνεσαι πιο νέος
Αφού όλο και νέοι αγώνες θ΄ αρχίζουνε στον κόσμο
αν θέλεις να λέγεσαι άνθρωπος

Αν θέλεις να λέγεσαι άνθρωπος
θα πρέπει να μπορείς να πεθάνεις ένα οποιοδήποτε πρωινό.
Αποβραδίς στην απομόνωση θα γράψεις ένα μεγάλο τρυφερό
γράμμα στη μάνα σου
Θα γράψεις στον τοίχο την ημερομηνία, τ΄αρχικά του ονόματος σου και μια λέξη:
Ειρήνη
σα ναγραφες όλη την ιστορία της ζωής σου.
Να μπορείς να πεθάνεις ένα οποιοδήποτε πρωινό
να μπορείς να σταθείς μπροστά στα έξη ντουφέκια
σα να στεκόσουνα μπροστά σ΄ολάκαιρο το μέλλον.
Να μπορείς, απάνω απτήν ομοβροντία που σε σκοτώνει
εσύ ν΄ακούς τα εκατομμύρια των απλών ανθρώπων που
τραγουδώντας πολεμάνε για την ειρήνη.
Αν θέλεις να λέγεσαι άνθρωπος.

Γιάννης Ρίτσος

«Οδοιπορώ» *(απόσπασμα)*

Δε φτάνει ν' αγαπάμε την Ειρήνη και τον Άνθρωπο.
Πρέπει ν' αγωνιζόμαστε γι' αυτόν.
Είμαι ένας από την ατέλειωτη στρατιά που ζώνει τον κόσμο.
Οδοιπορώ για να ενώσω κι εγώ τη θέλησή μου με τη θέληση όλων για
την Ειρήνη.
Και δε θα σταματήσω
πριν η Ειρήνη στεριώσει για πάντα σ' ολόκληρη τη Γη.
Οδοιπορώ για τη βαθιά συνεννόηση ανθρώπου μ' άνθρωπο,
οδοιπορώ για την πρόοδο, την ευτυχία, την ελευθερία του ανθρώπου,
οδοιπορώ για την αξιοπρέπεια του ανθρώπου που έμαθε να περπατάει,
ανάμεσα στ' αστέρια,
οδοιπορώ για να στήσουμε τη σημαία της ειρηνικής γης πάνω
στ' αστέρια,

Νίκος Καβαδίας

«Federico Garcia Lorca»

Ανέμισες για μια στιγμή το μπολερό
και το βαθύ πορτοκαλί σου μεσοφόρι.
Αύγουστος ήτανε δεν ήτανε θαρρώ,
τότε που φεύγανε μπουλούκια οι Σταυροφόροι.
Παντιέρες πάγαιναν του ανέμου συνοδιά
και ξεκινούσαν οι γαλέρες του θανάτου.

Στο ρογοβύζι ανατριχιάζαν τα παιδιά
κι ο γέρος έλιαζε ακαμάτης, τ' αχαμνά του.

Του ταύρου ο Πίκασσο ρουθούνιζε βαριά
και στα κουβέλια τότε σάπιζε το μέλι.
Τραβέρσο ανάποδο – πορεία προς το βοριά.
Τράβα μπροστά -ξοπίσω εμείς– και μη σε μέλει.

Κάτου απ' τον ήλιο αναγαλλιάζαν οι ελιές
και φύτρωναν μικροί σταυροί στα περιβόλια.
Τις νύχτες στέρφες απομέναν οι αγκαλιές
τότες που σ' έφεραν, κατσίβελε, στη μπόλια.

Ατσίγγανε κι Αφέντη μου, με τι να σε στολίσω;
Φέρτε το μαυριτάνικο σκουτί το πορφυρό.
Στον τοίχο της Καισαριανής μας φέραν από πίσω
κι ίσα έν' αντρίκειο ανάστημα ψηλώσαν το σωρό.

Κοπέλες απ' το Δίστομο φέρτε νερό και ξίδι.
Κι απάνω στη φοράδα σου δεμένος σταυρωτά
σύρε για κείνο το στερνό στην Κόρδοβα ταξίδι,
μέσ' απ' τα διψασμένα της χωράφια τ' ανοιχτά.

Βάρκα του βάλτου ανάστροφη, φτενή, δίχως καρένα.
Σύνεργα που σκουριάζουνε σε γύφτικη σπηλιά.
Σμάρι κοράκια να πετάν στην ερήμην αρένα
και στο χωριό να ουρλιάζουνε τη νύχτα εφτά σκυλιά.

Νίκος Καββαδίας

«Fata Morgana»

Θα μεταλάβω με νερό θαλασσινό
στάλα τη στάλα συναγμένο απ' το κορμί σου
σε τάσι αρχαίο, μπακιρένιο αλγερινό,
που κοινωνούσαν πειρατές πριν πολεμήσουν.

Στρείδι ωκεάνιο αρραβωνίζεται το φως.
Γεύση από φλούδι του ροδιού, στυφό κυδώνι
κι ο άρρητος τόνος, πιο πικρός και πιο στυφός,
που εναποθέτανε στα βάζα οι Καρχηδόνιοι.

Πανί δερμάτινο αλειμμένο με κερί,
οσμή από κέδρο, από λιβάνι, από βερνίκι,
όπως μυρίζει αμπάρι σε παλιό σκαρί
χτισμένο τότε στον Ευφράτη στη Φοινίκη.

Χόρτο ξανθό τρίποδο σκέπει μαντικό.
Κι ένα ποτάμι με ζεστή, λιωμένη πίσσα,
άγριο, ακαταμάχητο, απειλητικό,
ποτίζει τους αμαρτωλούς που σ' αγαπήσαν.

Rosso romano, πορφυρό της Δαμασκός,
δόξα του κρύσταλλου, κρασί απ' τη Σαντορίνη.
Ο ασκός να ρέει, κι ο Απόλλωνας βοσκός
να κολυμπάει τα βέλη του με διοσκορίνη.

Σκουριά πυρόχρωμη στις μίνες του Σινά.
Οι κάβες της Γερακινής και το Σταρτόνι.
Το επίχρισμα. Η άγια σκουριά που μας γεννά,
μας τρέφει, τρέφεται από μας, και μας σκοτώνει.

Οδυσσέας Ελύτης

«Το μονόγραμμα»

Και κανείς κηπουρός δεν ευτύχησε σ' άλλους καιρούς
Από τόσον χειμώνα κι από τόσους βοριάδες, μ' ακούς
Να τινάξει λουλούδι, μόνο εμείς, μ' ακούς
Μες στη μέση της θάλασσας
Από μόνο το θέλημα της αγάπης, μ' ακούς
Ανεβάσαμε ολόκληρο νησί, μ' ακούς
Με σπηλιές και με κάβους κι ανθισμένους γκρεμούς
Άκου, άκου
Ποιος μιλεί στα νερά και ποιος κλαίει – ακούς;
Ποιος γυρεύει τον άλλο, ποιος φωνάζει – ακούς;
Είμ' εγώ που φωνάζω κι είμ' εγώ που κλαίω, μ' ακούς
Σ' αγαπώ, σ' αγαπώ, μ' ακούς.

Οδυσσέας Ελύτης

«Μικρή Πράσινη Θάλασσα»

Μικρή πράσινη θάλασσα δεκατριώ χρονώ
Που θα 'θελα να σε υιοθετήσω
Να σε στείλω σχολείο στην Ιωνία
Να μάθεις μανταρίνι και άψινθο

Μικρή πράσινη θάλασσα δεκατριώ χρονώ
Στο πυργάκι του φάρου το καταμεσήμερο
Να γυρίσεις τον ήλιο και ν' ακούσεις
Πως η μοίρα ξεγίνεται και πως
Από λόφο σε λόφο συνεννοούνται

Ακόμα οι μακρινοί μας συγγενείς
Που κρατούν τον αέρα σαν αγάλματα
Μικρή πράσινη θάλασσα δεκατριώ χρονώ
Με τον άσπρο γιακά και την κορδέλα
Να μπεις απ' το παράθυρο στη Σμύρνη
Να μου αντιγράψεις τις αντιφεγγιές στην οροφή
Από τα Κυριελέησον και τα Δόξα σοι
Και με λίγο Βοριά λίγο Λεβάντε

Κύμα το κύμα να γυρίσεις πίσω
Μικρή πράσινη θάλασσα δεκατριώ χρονώ

Για να σε κοιμηθώ παράνομα
Και να βρίσκω βαθιά στην αγκαλιά σου
Κομμάτια πέτρες τα λόγια των Θεών
Κομμάτια πέτρες τ' αποσπάσματα του Ηράκλειτου.

Γιώργος Σεφέρης

«Εδώ τελειώνουν τα έργα της θάλασσας»

Εδώ τελειώνουν τα έργα της θάλασσας, τα έργα της αγάπης.
Εκείνοι που κάποτε θα ζήσουν εδώ που τελειώνουμε
αν τύχει και μαυρίσει στη μνήμη τους το αίμα και ξεχειλίσει
ας μη μας ξεχάσουν, τις αδύναμες ψυχές μέσα στ' ασφοδίλια.

Ας γυρίσουν προς το έρεβος τα κεφάλια των θυμάτων:
Εμείς που τίποτα δεν είχαμε θα τους διδάξουμε τη γαλήνη.
Ας μη μας ξεχάσουν.

Γιώργος Σεφέρης

«Η θάλασσα»

Η θάλασσα, πώς έγινε έτσι η θάλασσα;
Άργησα χρόνια στα βουνά / με τύφλωσαν οι πυγολαμπίδες
Τώρα σε τούτο τ' ακρογιάλι περιμένω / ν' αράξει ένας άνθρωπος
ένα υπόλειμμα, μια σχεδία
Μα μπορεί να κακοφορμίσει η θάλασσα / Ένα δελφίνι την έσκισε μια φορά
κι ακόμη μια φορά / η άκρη του φτερού ενός γλάρου
Κι όμως ήταν γλυκό το κύμα / όπου έπεφτα παιδί και κολυμπούσα
κι ακόμη σαν ήμουν παλληκάρι / καθώς έψαχνα σχήματα στα βότσαλα,
γυρεύοντας ρυθμούς, μου μίλησε ο Θαλασσινός Γέρος:
"Εγώ είμαι ο τόπος σου / ίσως να μην είμαι κανείς / αλλά μπορώ να γίνω αυτό που θέλεις"

—

ΤΟΥΡΚΙΑ

Αζίζ Νεσίν

«Σώπα, μη μιλάς»

Σώπα, μη μιλάς, είναι ντροπή
κοψ' τη φωνή σου, σώπασε
κι επιτέλους
αν ο λόγος είναι άργυρος
η σιωπή είναι χρυσός.
Τα πρώτα λόγια, οι πρώτες λέξεις
που άκουσα από παιδί
έκλαιγα, γέλαγα, έπαιζα
μου έλεγαν: «Σώπα».

Στο σχολείο μου έκρυψαν την αλήθεια τη μισή
και μου έλεγαν: «Εσένα τι σε νοιάζει; Σώπα!»
Με φιλούσε το πρώτο αγόρι
που ερωτεύτηκα και μου έλεγε:
«Κοίτα, μην πεις τίποτα, και σώπα!».
Κοψ' τη φωνή σου, μη μιλάς, σώπαινε.
Κι αυτό βάστηξε μέχρι τα είκοσί μου χρόνια.
Ο λόγος του μεγάλου, η σιωπή του μικρού.
Έβλεπα αίματα στα πεζοδρόμια
«Τι σε νοιάζει, μου έλεγαν,
θα βρεις το μπελά σου, τσιμουδιά, σώπα».

Αργότερα φώναζαν οι προϊστάμενοι:
«Μη χώνεις τη μύτη σου παντού,
κάνε πως δεν καταλαβαίνεις και σώπα».
Παντρεύτηκα κι έκανα παιδιά και τα έμαθα να σωπαίνουν.
Ο άντρας μου ήταν τίμιος κι εργατικός
κι ήξερε να σωπαίνει.
Είχε μάνα συνετή που του έλεγε «σώπα».

Στα χρόνια τα δίσεχτα οι γείτονες με συμβούλευαν:
«Μην ανακατεύεσαι, πες πως δεν είδες τίποτα και σώπα».
Μπορεί να μην είχαμε με δαύτους γνωριμία ζηλευτή
μας ένωνε όμως το «σώπα».
Σώπα ο ένας, σώπα ο άλλος, σώπα οι επάνω, σώπα οι κάτω,
σώπα όλη η πολυκατοικία και όλο το τετράγωνο.
Σώπα οι δρόμοι οι κάθετοι κι οι δρόμοι οι παράλληλοι.
Κατάπιαμε τη γλώσσα μας.
Στόμα έχουμε και μιλιά δεν έχουμε.
Φτιάξαμε το σύλλογο του «σώπα»,
και μαζευτήκαμε πολλοί,
μια πολιτεία ολόκληρη, μια δύναμη μεγάλη
αλλά μουγκή!

Πετύχαμε πολλά και φτάσαμε ψηλά, μας δώσανε και παράσημα
κι όλα πολύ εύκολα, μόνο με το «σώπα».
Μεγάλη τέχνη αυτό το «σώπα».
Μάθε το στα παιδιά σου, στη γυναίκα σου και στην πεθερά σου
κι αν νιώθεις την ανάγκη να μιλήσεις, ξερίζωσε τη γλώσσα σου
και καν' την να σωπάσει.
Κοψ' τη σύρριζα.
Πέταξε την στα σκυλιά.
Το μόνο άχρηστο όργανο απ' τη στιγμή που δεν το μεταχειρίζεσαι σωστά.
Δεν θα έχεις έτσι εφιάλτες, τύψεις κι αμφιβολίες.
Δεν θα ντρέπεσαι τα παιδιά σου
και θα γλιτώσεις απ' το βραχνά
να μιλάς χωρίς να μιλάς, να λες «έχετε δίκιο, είμαι με σας».

Αχ, πόσο θα ήθελα να μιλήσω ο κερατάς
και δεν θα μιλάς, θα γίνεις φαφλατάς,

θα σαλιαρίζεις αντί να μιλάς.
Κόψε τη γλώσσα σου, κοψ' την αμέσως.
Δεν έχεις περιθώρια. Γίνε μουγκός.
Αφού δε θα μιλήσεις, καλύτερα να το τολμήσεις
κόψε τη γλώσσα σου.
Για να είσαι τουλάχιστον σωστός
στα σχέδια και τα όνειρά μου
ανάμεσα σε λυγμούς και παροξυσμούς
κρατώ τη γλώσσα μου
γιατί νομίζω πως θα έρθει η στιγμή
που δε θ' αντέξω
και θα ξεσπάσω
και δε θα φοβηθώ
και θα ελπίζω
και κάθε στιγμή το λαρύγγι μου θα γεμίζω
μ' έναν φθόγγο
μ' ένα τραύλισμα
με μια κραυγή
που θα μου λέει: ΜΙΛΑ!

Ναζίμ Χικμέτ

«Η πιο όμορφη θάλασσα»

Να γελάσεις απ' τα βάθη των χρυσών σου ματιών
είμαστε μες στο δικό μας κόσμο
Η πιο όμορφη θάλασσα
είναι αυτή που δεν έχουμε ακόμα ταξιδέψει
Τα πιο όμορφα παιδιά δεν έχουν μεγαλώσει ακόμα
Τις πιο όμορφες μέρες μας
δεν τις έχουμε ζήσει ακόμα
Κι αυτό που θέλω να σου πω,
το πιο όμορφο απ' όλα,
δε στο 'χω πει ακόμα».

—

ΑΙΓΥΠΤΟΣ

Χάλεντ Ραούφ

«Κούκλα της θάλασσας» *(αποσπάσματα)*

Εμένα, / για πατρίδες μη με ρωτάτε
Ταξιδιώτης είμαι / μα Ιθάκη δεν έχω
Ξέρω μονάχα μιαν Αλεξάνδρεια / που κάποτε μου χάρισε το ταξίδι
Και μ' έδιωξε
Ύστερα, / άνοιξαν πύλες και θάλασσες / κι έφυγα
ΕΜΕΝΑ, / μήτε γι' αγάπη μήτε για νοσταλγία
Μη μου μιλάτε

ΤΥΝΗΣΙΑ

Μιλάντ Φαϊζά

«Ένας ήσυχος αποχαιρετισμός» (αποσπάσματα)

Δε στράφηκε προς το μέρος του, ούτε του άπλωσε το χέρι.
Δεν τον ρώτησε πού μένει,
ούτε ζήτησε την ηλεκτρονική του διεύθυνση.
Ψέλλισε απλώς ένα «αντίο» και τράβηξε προς το σπίτι του,
το μακρινό εκείνο σπίτι πέρα μακριά στο δάσος
ανάμεσα στα ψηλά κλαδιά,
στο συναπάντημα άλλων ουρανών
με μεγαλύτερο μυστήριο,
σαν το χρώμα των πρώτων λέξεων
που προφέρουν τα χείλη ενός μικρού παιδιού.
* * *
Δε μετάνιωσε που χώρισαν οι δρόμοι τους
ούτε που δε θα τον ξανάβλεπε ο ήλιος.
Τι κι αν ο άνεμος δεν αγγίξει πάλι το δέντρο
που γέρνει στο παράθυρο του παλιού σπιτιού.
Για χάρη εκείνου άφησε τους δρόμους πριν από ένα χρόνο
και κρύφτηκε στο δάσος που τόσο καλά γνώριζε.
Τι κι αν έχασαν οι λέξεις τον βαθύτερο ήχο τους,
όταν έκλαψε.
Κλαίει κι είναι σαν να κλαίει μαζί με το τραγούδι
των ψαράδων που ψαρεύουν στο ποτάμι,
Σαν να γεμίζει τους χιονισμένους δρόμους με δέντρα αειθαλή.

—

ΜΑΡΟΚΟ

Σάλεμ Χιμίς

«Κάτι που κατονομάζω»

Υπάρχει κάτι που αποκαλώ η διαφθορά των φίλων!
Τα πρόσωπα της διαφθοράς είναι πολλά / αλλά η αιτία είναι πάντα η ίδια:
Είναι η υπερχείλιση του εγώ που προσελκύεται
από τη ψευδαίσθηση της εξουσίας / και την εξουσία της ψευδαίσθησης.

—

ΛΙΒΑΝΟΣ

Σάουκι Μπζίε

«Το μουσείο των κεριών»

Εκεί όπου ανατέλλει ο ήλιος των βασιλέων
Λιώνουν τα κεριά που μοιάζουν στους ανθρώπους
Ο κόσμος φανερώνεται στους τυράννους αυτού του κόσμου
Σερβίρονται σαν σε ένα πιάτο γεμάτο δάκρυα

Για να μοιραστούν οι άνθρωποι τη θλίψη τους ισόνομα.
Κι όταν δύσει ο ήλιος
Και στη γη ξεσπά κάτι σαν επανάσταση
Τότε τα κεριά γίνονται οι βασιλείς που φέρουν το ίδιο σχήμα με τους προγενέστερους τυράννους.
Και τότε λιώνουν οι βασιλείς.

—

ΣΥΡΙΑ

Μωχάμετ Μαγούτ

«Ο φόβος του ταχυδρόμου»

Φυλακισμένοι κάθε πόλης
στείλτε όσο έχετε / από τρόμο, κλάμα και αγανάκτηση.
Ψαράδες κάθε ακτής
στείλτε όσο έχετε / από άδεια δίχτυα και ζαλάδα της θάλασσας.
Αγρότες κάθε γης
στείλτε όσο έχετε / από λουλούδια και παλιά κουρέλια
όλα τα στήθια που σκίστηκαν
όλες τις κοιλιές που αφανίστηκαν
όλα τα νύχια που βγάλθηκαν
στη διεύθυνσή μου… σ' οποιοδήποτε καφενείο
σ' οποιοδήποτε δρόμο του κόσμου.
Επειδή ετοιμάζω τώρα ένα «μεγάλο γράμμα» για το ανθρώπινο βάσανο
να το στείλω στον θεό / μόλις υπογραφτεί απ' τα χείλια των πεινασμένων
και τα βλέφαρα των λυπημένων.
Όμως βασανισμένοι κάθε περιοχής πολύ φοβάμαι
μην είναι ο θεός «αγράμματος».

—

ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ

Μαχμούντ Νταρουίς

«Τα τριαντάφυλλα και το λεξικό»

Ας είναι…
οφείλω να'χω…
ο ποιητής οφείλει να'χει νέο ποτό / και νέους ύμνους.
Εγώ κουβαλάω το κλειδί των μύθων και τα ίχνη των δούλων
περνάω γαλαρίες από λιβάνι, / πιπέρι και παλιό καλοκαίρι
βλέπω την ιστορία στη μορφή ενός γέρου
που παίζει τάβλι και ρουφάει τα' αστέρια
θυμάται το σπήλαιο του Χιρά και το σπίτι της Αράχνης
Ας είναι…
οφείλω ν' αρνηθώ το θάνατο / παρ' όλο που οι μύθοι μου πεθαίνουν

ψάχνω μες στα ερείπια να βρω φως και νέα ποίηση.
Αχ…το κατάλαβες από καιρό / ότι το γράμμα μέσα στο λεξικό είναι τεμπέλικο.
Πώς ζούνε όλες αυτές οι λέξεις;
Και μεις ακόμα τις ταϊζουμε δάκρυα αναμνήσεων / και παρομοιώσεις…και ζάχαρη.
Ας είναι…
οφείλω ν' αρνηθώ τα τριαντάφυλλα
που βγαίνουν απ' το λεξικό ή από συλλογή ποιητική.
Τα τριαντάφυλλα φυτρώνουν στο χέρι του αγρότη / και στη γροθιά του εργάτη
τα τριαντάφυλλα φυτρώνουν στην πληγή του μαχητή / και στο μέτωπο του βράχου.

Μαχμούντ Νταρουίς

«Σ' αυτή τη γη υπάρχει κάτι που αξίζει να το ζήσεις»

Ο ερχομός του Απρίλη
Η μυρωδιά του ψωμιού την αυγή
Αυτά που λένε οι γυναίκες για τους άντρες
Τα γραπτά του Αισχύλου
Η αρχή του έρωτα
Το χορτάρι πάνω σε μια πέτρα
Μητέρες που ζουν με το σκοπό της φλογέρας
Και ο φόβος των κατακτητών για τη μνήμη
Σε αυτή τη γη υπάρχει κάτι που αξίζει να το ζήσεις
Το τέλος του Σεπτέμβρη
Μια γυναίκα που ανθίζει μετά τα σαράντα
Η ώρα του ήλιου στη φυλακή
Σύννεφα που σχηματίζουν πελώριες μορφές
Τα συνθήματα του λαού για κείνους που φεύγουν γελαστοί
και ο φόβος στα μάτια των τυράννων
Σε αυτή τη γη υπάρχει κάτι που αξίζει να το ζήσεις
Σε αυτή τη γη, την κόρη της γης
τη μάνα όλων των ξεκινημάτων
τη μάνα όλων των τελειωμών
Τη λέγαν Παλαιστίνη
Παλαιστίνη τη λένε ακόμα

Σαμίχ ελ Κασέμ

«Λόγος στην αγορά της ανεργίας»

Ίσως να στερηθώ και το ψωμί μου.
Ίσως το στρώμα ξεπουλήσω και τα ρούχα μου.
Ίσως δουλέψω σκουπιδιάρης, πετροκόπος και χαμάλης.
Ίσως να σωριαστώ γυμνός και πεινασμένος εχθρέ του ήλιου
αλλά δεν παζαρεύω
κι ως τον ύστατο χτύπο της καρδιάς μου θ' αντιστέκομαι!
Ίσως αρπάξεις απ' τη γή μου και την τελευταία σπιθαμή.
Ίσως ταΐσεις στις φυλακές τη νιότη μου
Ίσως μου κλέψεις την κληρονομιά του παππού μου -πιθάρια, έπιπλα και σκεύη-.
Ίσως καθήσεις παν' απ' το χωριό μας σαν εφιάλτης τρόμου εχθρέ του ήλιου

αλλά δεν παζαρεύω
κι ως τον ύστατο χτύπο της καρδιάς μου θα αντιστέκομαι!
Ίσως από τις νύχτες μου να σβήσεις κάθε φώς.
Ίσως να στερηθώ της μάνας το φιλί.
Ίσως κι ένα παιδί να βρίσει τον λαό μου, τον πατέρα μου.
Ίσως να κλέψεις μια στιγμή απροσεξίας από τον φύλακα των πόνων μου.
Ίσως πλαστογραφήσει την Ιστορία μου ένας δειλός, μυθομανής, θρησκόληπτος.
Ίσως στερήσεις στα παιδιά μου καινούριο ρούχο στη γιορτή.
Ίσως με δανεισμένο πρόσωπο τους φίλους μου πλανέψεις.
Ίσως υψώσεις γύρω μου τειχιά… τειχιά… τειχιά…
Ίσως τις μέρες μου καρφώσεις στο σταυρό του εξευτελισμού εχθρέ του ήλιου
αλλά δεν παζαρεύω
κι ως τον ύστατο χτύπο της καρδιάς μου θ' αντιστέκομαι!
Εχθρέ του ήλιου
στο λιμάνι στολίσματα, χαιρετισμοί, φωνές χαράς και αχολόι
και τα πολεμικά τραγούδια μας φλογίζουν τα λαρύγγια
κι ένα πανί μες στον ορίζοντα που προκαλεί τον άνεμο
και τη φουρτούνα και ξεπερνάει τον κίνδυνο
είναι του Οδυσσέα που επιστρέφει απ' του χαμού τη θάλασσα
επιστροφή του ήλιου, του ξενιτεμένου και όρκο βάνω στα μάτια τους
δεν παζαρεύω
κι ως τον ύστατο χτύπο της καρδιάς μου
θ' αντιστέκομαι… θ' αντιστέκομαι… θ' αντιστέκομαι!!!

—

ΓΑΛΛΙΑ

Λουί Αραγκόν

«Τα μάτια της Έλσας»

Τόσο βαθιά τα μάτια σου πόσκυψα να πιω πάνω
Κι είδα τους όλους ήλιους σ' αυτά ν' αντιφεγγούν
Και τους απελπισμένους να πέφτουν να πνιγούν
Τόσο βαθιά τα μάτια σου που εκεί τη μνήμη χάνω

Κάτω από σύννεφο πουλιών μουντός ωκεανός
Και φέξιμο ύστερα ουρανών στα μάτια σου ανεφέλων
Το θέρος κόβει σύννεφα στις ρόμπες των αγγέλων
Πάνω απ' τα στάχυα ο ουρανός τόσο είναι γαλανός

Πασχίζει η αύρα του γλαυκού τα νέφη ν' αλαφιάσει
Τα μάτια σου πιο διάφανα στο δάκρυ τους υγρά
Που κι ο ουρανός ο απόβροχος ζηλιάρης τα τηρά
Γαλάζιο τόσο το γυαλί στο μέρος πόχει σπάσει

Μάνα των εφτά βάσανων σελαγισμέ μου υγρέ
Εφτά ρομφαίες πέρασαν το πρίσμα των χρωμάτων
Οι ωραίες μέρες έχουνε πικρό το χάραμά των
Η μελανόστικτη ίριδα στα μαύρα είναι πιο μπλε

Τα πονεμένα μάτια σου ρήγμα διπλό ανοιγμένο
Απ' όπου μεταγίνεται το θαύμα σαν μεμιάς
Οι Μάγοι οι τρεις αντίκρισαν με χτύπο της καρδιάς
Το φόρεμα της Παναγιάς στη φάτνη κρεμασμένο

Λόγια στου Μάη τη μουσική και στον πολύ καημό
Θα 'φτανε κι ένα μοναχό στόμα να δώσει πλέρια
Μονάχα ένα άπειρο στενό και θα 'πρεπαν στ' αστέρια
Τα μάτια σου με των Διδύμων τον αστερισμό

Ούτε παιδί που εκστατικό θαυμάζει ωραίες εικόνες
Δε στήνει μάτια σαν κι εσέ μεγάλα φωτερά
Δεν ξέρω αν λες και ψέματα σα γίνονται γλαρά
Άγριες θαρρείς απ' τη βροχή κι ανοίγονται ανεμώνες

Να κρύβονται άραγε αστραπές μες στη λεβάντα αυτή
Που εντόμων μέσα της σφοδρός ερωτισμός ανάφτει
Στων διαττόντων πιάστηκα το δίχτυ σαν το ναύτη
Μεσαύγουστο από κύματα πόχει άξαφνα αρπαχτεί

Τράβηξα αυτό το ράδιο από ουρανίτη ουσία
Τα δάχτυλά μου καίγοντας σ' απρόσιτη φωτιά
Κοντά μου είσαι παράδεισε κι ωστόσο είσαι μακριά
Περού μου είναι τα μάτια σου Γολκόνδη μου κι Ινδία

Κι ήρθε ένα βράδυ που το σύμπαν έγινε κομμάτια
Σε βράχους που τους κόρωσαν οι ναυαγοί μα εγώ
Πάνω απ' τη θάλασσα έβλεπα ζευγάρι λαμπερό
Τα μάτια της Έλσας τα μάτια της Έλσας τα μάτια

—

ΙΤΑΛΙΑ

Πιερ-Πάολο Παζολίνι

«Στο έθνος μου»

Ούτε λαός αραβικός, ούτε λαός βαλκανικός, ούτε λαός αρχαίος
μα έθνος ζωντανό, έθνος ευρωπαϊκό:
και τι είσαι; Γη των δούλων, των πεινασμένων, των διεφθαρμένων ηγετών
δουλοπάροικων, νομαρχών αντιδραστικών,
δικηγορίσκων πασαλειμμένοι με μπριγιαντίνη και πόδια βρώμικα
φιλελεύθερων λειτουργών, θρασίμια όπως οι φαρισαίοι θείοι,
ένα στρατόπεδο, ένα εργαστήρι, μια ελεύθερη παραλία, ένα πορνείο!
Εκατομμύρια μικροαστών, όπως τα εκατομμύρια των γουρουνιών
βόσκουν σπρώχνοντας κάτω από τα άθικτα αρχοντικά
ανάμεσα στις ξεβαμμένες πια αποικιακές κατοικίες, όπως οι εκκλησίες.
Ακριβώς επειδή υπήρξες, δεν υπάρχεις πια,
ακριβώς επειδή ήσουν συνείδηση τώρα είσαι ασυνείδητη.
Και μόνο επειδή είσαι καθολική, δεν μπορείς να σκεφτείς
πως το δικό σου κακό είναι κάθε κακό: ενοχή κάθε κακού.
Βούλιαξε στην ωραία σου θάλασσα, κι ελευθέρωσε τον κόσμο.

ΙΣΠΑΝΙΑ

Φεντερίκο Γκαρθία Λόρκα

«Άλλο Τραγούδι»

Έσβησε τ' όνειρο για πάντα!
Στη βροχερή τη νύχτα / μαθαίνει η καρδιά μου
την τραγωδία τη φθινοπωρινή / που τα δέντρα αργοστάζουν

Και μες στη γλυκιά θλίψη του τοπίου που πεθαίνει
κοπήκανε οι φωνές μου
Έσβησε το όνειρο για πάντα.
Για πάντα! Θεέ μου!
Κι όλο πέφτει το χιόνι / στον έρημο κάμπο της ζωής μου,
κι η πλάνη / που πάει μακριά, φοβάται
μην παγώσει ή μην χαθεί

Πώς μου λέει το νερό / πως το όνειρο έσβησε για πάντα!
Είναι τ' όνειρο απέραντο;
Η ομίχλη το κρατάει / κι η ομίχλη δεν είναι άλλο
παρά η κούραση μόνο του χιονιού.

Ο ρυθμός μου ολοένα τραγουδάει / πως το όνειρο έσβησε για πάντα
Και μες στο αχνό το βράδυ / μαθαίνει η καρδιά μου
την τραγωδία τη φθινοπωρινή / που τα δέντρα αργοστάζουν.

—

ΠΟΡΤΟΓΑΛΛΙΑ

Ζοζέ Σαραμάγκου

«Νέος άνθρωπος»

Πολιτισμικά, είναι πιο εύκολο να κινητοποιήσεις τους ανθρώπους προς τον πόλεμο παρά προς την ειρήνη. Στη διάρκεια της ιστορίας η Ανθρωπότητα πάντα θεωρούσε ότι ο πόλεμος είναι το πιο αποτελεσματικό μέσο επίλυσης συγκρούσεων, και πάντα όλοι όσοι κυβέρνησαν χρησιμοποίησαν τα σύντομα διαλείμματα ειρήνης για την προετοιμασία μελλοντικών πολέμων. Πάντα, για να ζήσουν αύριο ειρηνικά τα παιδιά, θυσιάζονται σήμερα οι γονείς...

Αυτό λένε, αυτό γράφουν, αυτό μας κάνουν να πιστεύουμε, γιατί ξέρουμε πως ο άνθρωπος, παρ' ότι ιστορικά εκπαιδευμένος για τον πόλεμο, κουβαλά στην ψυχή του ένα διαρκή πόθο για ειρήνη. Γι' αυτό και χρησιμοποιείται ως μέσο ηθικού εκβιασμού από μέρους εκείνων που θέλουν τον πόλεμο, κανείς δεν θα τολμούσε να ομολογήσει πως κάνει πόλεμο για τον πόλεμο, ορκίζεται όμως πως κάνει πόλεμο για την ειρήνη. Γι' αυτό και καθημερινά και σε κάθε μέρος του κόσμου εξακολουθούν ακόμα να ξεκινούν άνθρωποι για τον πόλεμο, εξακολουθεί κι αυτός να πηγαίνει να τους καταστρέφει στα σπίτια τους.

Μίλησα για πολιτισμό. Ενδεχομένως θα ήμουν πιο σαφής αν μιλούσα για πολιτιστική επανάσταση, κι ας ξέρουμε πως πρόκειται για φθαρμένη έκφραση, χαμένη πολλές φορές σε σχέδια που την κάνουν απάνθρωπη, καταναλωμένη σε αντιφάσεις, παραστρατημένη σε περιπέτειες που τελικά υπηρετούν συμφέροντα ριζικά αντίθετά της.

Ωστόσο οι στοχασμοί αυτοί δεν υπήρξαν πάντα μάταιοι, άνοιξαν χώρο, διεύρυναν ορίζοντες, αν και μου φαίνεται πως είναι πια καιρός να καταλάβουμε και να διακηρύξουμε πως η μοναδική επανάσταση που αξίζει να λέγεται έτσι, θα ήταν η επανάσταση της ειρήνης, εκείνη που θα μεταμόρφωνε τον εξασκημένο για τον πόλεμο άνθρωπο σε άνθρωπο εκπαιδευμένο για την ειρήνη, γιατί θα είχε εκπαιδευτεί με ειρήνη.

Αυτή μάλιστα, θα ήταν η μεγάλη πνευματική, και επομένως πολιτισμική, επανάσταση της Ανθρωπότητας. Αυτός θα ήταν επιτέλους ο πολυθρύλητος νέος άνθρωπος.

—

ΚΥΠΡΟΣ

Κυριάκος Χαραλαμπίδης

«Παιδί με μια φωτογραφία»

Παιδί με μια φωτογραφία στο χέρι / με μια φωτογραφία στα μάτια του βαθιά
και κρατημένη ανάποδα με κοίταζε.
Ο κόσμος γύρω του πολύς· κι αυτό / είχε στα μάτια του μικρή φωτογραφία,
στους ώμους του μεγάλη και αντίστροφα —
στα μάτια του μεγάλη, στους ώμους πιο μικρή, / στο χέρι του ακόμα πιο μικρή.
Ήταν ανάμεσα σε κόσμο με συνθήματα / και την κρατούσε ανάποδα· μου κακοφάνη.
Κοντά του πάω περνώντας πινακίδες / αγαπημένων είτε αψίδες και φωνές
που 'χαν παγώσει και δε σάλευε καμιά.

Έμοιαζε του πατέρα του η φωτογραφία.
Του τηνε γύρισα ίσια κι είδα πάλι / τον αγνοούμενο με το κεφάλι κάτω.

Όπως ο ρήγας, ο βαλές κι η ντάμα / ανάποδα ιδωμένοι βρίσκονται ίσια,
έτσι κι αυτός ο άντρας ιδωμένος ίσια / γυρίζει ανάποδα και σε κοιτάζει.

—

ΑΛΒΑΝΙΑ

Βισάρ Ζίτι

«Η δημοκρατία στη φύση»

Οι ρίζες της βροχής είναι στη θάλασσα. / Το προφίλ μου, το ξέρετε, είναι ο αγέρας.
Δε θέλω να είμαι μόνος / θέλω να περπατώ.

Εγώ δεν είμαι δέντρο ηλίθιο / με κλαδιά ανοιχτά.
Και μηλιά να ήμουνα / μόνο μήλα θα 'κανα.

Θέλω να πάω στο ποτάμι. / Τα χέρια μου είναι από πέτρα.
Όμως δεν είμαι βάθρο πέτρινο / που πάνω του στήνουν αγάλματα.
Πάνω μου δε σηκώνω άγαλμα κανένα.

Τώρα στο χώρο μου / μπρούμυτα ξάπλωσα,
τον καλπασμό του φλογισμένου αλόγου ακούω / με μάτια υγρά και χαίτη αέρινη.
Στάσου! Σαν να ψιθυρίζουν οι πεθαμένοι με τα φυτά
…οι πεθαμένοι σαν να μην πέθαναν / έτσι καθώς δεν έζησαν.

Το ξέρετε, εμείς είμαστε ένα με τη φύση. / Το δίκιο του ανθρώπου σαν τα κύματα.

Ο ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΑΥΤΟΣ
ΕΚΔΟΘΗΚΕ
ΜΕ ΤΗΝ ΕΥΚΑΙΡΙΑ ΤΗΣ ΕΚΘΕΣΗΣ ΤΟΥ ΕΕΤΕ
«ΜΕΣΟΓΕΙΟΣ...
Η ΜΕΣΟΓΕΙΟΣ ΘΑΛΑΣΣΑ
ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΟΙΗΣΗ ΤΩΝ ΛΑΩΝ ΤΗΣ»
ΤΟΝ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟ ΤΟΥ 2018

ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ
ΘΥΜΙΟΣ ΒΑΡΒΑΚΗΣ & ΣΙΑ Ε.Ε.
(ΔΙΔΟΤΟΥ 46, 106 81 ΑΘΗΝΑ, Τ: 210 3823665)

ΣΧΕΔΙΟ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ: ΔΙΑΤΣΕΝΤΑ ΠΑΡΙΣΗ

ΕΚΤΥΠΩΣΗ-ΒΙΒΛΙΟΔΕΣΙΑ
ΠΑΡΙΣΙΑΝΟΥ Α.Ε.
(ΙΩΑΝΝΟΥ ΡΑΛΛΗ 21, ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΗ ΑΤΤΙΚΗΣ
Τ: 210 2815902)

ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟ
ΕΙΚΑΣΤΙΚΩΝ
ΤΕΧΝΩΝ
ΕΛΛΑΔΟΣ